

ॐ
ओम् नमः शिवाय
ओम्. श्री हरदत्ताचार्यवर्याय नमः
ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சரித்திரம்
(சுருக்கம்)

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் பக்தனான ஸைப

பிரசாரம்

இரண்டாம் பதிப்பு

உ
சிவமயம்.

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சரித்திரம் (சுருக்கம்)

திருஞான
ஸம்பந்தர்

திருநாவுக்
கரசர்.

ஸுந்தர
மூர்த்தி

மாணிக்க
வாசகர்

திருக்கஞ்சனார்

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் கோயில் கும்பாபிஷேக தினம்

ஸ்ரீ கரவூ ஆவணிமீ 27ம்உ புதன்கிழமை.

பிரசரம்

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் பக்த ஜன ஸபை

கார்யாலயம்:

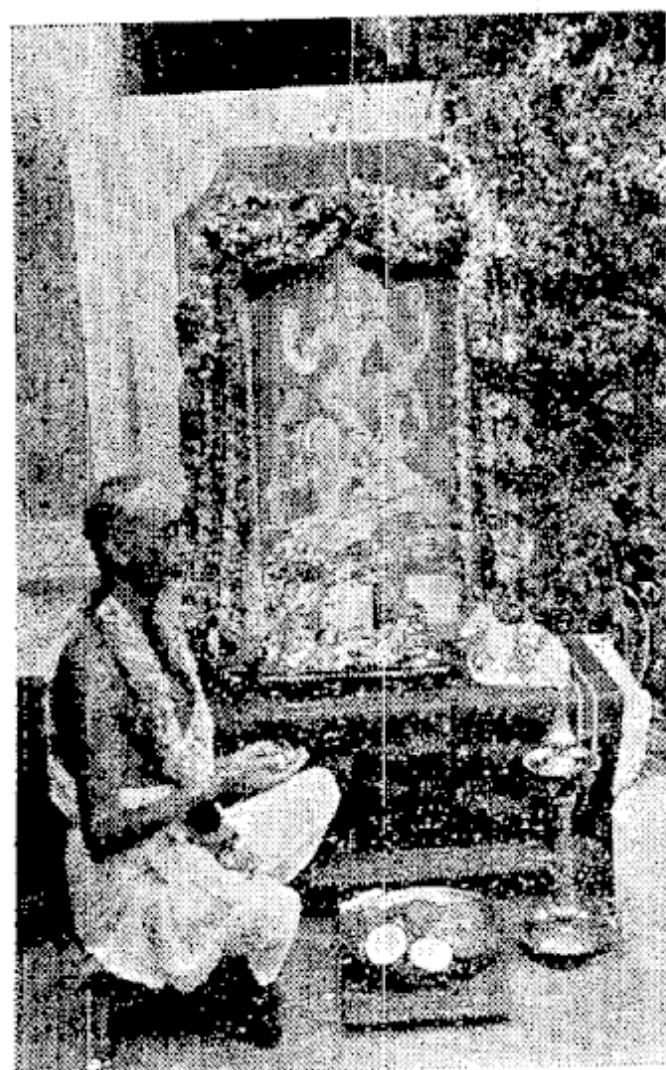
7 முருகேச முதலியார் ரோடு
தியாகராயநகர், சென்னை 17

விலை அனா 10

அன்பே சிவம்.

இஃது

பிரம்மபூர் உபந்யாஸ ரத்னம்
திருவையாறு கணபதி சாஸ்திரிகள்

அவர்கள் ஞாபகார்த்தமாக

அவர்களுடைய சிவபக்தியையும், அவர் செய்துவந்த
பூர் ஹாதத்தர் சரித்திரம், சிவபரத்வம், சிவோத்கர்ஷம்
முதலிய அரிய பிரஸங்கங்களையும் பாராட்டி

அர்ப்பணம் செய்யப்பெற்றது.

சுபம்.

சிவமயம்

ஸ்ரீ எம். ராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் எம். ஏ., பி. எஸ். எழுதிய
வாழ்த்துரை

சைவஸமயாசார்யார் நால்வரும் ஆயிரக்கணக்கான தேவா
ரங்களினால் சிவபாத்வம் ஒன்றையே பாடினார்கள். தேவா
மாவது வேத ஸாரம். வேதங்களின் ஸாரமும் சிவதத்வமே.
இதன் உண்மை சில சுருதியாதாரங்களுடனும், தேவா ஆதா
ரங்களுடனும் இப்புத்தகத்தில் ஆங்காங்கு நிரூபிக்கப்பட்டி
ருக்கிறது. ஸாக்ஷாத் பரமேச்வரனால் ஸகல வேதசாஸ்தி
ரங்களிலும் “ஸர்வக்ஞராக” அனுகூலிக்கப்பெற்ற ஸ்ரீ ஹ
தத்தார், நால்வரும் தமிழில் பாடிய சிவதத்வத்தைத்தான்
ஸம்ஸ்கிருதத்தில் சுருதி யாதாரங்களுடன் ஸ்தாபித்தார்.
மகாகவி காளிதாஸனும்,

वेदान्तेषु यमादुरेकपुरुषं व्याप्यस्थितं रोदसि

यस्मिन्नीश्वर इत्यनन्यविषयः शब्दो यथार्थाऽक्षरः ।

अन्तर्यश्च मुमुक्षुभिर्नियमितप्राणाधिभिर्मृग्यते

स स्थाणुः स्थिरभक्तियोगसुलभो निःश्रेयसायास्तु नः ॥

இதுபோன்ற ச்லோகங்களால் “சச்வான்” என்ற பதம்
பரமேச்வரன் ஒருவனுக்கே அமையும் என்று பாடினார்.

“சிவனே பரம்” என்ற தத்வத்தை எல்லாப் பசுக்களும்
அறிந்து, பாசத்தினின்றும் விடுபட்டு, பதியின் திருவடிப்
பேற்றை யடையவேண்டுமென்பதுதான் மானிட ஜன்மத்
தின் பயன். இந்த உண்மையை இச்சிறு புத்தகம் நன்றாக
அறிவுறுத்துகிறது.

சிவ பக்தாக்கர் கண்யரான விஷ்ணுவின் அவதாரமாகவும்,
சைவஸ்தாபன ஆசார்யவர்யராகவும் புவியில் தோன்றி, மாயை
வசப்பட்ட மானிடர்க்கு மாயதீதனான பரமேச்வரன்
தத்வத்தை போதித்த ஸ்ரீ ஹாதத்தரை, சிவ துல்யராகவே
பாவித்து வணங்கப் போற்றவேண்டியது நம் கடமை.

—:0:—

பொருளடக்கம்.

தூற் பெயர்	...	i
அர்ப்பணம்	...	ii
வாழ்த்துரை	...	iii
பொருளடக்கம்	...	iv
ஸ்பை விவரம்	...	v
ஸ்ரீ ஹரதத்தர் மகோத்ஸவ முறை.	...	vi
சிவலிங்காஷ்டகம்	...	vii
சிவ பஞ்சாக்ஷரீ ஸ்தோத்திரம்	...	viii
முன்னுரை (2ம்பதிப்பு)	...	1
முன்னுரை (1ம்பதிப்பு)	...	3
சுவர ஸ்தோத்ரங்கள்	...	6
பாயிரம்	...	8
கஞ்சனூர்த் தேவாரம்	...	12
கஞ்சனூர் ஸ்தல மகிமை	...	15

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சரித்திரம்

1) ஸுதர்சனர் ஜனனம்	...	19
2) ஸுதர்சனர் பால லீலை	...	20
3) ஹரதத்தர் நாம தீக்ஷை	...	23
4) அய: பீடாரோஹணம்; சிவபரத்வ ஸ்தாபனம்	...	26
5) ஸ்ரீ ஹரதத்தர் விவாகம்	...	29
6) ஸ்ரீ ஹரதத்தர் வாழ்க்கை யற்புதங்கள்	...	31
7) ஸ்ரீ ஹரதத்தர் மேரக்ஷ ஸாம் ராஜ்யம்	...	45
8) ஸ்ரீ ஹரதத்தர் மகிமை	...	48

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் கிரந்தங்கள்.

1) சிவபரத்வ ச்லோகங்கள்	...	49
2) ஸ்ரீ ஹரதத்தர் அருளிய பஞ்சரத்னம்	...	50
3) தச ச்லோகை	...	52
4) ஹரிஹர தாரதம்யம்	...	54
5) சுருதிஸுக்தி மாலை	...	61

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் ஸ்துதிகள்

1) கீர்த்தனங்கள் (தமிழ்)	...	65
2) கீர்த்தனங்கள் (ஸம்ஸ்கிருதம்)	...	74
3) ஸ்ரீ ஹரதத்தர் மேல் பஞ்சரத்னம்	...	75

சிவபரத்வ (இதர) கிரந்தங்கள்

1) ஸ்ரீமத் ஆதி சங்கர பகவத் பாதாள்	...	76
2) ஸ்ரீமத் பெரிய தீக்ஷதர்	...	79
3) ஸ்ரீமத் சின்ன தீக்ஷதர்	...	82
4) ஸ்ரீதர அய்யர்வாள்	...	85
5) சுருதிகள், தேவாரம்	...	88
6) ஸ்ரீ பஞ்சாக்கூர மகிமை	...	89
7) தேவாரங்கள்	...	90
8) பன்னிரு திருமுறைகள்	...	94
9) மங்களம்	...	96

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் பக்தஜன ஸபையின்
நோக்கம்.

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சரித்திரம், சிவோத்கர்ஷம்
சிவபரத்வம், சிவபக்தி பிரசாரம்.

வேளியீடுகள்

விலை

1) ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சரித்திரம் [2ம்பதிப்பு]	0-10-0
2) ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சிவலிங்கபூஜை ஏழு - வர்ணப் படம் ஆர்ட்டுகோடு 14" x 22"	1-8-0
3) ஸ்ரீ ஹரதத்தர் அஷ்டோத்தர சத நாம ஸ்தோத்தரம்	0-2-0

நிகழ்ச்சிகள்.

மாத சிவராத்ரி - சிவபஜனை, தேவிபஜனை,
தேவாரபாராயணம்.

மாத சுகல் பஞ்சமி - சைவ ப்ராஸங்கம்.

தைமீ சுகல் பஞ்சமி - வருஷ மகோற்சவம்

சுபம்

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் மகோத்ஸவ முறை

பிரதி வருஷம் தை மீ சக்ல பஞ்சமி தினம் ஸ்ரீ ஹரதத்தர் மோக்ஷமடைந்த தினம். அன்றைய தினத்தை சிவபக்தர்கள் எல்லோரும் ஓர் புண்ய தினமாகவும் பண்டிகை தினமாகவும் கொண்டாடவும்.

காலையில் ஸ்நானம் செய்து விபூதி ருத்ராக்ஷமணிந்து சிவன் கோயிலுக்குப்போய் அபிஷேகம், அர்ச்சனாதிகள் செய்து, பஞ்சமூர்த்திகளையும் ஸேவித்து வீட்டிலும் சிவபூஜை செய்து, மகாநைவேத்யம், அறுசுவை பக்திய பதார்த்தங்கள் நிவேதனம் செய்து, ஸ்ரீ ஹரதத்தர் அருளிய சிவபரத்வச் ச்லோகங்களைப் பாராயணம் செய்து, பஞ்சாக்ஷர ஜெபம் 108 அல்லது 1008 செய்து, பிரத்யேகமாக ஸ்ரீ விக்னேச்வரருக்கும் பூஜைசெய்து, 108 மோதகங்கள் நிவேதனம் செய்து கொண்டாடவும்.

மாலையிலும், இரவிலும் ஆங்காங்கு பார்வதி பரமசிவன் ஸுப்ரமணியர், விநாயகர், ராஜராஜேச்வரி, ஹரதத்தர் முதலிய படங்களை அலங்கரித்து நமஸ்கரித்து, சிவபஜனை, தேவார பஜனை, சிவபரத்வ உபந்யாஸங்கள், ஹரதத்தர் சரித்திரம் முதலியன நடத்த ஏற்பாடு செய்யலாம்.

தை மாதம் சக்ல பஞ்சமியோடு முடியும் 11 தினங்கள்

(ஏகாதசாஹம்) தொடர்பாக ஸ்ரீ ஹரதத்தர் மகோத்ஸவம் கொண்டாடலாம். உத்ஸவகாலங்களில் ஸ்ரீ ஹரதத்தர் அருளிய ஹரிஹர தார்தம்யம், சுருதி ஸூக்தி மாலை முதலிய கிரந்தங்களைப் பாராயணம் செய்து, அவைகளுக்கு வியாக்யான (விரிவுரை) ப்ரஸங்கங்கள் ஏற்பாடு செய்யலாம்.

முடிந்தவர்கள் கஞ்சனூர் கோஷ்தரத்தில் அன்றைய தினம் உத்ஸவம் கண்டு ஸேவிக்கலாம்.

ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஸ்ரீ ஹரதத்தர் பக்தஜன ஸபையேற்பட்டு, சிவபக்திப்ரசாரம் செய்து, ஸ்ரீ ஹரதத்தர் மகோத்ஸவமும் கொண்டாடுவார்களென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் பக்தஜன ஸபை

शिवलिङ्गाष्टकम्

ब्रह्ममुरारिसुरार्चितलिङ्गं निर्मलमाषितशोभितलिङ्गम् ।
 जन्मजदुःखविनाशकलिङ्गं तत्प्रणमामि सदाशिवलिङ्गम् ॥
 देवमुनिप्रवरार्चितलिङ्गं कामदहनकरुणाकरलिङ्गम् ।
 रावणदर्पविनाशकलिङ्गं तत्प्रणमामि सदाशिवलिङ्गम् ॥
 सर्वसुगन्धसुलेपितलिङ्गं बुद्धिविवर्धनकारणलिङ्गम् ।
 सिद्धसुरासुखान्दितलिङ्गं तत्प्रणमामि सदाशिवलिङ्गम् ॥
 दक्षसुयज्ञविनाशनलिङ्गं कनकमहामणिभूषितलिङ्गम् ।
 फणिपतेहारसुशोभितलिङ्गं तत्प्रणमामि सदाशिवलिङ्गम् ॥
 कुङ्कुमचन्दनलेपितलिङ्गं पङ्कजहारसुशोभितलिङ्गम् ।
 सञ्चितपापविनाशकलिङ्गं तत्प्रणमामि सदाशिवलिङ्गम् ॥
 देवगणार्चितसेवितलिङ्गं भक्त्याभावसुभावितलिङ्गम् ।
 दिनकरकोटिप्रभाकरलिङ्गं तत्प्रणमामि सदाशिवलिङ्गम् ॥
 अष्टदलोपरिवेष्टितलिङ्गं सर्वसमुद्भवकारणलिङ्गम् ।
 अष्टद्विद्रविनाशनलिङ्गम् तत्प्रणमामि सदाशिवलिङ्गम् ॥
 सुरगुरुसुरवरपूजितलिङ्गं सुरवनपुष्पसदार्चितलिङ्गम् ।
 परंपरं परमात्मकलिङ्गं तत्प्रणमामि सदाशिव लिङ्गम् ॥
 लिङ्गाष्टकमिदं पुण्यं यः पठेत् शिवसन्निधौ ।
 शिवलोकमवाप्नोति शिवेन सह मोदते ॥

श्रीमत्प्ररमहंस परिव्राजकाचार्यवर्य श्रीमच्छङ्करभगवत्पादपूज्यकृत

शिवपञ्चाक्षरीस्तोत्रम्

- ओम् । ओङ्कार बिन्दुसंयुक्तं नित्यं ध्यायन्ति योगिनः ।
कामदं मोक्षदं तस्मादोङ्काराय नमो नमः ॥
- ओं नं । नमन्ति मुनयस्सर्वे नमन्त्यप्सरसाङ्गनाः ।
नराणामादिदेवानां नकाराय नमो नमः ॥
- ओं मं । महत्तत्त्वं महादेवप्रियं ज्ञानप्रदं परम् ।
महापापहरं तस्मान्मकाराय नमो नमः ॥
- ओं शिं । शैवं शान्तं शिवाकारं शिवानुग्रहकाराय नमो नमः
- ओं वां । वाहनं वृषभं यस्य वासुकिः कण्ठभूषणम् ।
वामशक्तिधरं देवं वाकाराय नमो नमः ॥
- ओं यं । यकारे संस्थितो देवो यकारं परमं शुभम् ।
यन्नित्यं परमानन्दं यकाराय नमो नमः ॥

यः क्षीराम्बुधिमन्थनोद्भवमहाहालाहलं भीकरं
दृष्ट्वा तत्र पलायितान् सुरगणान् नारायनादींस्तदा ।

यः पीत्वा परिपालयञ्जगादिदं विश्वाधिकं शङ्करं
सेवध्वं सकलापदः परिहरन् कैलासवासी विभुः ॥

षडक्षरमिदं स्तोत्रं यः पठेच्छिवसन्निधौ ।

तस्यमृत्युभयं नास्ति ह्यपमृत्युभयं कुतः ॥

यत्कृत्यं तन्नकृत्यं यदकृत्यं कृत्यवत्तदाचरितं ।

उभयोः प्रायश्चित्तं शिव तवनामाक्षरद्वयोच्चरितम् ॥

शिव शिवेति शिवेति शिवेति वा भव भवेति भवेति भवेति वा
हर हरेति हरेति हरेति वा भज मनश्शिवमेव निरन्तरम् ॥

मङ्गलम्

ओम्

சிவமயம்

ஸ்ரீ ஹாதத்தர் சரித்திரம்.

இரண்டாம் பதிப்பு

அன்பர்களே

முதற் பதிப்பு வெளிவந்து மூன்று வருஷங்களாகின்றன. ஆயிரம் ஜனங்கள் ஸ்ரீ ஹாதத்தர் சரித்திரத்தை வாசித்து மகிழ்ந்திருப்பார்களென்ற விஷயம் பாமானந்தம் தருகிறது. இந்த ஆனந்த அனுபவத்திற்கு முக்கிய காரணம் ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஸ்ரீ பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள் அவர்களின் அனுக்ரஹ விசேஷம் தான். ஸுமார் 300 பிரதிகள் தவிர மற்ற பிரதிகள், பல அன்பர்களுக்கும், விலை யொன்றும் வாங்காமல் இனாமாக வழங்கினோம்.

இந்த இரண்டாம் பதிப்பில் ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஆதி சங்கர பகவத்பாதாள் ஸ்ரீமதப்பய்ய தீக்ஷதர், ஸ்ரீ நீலகண்ட தீக்ஷதர், ஸ்ரீதர அய்யாவாள் முதலிய மகான்கள் பாமேச்வரன் மேல் பாடிய ச்லோகங்களும், ஸ்தோத்ரங்களும் இரண்டு, மூன்று சேர்த்திருக்கிறோம். ஸ்ரீ ஹாதத்தர் அருளிய சுருதி ஸூக்தி மாலை, ஹரிஹா தாரதம்யம் இவைகளில் மூன்று, நான்கு ச்லோகங்களும், ஸ்ரீ ஹாதத்தர் மீது சில அன்பர்கள் பாடிய ஸ்துதிகள், கீர்த்தனைகள், வாழ்த்து கவிகள் சில சில சேர்த்திருக்கிறோம். தேவாரங்கள் திருவாசகம், திருமந்திரம் முதலியவைகளி லிருந்தும் சிலவற்றை சேர்த்திருக்கிறோம்.

ஸ்ரீ ஹாதத்தர் மேல் கவிகளும் ஸ்துதிகளும் எழுதியருளிய அன்பர்கள் அனைவர்க்கும் அடியேனுடைய நமஸ்காரத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இன்னும் அனைக அன்பர்கள் ஸ்ரீ ஹாதத்தர் ஸம்பந்தமான கவிகள் எழுதித் தரவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

முதற் பதிப்பு எந்த மகானுக்கு அர்ப்பணம் செய்யப் பட்டதோ, அன்றோ பரமேஸ்வரனுடைய திருவடிப் பேற்றை யடைந்து மறுஜென்மம் இல்லாத நித்யானந்தத்தில் முழுகி யிருக்கிறார். இந்தச் சரித்திரம் எவ்வளவு பதிப்புகள் வெளி வந்தாலும், எல்லாம் அவருக்கே அர்ப்பணம். அவர் ஆரம் பித்துவைத்த ஸ்ரீ ஹரதத்தர் பிரபாவம் இனி ஒருநாளும் மறைந்துவிடாது. தற்சமயம் திருவையாறு பிரம்ம ஸ்ரீ தி. ஸு. பாலகிருஷ்ண தீக்ஷதர் அவர்கள் ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சரித் திர ப்ரஸங்கம் நடத்தி வருகிறார். பரமேஸ்வரன் கிருபையால் மற்றும் பல பிராம்மணர்கள் சிவபக்தி ப்ரசாரம் செய்ய முன் வருவார்களா வென்று சைவ உலகம் தவம் செய்கிறது. பரமேஸ்வரனுடைய கிருபை யிருந்தாலன்றி சிவபக்தி யேற் படா தன்றோ !

இவ்வருஷம் திருக்கஞ்சனூர் க்ஷேத்ரத்தில் ஸ்ரீ ஹரதத்தர் கோயில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுவதும் இப்பொழுது வாழும் புண்யாத்மாக்களின் தவத்தின் பயனே. இந்தக் கும் பாபிஷேகத்தை முன்னின்று நடத்தும் ஸ்ரீமான் ராமஸ்வாமி அய்யர் அவர்களும், அந்தக் கைங்கர்யத்தில் ஈடுபட்ட எல்லாரும் மறு பிறப்பில்லாத சிவானந்தப் பெருவாழ்வைப் பெறுவார்கள் என்பது திண்ணம். கும்பாபிஷேக தினம், இந்த இரண்டாம் பதிப்பை வெளியிட்டால் நன்றாக விருக்கும் என்ற எண்ணம் உதித்தது. இரண்டு வாரங்கள் இராப்பகல் வேலை நடத்தி அவ்வெண்ணத்தைப் பூர்த்தி செய்து வைத்த மயிலாப்பூர் ரமணி அச்சகத்தின் சொந்தக்காரர் பிரம்ம ஸ்ரீ சுப்ரமணிய அய்யர் அவர்களுக்கும், அதில் வேலை செய்யும் அன்பர்களுக்கும் எனது மனமாரந்த நன்றியைத் தெரிவித் துக் கொள்கிறேன்.

அரன் நாமமே சூழ்க வையகம் துயர் தீர்கவே.

சுபம்

ஸ்ரீ காஞ்சி ஆவணி மீ 27உ புத வாரம்

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் கோயில் கும்பாபிஷேக தினம்

} தி. வி. அ.

உ.
முன் னுரை
(முதற்பதிப்பு)

—:0:—

சிவநேயச் செல்வர்கள்,

शिव एको ध्येयः शिवंकरः

सर्वमन्यत्परित्यज्य समासाथर्वशिखा ॥

என்று சிரோவேதமாகிய அதர்வண வேதம் ஸாக்ஷாத் பரமேச்வரன் ஒருவனே ஸகல தேவதைகளாலும் பூஜிக்கப் படுபவன், அவனே மங்களத்தைச் செய்பவன், என்று அவனுடைய பரத்வத்தை உத்கோஷிக்கிறது.

त्रिमूर्त्यातीतमायी शिवः ।

शिवं प्रशान्तममृतं ब्रह्मयोनिम् ।

मायां तु प्रकृतिं विद्यान्मायिनं तु महेश्वरम् ।

शिवं शान्तं अद्वैतं चतुर्थं मन्यन्ते ।

स आत्मा स विज्ञेयः ।

என்ற மகா வாக்யங்களும் சிவனுடைய பரத்வத்தை நிரூபித் தின்றன. இந்தக் காலத்தில் வேதம் படித்த பரம்பரையில் வந்து, ஸ்மார்த்தர் என்று தங்களைச் சொல்லிக்கொள்ளும் பிராம்மணர்களிற் பெரும்பாலோர் சிவபக்தியிற் குறைந்து இதர தேவதைகளுக்குப் பரத்வமும், நித்யத்வமும் கொடுத்து மயங்குகிறார்கள் என்பது பிரத்யக்ஷம். ஸ்மார் 500 வருஷங்களுக்குள் வாழ்ந்திட்ட பிரம்மபுரீ அப்பய்ய தீக்ஷதர் பிரம்மபுரீ நீலகண்ட தீக்ஷதர், பிரம்மபுரீ அய்யாவாள் முதலிய மகான்கள் சிவபக்தியிற் சிறந்து விளங்கி, சிவபரத்வத்தைப் பற்றியும் சிவநாம மகிமையைப்பற்றியும் அனேக கிரந்தங்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்த உயர்ந்த கிரந்தங்களைத் தற்காலம் எத்தனை சாஸ்திரஞர்கள் எத்தனை யிடங்களில் பிராசாரம் செய்கிறார்களென்று அடியேன் சொல்லத் தேவையில்லை ! சைவசமயாசார்பாரான திருநாவுக்கரசு ஸ்வாமிகள்

“சென்று நாம் சிறு தெய்வம் சேர்வோ மல்லோம்
சிவபெருமான் திருவடியே சேர்ப்பெற்றோம்”

என்று திடபுத்தியுடன் சிவபக்தியில் நிலைத்திருந்தார். இக் காலத்தில் அனேகம் பிராம்மணர்கள் “எல்லாம் ஒன்று” என்று சொல்லிக்கொண்டு, சிவபக்தி தவிர, இதர தேவதாபக்தியில் மனதைச் செலுத்துகிறார்களென்றால், பூர்வம் ஆறு மகரிஷிகளின் சாபவிசேஷத்தைத் தவிர வேறு காரணம் சொல்வதற்கில்லை.

இந்த ஹரதத்த சிவாசாரியார் என்பவர் பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பு பீடத்தின்மீது தமர்ந்து, வேதாகம சாஸ்திர ஆதாரங்களுடன் சிவபாத்வம் ஸ்தாபித்த அதிசயத்தைக் கண்டபின், அவர் காலத்தில் வாழ்ந்த வைஷ்ணவர்கள்கூடச் சைவர்களாக மாறினார்கள். ஆகவே அவருடைய மகிமை வாய்ந்த சரித்திரத்தைக் கேட்டு, தற்காலத்து விபூதியிட்ட பிராம்மணர்களிற் சிலராவது, சிவபக்தியி லீடுபடமாட்டார்கள் வென்ற ஒரே நோக்கத்துடன் ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சரித்திரப் பரஸங்கம் ஆங்காங்கு நடைபெற்று வருகின்றது.

இந்தக்காலத்தில், சுருதியாதாரங்களுடனும், அஸஞ்சலமான சிவபக்தியுடனும் சிவபாத்வத்தை ஸ்தாபித்துவரும் மகானொருவர் இருக்கிறாரென்றால் அவர் பிரம்மஸ்ரீ உபந்யாஸரத்னம் திருவையாறு கணபதி சாஸ்திரிகள் ஒருவர்தாம். அவர் பிரஸங்கங்கள் கேட்ட பலர் சிவபக்தியில் ஈடுபட்டு, அவரிடம் பஞ்சாக்ஷர உபதேசம் பெற்றுப் புனிதர்களாகியிருக்கிறார்கள்.

அவர் பிரஸங்கங்களைக்கேட்க ஸந்தர்ப்பமில்லாத ஜனங்கள், ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சரித்திரத்தைப் படித்தாவது சிவபக்தியி லீடுபடவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் நிச்சிறு புத்தகம் வெளியிடலாயிற்று. கல்வி கேள்விகளில் மிகச் சிறியவனாகிய அடியேன் ஸர்வக்ஞான ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சரித்திரத்தை எழுதத் துணிந்த காரணம் சிவபக்தி பாசாதத்தில் அடியேனும் என் சிற்றறிவுக்கெட்டிய விதம் ஏதேனும்

கைங்கர்யம் செய்ய வேண்டுமென்ற பேராசைதான். சிவநேயச் செல்வர்கள் குற்றங் குறைகளை மன்னித்து இது சைவஸ்தாபன ஹரதத்தாசார்ய வர்யரின் புனிதமான சரிதம் என்று இதை ஆமோதிப்பார்களாக !

இந்தச் சிறிய தொண்டில், எனக்கு அவ்வப்போது ஸகலவிதமான உதவிகளும் செய்துவந்த எனது ஆப்த நண்பர், சைவத் திருவாளர். கயப்பாக்கம், ஸோமஸுந்தரஞ் செட்டியார் அவர்களுக்கும் இதை வெளியிடுவதற்கு முன்பணம் கொடுத்து உதவிய ஸ்ரீமான் A. S. ராமச்சந்திரய்யர் அவர்களுக்கும் நான் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த ஹரதத்தர் சரித்திரம் பாம இதிகாச மாகிய சிவரகஸ்யம் ஒன்பதாவது அம்சத்தில் 73 ச்லோகங்களாலும், பவிஷ்யோத்தர புராணம் சிவபக்த மான்மியத்திலே 54 முதல் 65 முடிய 12 அத்யாயங்களில் 895 ச்லோகங்களாலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதில் ஸ்ரீ ஹரதத்தர் எழுதிய சிவபாத்வ ச்லோகங்கள் “பஞ்சாத்நம்”, அதற்கு ஸ்ரீ சிவஞான ஸ்வாமிகள் செய்த தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு, சிவஸ்துதிகள், தேவாரங்கள் எல்லாம் சேர்த்திருக்கிறபடியால் இதை ஓர் பாராயண புஸ்தகமாகவும் யாவரும் கொள்ளலாம்.

சிவனருள் பெறுக !

சிவபக்தி யோங்குக !!

சென்னை. }
10-10-48 }

த. வி. அ.

॥ ओम् ॥

॥ ओम् नमः शिवाय ॥

॥ ओम् श्री दक्षिणामूर्तये नमः ॥

॥ ओम् श्री हरदत्ताचार्यवर्याय नमः ॥

॥ गणेशस्तोत्रम् ॥

गुणातीतमाद्यं चिदानन्दरूपं चिदाभासकं सर्वगं ज्ञानगम्यम् ॥
मुनिध्येयमाकाशरूपं परेशं परब्रह्मरूपं गणेशं भजेम ॥

॥ सुब्रह्मण्यस्तोत्रम् ॥

पङ्कजं शिखिवाहनं त्रिनयनं चित्राभ्वरालङ्कृतम्
शक्तिं वज्रमसिं त्रिशूलमभयं खेटं धनुश्चक्रकम् ।
पाशं कुक्कुटमङ्कुशं च वरदं हस्तैर्दधानं सदा
ध्यायेद्दीप्सितसिद्धिदं शिवसुतं स्कन्दं सुराराधितम् ॥

॥ देवीस्तोत्रम् ॥

अम्बा शांभवि चन्द्रमौलिरबलाऽपर्णा उमा पार्वती
काली हैमवती शिवा त्रिनयनी कात्यायनी भैरवी ।
सावित्री नवयौवना शुभकरी साम्राज्यलक्ष्मीप्रदा
चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥

॥ परमशिवस्तोत्रम् ॥

यो वेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते च प्रतिष्ठितः ।
तस्य प्रकृतिलीनस्य यः परस्समहेश्वरः ॥

परात्मानमेकं जगद्वीजमाद्यं निरीहं निराकारमौंकारवेद्यम् ।
यतो जायते पाल्यते येन विश्वं तमीशं भजे लीयते यत्र विश्वम् ॥

॥ श्री दक्षिणामूर्तिस्तोत्रम् ॥

चटविटपि समीपे मूमिभागे निषण्णम्
सकलसुनिजनानां ज्ञानदातारमारात् ।
त्रिभुवनगुरुमीशं दक्षिणामूर्तिदेवम्
जननमरणदुःखच्छेददक्षं नमामि ॥

श्रीकान्तद्रुहिणोऽपमन्युतपनस्कन्देन्द्रनन्द्यादयः
प्राचीनागुरवोऽपि यस्य करुणालेशाद्रता गौरवम् ।
तं सर्वादिगुरुं मनोज्ञवपुषं मन्दस्मितालङ्कृतं
चिन्मुद्राकृतमुद्रपाणिनलिनं चित्ते शिवं कुर्महे ॥

पार्वतीपरमेश्वरौ भक्ताश्च

ईशं शौलसुतां इमास्यशरजौ चण्डेश्वरं नन्दिनम्
नत्वा भृगिरिति त्रिषष्टिगणितान् भक्त्याच भक्तोन्नतान्
श्रीकण्ठागमतत्वसौरभमिदं श्री भाष्यकारं गुरुम् ।
शैवस्थापनधूर्वहं च हरदत्ताचार्यवर्यं भजे ॥

शैवोत्तमाः

नन्दीशकुंभज दधीचि मृकण्डुसूनु
श्री शङ्करार्य हरदत्तगुरुपमन्यून ।
चण्डेश भृङ्गि रिठि सुन्दरमूर्तिमुख्यान् ।
शैवोत्तमान् प्रतिदिनं शिरसा नमामि ॥

श्री हरदत्ताचार्यस्तोत्रम्

शम्भोर्नाम सिद्धान्तपण्डितं करुणानिधिम् ।
हरदत्ताख्यमाचार्यं संततं प्रणमाम्यहम् ॥

பாயிரம்

விநாயகர் துதி

சீர்பூத்த திருமறு மார்புடையவனே
 பரமென்னச் செருக்குற்றோர்கள்
 கார்பூத்த சிந்தையிடி விழுமாறு
 கண்ணன்கொள் கரியபொல்லா
 நீர்பூத்த விழியின் மலைப்பரம்பென்னு
 முருவமதை நீக்கியாண்ட
 வோர்பூத்த வைங்காத்துப் பெம்மான
 தடிமலரை யிறைஞ்சி வாழ்வாம்.

[பானுகவி]

ஸுபிரமணியர் துதி

சூராட்டுப் பயில்சயிலத் துணைமுலைத்தின்
 டகுனியர்மை தோயும் வாட்கண்
 நீராட்டுப் பெறமற நீடவுணருடல்
 புலவலகை நிறையத் தேக்கிப்
 பாராட்டுத் தரவடிவேல் படைபணித்த
 கரனரன்பார்ப் பதிக்குச் செல்வச்
 சீராட்டுப் பிள்ளையெனு முருகன் முரு
 கவிழ்மலர்த்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம்.

[சிவராத்திரி புராணம்]

அம்பிகை துதி

எழிலுறு வைகுந்தமதி லேய்ந்தவனே பரமென்ன
 விசைப்போர் சிந்தை
 வழியிலுறு மகந்தையுடன் வாழ்நாளு மகன்றொழிய
 வலிய பொல்லா
 மொழியதனா லரிமகனை யிறக்குமா றுரைசெய்த
 முகின்மென் கூந்தற்
 பழிதபுநல் லுமையவடன் வனஜமல ரடியிணையைப்.
 பணிந்து வாழ்வாம்.

[பானுகவி]

பரமேச்வரன் துதி

அங்கணை போற்றி வாய்மை யாரணை போற்றி நாக
கங்கணை போற்றி மூலகாரணை போற்றி நெற்றிச்
செங்கணை போற்றி யாதிரிவ பரஞ்சுடரே போற்றி
எங்கணையகனே போற்றி யீறிலா முதலே போற்றி.

ஸ்ரீ அக்னிச்வரர்.

பரவு புகழ்ச் சோனாட்டிற் பலாசவனத் தமர்ந்துயிர்கட்
கிருளடருந் துயரொழிப்பா நெல்லையிலா தெழுந்தபெருங்
கருணை திரு வடிவான கற்பகநா யகியொருபரீன்
மருவவள ரக்கினீச் சுரன் மலர்த்தா ளினைபோற்றி.

நடராஜர் துதி

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மவி வேணியன்
அலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்

தக்பிணமூர்த்தி ஸ்தோத்ரம்

ஆல்வருக்கந் தனிலுயர்ந்த வடநிழற்கே
தென்முகங்கொண்டு, அறவோராய
நால்வருக்கு ளிருவருக்கு மொருவருக்கு
நவின்றருளி, நவிலொணாத
நூல்வருக்க மொருவருக்கு நுவலாம
னுவன்றனை துதற்கண்ணனைப்
பால்வருக்கைக் கனியையருட் பசுந்தேனைப்
பரவாமற் பாவல் செய்வாம்

நந்திதேவர் துதி

ஐயிரு புராண நூல் அமலர்க் கோதியும்
செய்யபன் மறைகளும் தெரிந்தும் மாயையால்
பொய்யறு சூள்புகல் வியாதன் நீட்டிய
கையடு நந்திதன் கழல்கள் போற்றுவாம்.

சண்டேசரும் மற்ற அடியார்களும்

தந்தை தாளொடும் பிறவித்தாளொறிந்து
 நிருத்த நிருதானைச் சேர்ந்த
 மைந்தர்தாள் வேதநெறி சைவநெறி
 பக்திநெறி வழாது வாய்மெய்
 சிந்தைதா னரனடிக்கே செலுத்தினராய்ச்
 சிவானுபவச் செல்வராகிப்
 பந்தமாம் தொடக்கறுத்த திருத்தொண்டர்
 தாள்பரவிப் பணிதல் செய்வாம்.

நால்வர் துதி

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
 ஆழிமிசைக் கல்மிதப்பில் அணைந்தபிரா னடிபோற்றி
 வாழிதிரு நாவலர் வன்தொண்டர் பதம்போற்றி
 ஊழிமலி திருவாத ஓரார்திருத் தாள்போற்றி

ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸ் துதி

ஏறாகிப் பூணணியா மென்பாகி அன்பாகி
 எழில்கொள் மேனி
 நீறாகிப் பூந்தொடையா நிலையாகிக் கலையாகி
 நிமலன் பாலோர்
 கூறாகிப் பவளவிதழ்க் கொம்பாகி யம்பாகிக்
 குலவி யீசன்
 பேறாகி யுறத்த வஞ்செய்ச் சக்கரமா லடிமலரைப்
 பேணி வாழ்வாம்.

[பானுகவி]

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் துதி

தழல் நடுவே பழுபழுக்கக் காய்ந்த விரும்
 பாஸனத்தி லினிதமர்ந்து
 அழலுருவா யெழுந்தபா மேச்வரானே
 பரமென்று பலமறைகள்
 மழைபேர்லும் பொழிந்து ஸ்தா பித்த சிறு
 குழந்தை ஹர தத்தர் மலர்க்
 கழல்களை நாம் தொழுது சிவப் பேரின்பப்
 பெருவாழ்வைப் பெறுவோமே.

ஸ்ரீ ஹாதத்தர் ஸ்துதி-கீர்த்தனை

ராகம் : சங்கராபரணம்;

தாளம் : சாபு

பல்லவி

ஹாதத்த சிவாசார்யார்-அடிமலர் துதித்து நாம்
ஹானருட் செல்வத்தை-அடைவோமே.

அனுபல்லவி

முரஹரி பிரம்மார்கள்-முதலானோர் பூஜிக்கும்
பரம ஈசுவரன் பாத--பத்மத்தில் சேர்க்க வல்ல

சரணம்

(1)

மகதேவன் ஆணையால்-மாலின் ஓர் அம்சமாய்
ஜகந்தனில் பிறந்திட்டான்-சைவனாய்த் திகழ்ந்திட்டான்
உகந்தவன் பக்திக்கே-உமைபாகர் மலர்க் கையால்
ஸகல சாஸ்திர ஞான-சகரம் எழுதப்பெற்ற

ராகம்: ஆனந்தபைரவி;

(2)

தாளம்: சாபு

ஐந்து வயதில் பாலன்-அற்புதத் தேனைக் கண்ட
விந்தை யதனை யற்பன்-விளம்பவும் கூடுமோ
எந்தையார் திருமேனி-இறுகத் தழுவப் பெற்றான்
வெந்தீவினைகள் தீர்க்கும்-வெண்ணீறு பூசப்பெற்ற

ராகம்: தோடி;

(3)

தாளம்: சாபு

சுத்த ஸ்படிக லிங்கமும்-ருத்திராக்ஷமும் பெற்றான்;
சித்த சுத்தியுடன் பாலன்-சிவநாம தீக்ஷ பெற்றான்
முக்தி தரும் தக்ஷிண-மூர்த்தியால் உயர் பஞ்ச
அக்ஷர உபதேச-அனுக்ரஹமும் பெற்ற

ராகம்: காம்போதி;

(4)

தாளம்: சாபு

வாதன் ஸந்நதி தன்னில்-வைணர் வளர்த்த தீயில்
உருகக் காயந்து ஜவலித்த-இரும்புப் பீட மதன்மேல்
இருந்து இனிதமர்ந்து-எல்லோரும் இன்ப வெள்ளம்
பருகும் வண்ணம் சிவ-பரதவம் ஸ்தாபித்து வென்ற

ராகம்: கல்யாணி;

(5)

தாளம்: சாபு

மஞ்சமங்கை கமலையை-மணந்து நல் மக்களுடன்
 நஞ்சண்டவர் புகழ்பாடி-நல்லதோர் தை மாதச் சீக்ல
 பஞ்சமி தினந்தன்னில்-பரமன் விமானத்தில்
 கஞ்சனூர் வாழ்ந்தோரைக்-கைலைக் கழைத்துச்சென்ற

கஞ்சனூர்த் தேவாரம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிய திருத்தாண்டகம்

[தீருச்சிற்றம்பலம்]

மூவிலைநற் குலம்வல னேந்தினுனை
 மூன்று சுடர்க் கண்ணுனை மூர்த்திதன்னை
 நாவலனை நரைவிடையொன் றேறுவானை
 நால்வேத மாறங்க மாயினுனை
 ஆவினிலைந் துகந்தானை யமரர்கோவை
 யயன்திருமா லானுனை யனலோன்போற்றும்
 காவலனைக் கஞ்சனூர் ஆண்டகோவைக்
 கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்டியந்தேனே (1)

தலையேந்து கையானை யென்பார்த்தானைச்
 சவம் தாங்கு தோளானைச் சாம்பலானைக்
 குலையேறு நறுங்கொன்றை முடிமேல் வைத்துக்
 கோணாக மசைத்தானைக் குலமாங்கைலை
 மலையானை மற்றொப்பா ரில்லாதானை
 மதிகதிரும் வானவரும் மாலும் போற்றும்
 கலையானைக் கஞ்சனூர் ஆண்டகோவைக்
 கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்டியந்தேனே (2)

தொண்டர் குழாந் தொழுதேத்த வருள் செய்வானைச்
 சுடர்மழுவாட் படையானைச் சுழிவான் கங்கைத்
 தெண்டிறைகள் பொருதிழிசெஞ் சடையினுனைச்
 செக்கர் வாணொளியானைச் சேராதெண்ணிப்
 பண்டமார் கொண்டுகந்த வேள்வியெல்லாம்
 பாழ்படுத்தித் தலையறுத்துப் பற்கண்கொண்ட
 கண்டகனைக் கஞ்சனூர் ஆண்டகோவைக்
 கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்டியந்தேனே. (3)

விண்ணவனை மெருவில்லா வுடையான்றன்னை
 மெய்யாகிப் பொய்யாகி விதியானைப்
 பெண்ணவனை ஆணவனைப் பித்தன் தன்னைப்
 பிணமிடுகா டுடையானைப் பெருந்தக்கோனை
 எண்ணவனை யெண்டிசையுங் கீழுமேலு
 மிருவிசம்பு மிருநிலமு மாகித்தோன்றும்
 கண்ணவனைக் கஞ்சனூ ராண்டகோவைக்
 கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்டுயந்தேனே. (4)

உருத்திரனை யுமாபதியை யுலகானை
 யுத்தமனை நித்திலத்தை யொருவன் தன்னைப்
 பருப்பதத்தைப் பஞ்சவடி மார்பினனைப்
 பகலிரவாய் நீர்வெளியாய்ப் பரந்துநின்ற
 நெருப்பதனை நித்திலத்தின் ரொத்தொப்பானை
 நீறணிந்த மேனியராய் நினைவார்சிந்தைக்
 கருத்தவனைக் கஞ்சனூ ராண்டகோவைக்
 கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்டுயந்தேனே (5)

ஏடேறு மலர்க்கொன்றை யசவுதும்பை
 யிளமதிய மெருக்குவா னிழிந்த கங்கை
 சேடெறிந்த சடையானைத் தேவர்கோவைச்
 செம்பொன் மால் வரையானைச் சேர்ந்தார் சிந்தைக்
 கேடிலியைக் கீழ்வேளு ராளுங்கோவைக்
 கிறிபேசி மடவார்பெய் வளைகள் கொள்ளுங்
 காடவனைக் கஞ்சனூர் ஆண்ட கோவைக்
 கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்டுயந்தேனே. (6)

நாரணனு நான்முகனு மறியாதனை
 நால்வேதத் துருவானை நம்பி தன்னைப்
 பாரிடங்கள் பணிசெய்யப் பலிகொண்டுன்னும்
 பால்வண்ணைத் தீவண்ணைப் பகலானை
 வார்பொதியு முலையாளோர் கூறன்றன்னை
 மானிடங்கை யுடையானை மலிவார் கண்டங்
 கார்பொதியும் கஞ்சனூ ராண்டகோவைக்
 கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்டுயந்தேனே. (7)

வானவனை வலீவலமு மறைக்காட்டானை
 மதிசூடும் பெருமானை மறையோன்றன்னை
 ஏனவனை யிமவான்றன் பேதையோடு
 மினிதிருந்த பெருமானை யேத்துவார்க்குத்
 தேனவனைத் தித்திக்கும் பெருமான்றன்னைத்
 தீதிலா மறையவனைத் தேவர் போற்றும்
 கானவனைக் கஞ்சனூ ராண்டகோவைக்
 கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்டுயந்தேனே. (8)

நெருப்புருவு திருமேனி வெண்ணீற்றானை
 நினைப்பார்த நெஞ்சானை நிறைவானானைத்
 தருக்கழிய முயலகன்மேற் றுள்வைத்தானைச்
 சலந்தானைத் தடிந்தோனைத் தக்கோர்சிறதை
 விருப்பவனை விதியானை வெண்ணீற்றானை
 விளங்கொளியாய் மெய்யாகி மிக்கோர் போற்றும்
 கருத்தவனைக் கஞ்சனூ ராண்டகோவைக்
 கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்டுயந்தேனே. (9)

மடலாழித் தாமரையா யிரத்திலொன்று
 மலர்க்கணிடந் திடுதலுமே மலிவான்கோலச்
 சுடராழி நெடுமாலுக் கருள்செய்தானைத்
 தும்பியுரி போர்த்தானைத் தோழன் விட்ட
 அடலாழித் தேருடைய விலங்கைக் கோனை
 யருவரைக்கீ ழுடர்த்தானை யருளார்கருணைக்
 கடலானைக் கஞ்சனூர் ஆண்டகோவைக்
 கற்பகத்தைக் கண்ணூரக் கண்டுயந்தேனே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்

கஞ்சனூர் ஸ்தல மகிமை.

திருக் கஞ்சனூர் ரென்னும் சிவஸ்தலம் தஞ்சாவூர் ஜில்லா கும்பகோணம் தாலுக்காவில், காவேரி நதிக்கு வட கரையில் இருக்கிறது. அதில் கோயில் கொண்டிருக்கும், ஈசுவரன் திருநாமம் ஸ்ரீ அக்னிச்வரர். ஒரு ஸமயம் அக்னி பகவான் மகாலிங்கத்தைப் பூஜித்து அருள் பெற்றபின் தன் பெயரை வகிக்க வேண்டுமென்று பகவானைப் பிரார்த்திக்க பகவான்வர் பிரார்த்தனையை யேற்று அக்னிச்வரர் என்ற பெயருடன் விளங்குகிறார். அம்பிகையின் திருநாமம் ஸ்ரீ கற்பகாம்பிகை. (அடியவர்களுக்குக் கேட்டதையெல்லாம் குறை வறக் கொடுக்கும் கற்பகம் போன்ற பார்வதி யம்மை.) பிராகாரத்தில் சிவாலயங்களிலிருக்கும் தக்ஷிணமூர்த்திக்கு ஸ்ரீ பமாக இரண்டாவது தக்ஷிணமூர்த்தி யிருக்கிறார். இவர் தான் ஸ்ரீ ஹரதத்தருக்குப் பஞ்சாக்ஷரம் உபதேசம் செய்து, ஸ்படிக லிங்கம் கொடுத்துச் சிவபூஜா விதியையும் சொன்ன மூர்த்தியாவார். நடராஜாவிற்கும் சிவகாமி யம்மைக்கும் மூல விக்ரஹங்கள் இருக்கின்றன. இம்மூர்த்திகளுக்கு (மூலஸ் தானம் இருக்கும் கோயில்கள் மிகச்சில)

ஸ்ரீ ஹரதத்தாசாரியார், அவர் பத்னி, அவர் புத்ரர்கள் மூவர், இவர்களுக்கும் உத்ஸவ விக்ரகங்கள் இருக்கின்றன. உத்ஸவ காலங்களில் பஞ்சமூர்த்திகளுடன் ஸ்ரீ ஹரதத்தர் விக்ரஹங்களுக்கும் புறப்பாடு உண்டு.

கோயிலினின்றும் காவிரிக்குப் போகும் திருவீதியில் ஸ்ரீ ஹரதத்தர் கோயில் இருக்கிறது. அதில் சிவலிங்கமும், பக்கத்தில் பூஜை செய்யும் ஹரதத்தர் விக்ரஹமும் பிர திஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

பிரதி வருஷமும் தை மாதம் சுக்ல பஞ்சமியில், பகவான் ஹரதத்தரைக் கைலாஸத்திற் கழைத்துச் சென்ற உத்ஸவம் வெகு விமரிசை.

ஹாதத்தர் சிவபரத்வம் ஸ்தாபித்த வாதாஜப்பெருமாள் கோவில், ஹாதத்தர் கோவிலுக்கு மேற்கில் சிறிது தூரத்துக் கப்பால் இருக்கிறது. இந்தக் கோவிலில் சிவலிங்கம் ஒன்று இருந்து பூஜிக்கப்பட்டு வருவது, ஒரு பெருஞ் சிறப்பு. பக்கத்தில் கற்பகாம்பிகையும் எழுந்தருளி யிருக்கிறாள். இருவரும், பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பு பீடத்தின்மீது அமர்ந்து ஹாதத்தர் சிவபரத்வம் ஸ்தாபித்தபோது காஷி யனித்த மூர்த்திகள் ஆவர்.

சச்வான் கோயிலில் கம்ஸன், இந்திரன், பிரம்மா விஷ்ணு எல்லாரும் அக்னிச்வரைப் பூஜித்து அவரவர் பெயரால் ஸ்தாபித்த பல லிங்கங்களும் இருக்கின்றன. கஞ்சனூர் தேவஸ்தானத்தார் வெளியிட்ட “கஞ்சனூர் ஸ்தல புராணம்” என்னும் அரிய நூலில் (விலை தபாற்கூலி யுன்பட 3 அணு தான்) இந்த ஸ்தலத்தின் மகிமைகள் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கு ஸ்ரீ ஹாதத்தர் சரித்திர ஸம்பந்தமாயுள்ள மகிமையை மாத்திரம் சிறிது குறிப்பாம்

ஒரு ஸமயத்தில், தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் நடந்த யுத்தத்தில் அஸுரர்கள் தோல்வியுற்று, அஸுரகுருவான பிருகு மகரிஷியின் ஆச்ரமம் சென்று, குரு வெளியிற் போயிருந்தபடியால், அவர் பத்னியைச் சரணடைந்து அவ்வுத்தமியால் அபய மளிக்கப் பெற்றார்கள். தேவர்களுக்கு உதவி செய்த திருமால் அஸுரர்களைத் தூத்திக்கொண்டு பிருகு மகரிஷியின் ஆச்ரமம் போனார். அங்கு முனிவரின் பத்னி, முனிவர் வெளியே போயிருப்பதாகவும், அஸுரர்களுக்குத் தான் அபயமளித்திருப்பதாகவும் சொல்லியும்கூட விஷ்ணுவானவர் அதைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமல், சக்ராயுதத்தைப் பிரயோகம் செய்தார். அந்தச் சக்ரமானது அஸுரர்களைக்காக்கும் பொருட்டு முன்வந்த ரிஷிபத்னியின் சிரை யறுத்துத் தள்ளியது. அதே ஸமயம் வெளியே போயிருந்த பிருகு மகரிஷி திரும்பிவந்து, விஷ்ணுவின் அடாத செயலைக் கண்டு சினம்கொண்டு, பலவிதமான

குத்ஸித யோனி ஜன்மங்கள் அனேகம் எடுக்கும்படி விஷ்ணு விற்குச் சாபம் கொடுத்தார். விஷ்ணு அச்சாபத்தைக் கேட்டு நடுநடுங்கி நின்றார். மகா சிவபக்தரான பிருகு முனிவர், பஞ்சாக்ஷரம் ஒதித் தன் மனைவியை, விஷ்ணு பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே உயிர்ப்பித்துக்கொண்டார்.

சபிக்கப்பட்ட விஷ்ணு தனது சாப விமோசனார்த்தம், மந்தர மலைச் சாரலில், பஸ்ம நிஷ்டராய் பரமசிவனைக் குறித்து ஆயிரம் தேவ வருஷம் கடுமையான தவம்செய்தார். பரமசிவன் நிஷ்பாருடராய் பிரத்யக்ஷமானார். விஷ்ணுவும் அவரைக் கண்டு பலவாறு துதித்து, பிருகுவின் சாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டார். அப்பொழுது பகவான் “குழந்தாய்! எனது பக்தருக்குச் செய்த துரோகம் எனக்கும் செய்ததாகும். இதுகாறும் நீ செய்த தவத்தால் எனக்குச் செய்த துரோகம் நீங்கும்படி அருள் செய்தேன். காவேரிக்கு வடகரையில் கஞ்சனூர் என்ற திவ்யக்ஷேத்ரத்தையடைந்து, அங்கு தவம் செய்வாயாகில், பிருகு மகரிஷியின் சாபம் கொஞ்சம் சமன மடையலாம்” என்றருள, அதே பிரகாரம் விஷ்ணு வானவர் கஞ்சனூர்க்ஷேத்ரத்தையடைந்து விபூதி ருத்ராக்ஷமணிந்து, பின்னும் பல்லாயிர வருஷங்கள் தவம் செய்தார். அவருடைய பிரம்மரந்திரத்தினின்றும் கிளம்பின தபோக்னி மூன்று லோகங்களையும் வியாபிக்க ஆரம்பித்தது. கடவுள் கருணை கூர்ந்து பிரத்யக்ஷமாகி, வேண்டிய வரத்தைக் கேட்கும்படியருள, விஷ்ணுவானவர் பிருகுரிஷியின் சாபத் தைத் தெரிவித்துக்கொண்டார். அப்பொழுது பகவான் “அப்பனே! எமது பக்தர் சாபத்தைக் கடத்தல் யாவர்க்கும் அரிது. ஆயினும் எமதருளால், உனது ஜன்மங்களை 25 ஆகக் குறைப்போம். அதில் மத்ஸ்யம், கூர்மம், வராகம், நரஸிங்கம், தந்வந்திரி, மோகினி நாரதர், பிருது, ஸனத் குமாரர், விராட்டு இந்தப் பத்து அவதாரங்களும் ஆவிர்ப் பாவமாகுக. பார்க்கவர், ராமர், பரசராமர், கிருஷ்ணர் வியாசர், பலபத்ரர், கபிலர், நரநாராயணர், யஞ்ஞர், வாமனர், தத்தாத்ரேயர், விருஷபர், புத்தர், கற்கி, ஸுதர்சனர்,

என்னும் 15 அவதாரங்களும் யோனிஜமாகுக. இந்த 25 அவதாரங்களும் லோகோபகாரமாக ஏற்பட்டும். ஐந்து அவதாரங்களில் நீ கர்வம்டைய உனது கர்வத்தை நாசம் செய்து ஆட்கொள்வோம். மற்ற 20 அவதாரங்களில் நீ எமது பக்தனாய் எம்மைப் பூஜை செய்வாய். உனது பூஜையை ஏற்று விரும்பியது அருள்வோம்” என்று பிருகு முனிவரின் கொடிய சாபத்தைச் சமனம் செய்தருளினார். விஷ்ணுவும் தலை வணங்கி நிற்கையில் பகவான் பின்னும் சொல்வார்.

“முன்னொரு ஸமயம், நீயும் நாரதருமாகச் சென்று திரிபுரங்களில் புருஷர்களுக்கு வேத மார்க்கங்களை நம்ப வேண்டாமென்று போதித்து, சிவபூஜையில் நம்பிக்கை யிழக்கும்படிச் செய்து, ஸ்திரீகளைப் பதிவிரதா தர்மம் குறையும் படிக்கும் செய்த பாபம் இன்னும் உன்னைத் தொடர்ந்து நிற்கிறது. சிவாபராதத்துக்குப் பிராயச்சித்தமே கிடையாது. ஆயினும் நீ நமது பிரதம பக்தனாக விருக்கிற தால் ஓர் பிராயச்சித்தம் சொல்வோம். சிவாபராதம் செய்த பாபத்தைச் சிவபரத்வம் ஸ்தாபித்துப் போக்கிக் கொள்வாய். ஒரு காலத்தில், இதே கஞ்சனூரில் வைஷ்ணவர்கள் சிவநிந்தா பராயணர்களாக வாழ்வார்கள்; அவர்கள் குலத்தில் நீ அவ தரித்து, சிவபரத்வம் ஸ்தாபித்து, சுருதி யாதாரங்களுடன் சைவக் கிரந்தங்கள் செய்து கடைசியில் நமது லோகம் அடைவாயாக.” என்று சிவாபராதத்திற்கும் இக்கஞ்ச னூரிலேயே பாபவிமோசனத்தையும் அருளி மறைந்தார். திருமாலும் மகாதேவன் அருளியபடி காலக்ரமத்தில் பதி னேந்து அவதாரங்களில் ஓர் அவதாரமாகக் கஞ்சனூரில் வைஷ்ணவ குலத்திற் பிறந்து சிவபரத்வம் ஸ்தாபித்து சிவஸாயுஜ்ய பதவியடைந்தார்.

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சரித்திரம்

உபமன்யு மகரிஷி நைமிசாரண்ய வாஸிகளுக்கு
சோனன பிரகாரம்

அத்யாயம் 1

ஸுதர்சனர் ஜனனம்

புண்ணிய ந்தியாகிய காவேரியின் வடகரையில் கஞ்சனூர் என்று ஓர் சிவஸ்தல மிருக்கிறது. அந்த ஸ்தலத்தில் இன்றைக்கு ஸுமார் ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன் ஒரு தெருவில் வைஷ்ணவர்களும் மற்றொரு தெருவில் சிவபக்தர்களும் வாழ்ந்து வந்தார்கள். காச்யப கோத்ரத்தில் பிறந்த வாஸுதேவர் என்ற ஓர் பிராமணர் வைஷ்ணவர்களுக்கெல்லாம் ஆசார்யராக விருந்தார். அவர் மகா விஷ்ணுவிடம் பரம பக்தியுள்ளவர். மகாவிஷ்ணுவே தனக்குப் புத்ரனாகப் பிறக்கவேண்டுமென்று தவம் செய்தார். பக்கத்து அக்ரஹாரத்தில் வசித்த சிவபக்தர்களுள் ஒருவர், ஸுப்ரதீகர் என்பார், தனக்கு ஓர் ஸத்புத்ரி வேண்டித் தவமிருந்தார். இவ்விருவர் தவத்திற்கும் மகாவிஷ்ணுவானவர் திருப்தியடைந்து, ஏற்கனவே பரமசிவன் ஆகையையும் அருளும் இருந்த வண்ணம், தனக்கேற்பட்ட 15 அவதாரங்களில் ஒன்றான ஸுதர்சனாவதாரமாக வாஸுதேவருக்குப் புத்ரராக அவதரிக்கத் திருவுளம் கொண்டார். மகாலக்ஷ்மியையும் ஸுப்ரதீகருக்குப் பெண்ணாகப் பிறக்கும்படி சொன்னார். அதேப்பிரகாரம், வாஸுதேவருடைய பத்னி கர்ப்பமாகி, காலக்ரமத்தில் ஓர் சுபதினத்தில் ஐந்து கிரஹங்கள் உச்சமாகவிருந்த ஓர் சுபலக்ஷணத்தில் மகாவிஷ்ணுவின் அவதாரமாய் ஓர் புத்திரனைப் பெற்றாள். அந்த வேளை புஷ்பமாரி பெய்தது. சிவபக்தர்களுக்கு வலது புஜமும், வலது காலும், வலது கண்ணும்

துடித்தன. வைஷ்ணவர்களுக்கோ இடது புயமும் இடது காலும் இடது கண்ணும் துடித்தன. ஆனால் இந்த ஸூசுகங்களின் உண்மையை அப்போது யாரும் அறியவில்லை.

புத்ர ஜனனம் ஆனதைக் கேட்ட வாஸுதேவர் பரம ஸந்தோஷ மடைந்து பூதானம், கோதானம் முதலியன செய்தார். பதினேராம் நாள் புண்யாக வசனம் செய்து, பெரியோர்களைக் கொண்டு குழந்தைக்கு ஸுதர்சனர் என்று நாமகரணமும் செய்வித்தார்.

அத்யாயம் 2

ஸுதர்சனர் பாலலீலை

ஸுதர்சனர் என்ற குழந்தை வளர்பிறைச் சந்திரனைப் போல் வளர்ந்து வந்தது. இரண்டு வயதாகி வெளியில் நடக்கும் பருவம் வந்தபோது, குழந்தை விபூதி ருத்ராஷ்டம் அணிந்தவர்கள் வசுத்த பக்கத்துத் தெருவிற்கு அடிக்கடி ஓடிவிடும். அவர்கள் காவேரியில் ஸ்நானம் செய்து திரும்பி வருகையில் அவர்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்து அவர்களுடைய பாத தூளிகளைத் தன்சிரஸில் போட்டுக்கொள்ளும்; தனக்கும் விபூதி யிடும்படிக்கும், ருத்ராஷ்டம் கொடுக்கும் படிக்கும் அவர்களைப் பிரார்த்திக்கும். இரண்டுவயது குழந்தை இவ்வளவு பக்தியுடன் கேட்பதைப்பார்த்துப் பரம ஸந்தோஷமடைந்து ஒவ்வொருவரும் அதற்கு விபூதியிடுவார்கள். உடனே குழந்தை சிவாலயத்திற்குப் போய் அக்னீச்வர மகாலிங்கத்தையும் கற்பகாம்பிகையையும் பிரதக்ஷண நமஸ்காரம் செய்து ஹரஹர வென்று கோஷிக்கும். வைஷ்ணவ குலத்திற் பிறந்த இச்சிறு குழந்தை விபூதி ருத்ராஷ்டம் தரித்து சிவபக்தியில் ஈடுபட்டதைப் பார்த்த சைவப்ராம்மணர்க ளெல்லோரும் ஆதியில் மகாதேவரைத் தனது நேத்ரமலரால் பூஜித்த விஷ்ணுவே, உலகத்தில் சிவபக்தியை நிலைநாட்டுவதற்காக அவதரித்தாரோ

வென்று அதிசயித்தார்கள். குழந்தை சாப்பாட்டுக்காக வீட்டுக்குப்போகும் நேரங்களில் தவிர மற்ற வேளைகளில் சிவரவ்யத்திலும், சிவபக்தர்களோடும் இருந்து வளர்ந்தது.

குழந்தையின் நடத்தையையும் செய்கைகளையும், வாஸு தேவர், குழந்தையின் விளையாட்டென்றே பல நாள் நினைத்து வந்தார். நாட்கள் செல்லச் செல்ல அவர் மனம் வருந்தியது; குழந்தையைக் குளிப்பாட்டி நல்ல ஆடையுடுத்தி, ஆபாணங்கள் போட்டு, நாமமும் ஸ்ரீ சூர்ணமும் இட்டுத் தாயார் விளையாட விட்டால், வெளியிற்சென்ற குழந்தை உடனே நாமத்தை யழித்துவிட்டு விபூதி பூசிக்கொண்டு சிவன் கோயிலுக்குப் போய் தர்சனம் செய்து விட்டு ருத்ராக்ஷமாலையுடன் வீட்டுக்கு வரும். பிதா குழந்தையை மடியில் வைத்துக் கொண்டு “என் கண்ணே, இனிமேல் சிவன் கோவிலுக்குப் போகாதே, இதுபோல் சாம்பலை வாரிப் பூசிக் கொள்ளாதே; நம்முடைய தெய்வமான ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவின் பாதத்தையே பூஜிக்கவேண்டும்; நம் குலத்திற்கேற்பட்ட ஸ்ரீ சூர்ணம்தான் போட வேண்டும்.” என்று அன்புடன் உபதேசிப்பார். ஆனால் குழந்தையின் குணம் மாறவில்லை; வாஸு தேவருக்கு என்ன செய்வதென்று புரியவில்லை.

இப்படியிருக்க குழந்தைக்கு ஐந்தாம் வயது வந்தது. வெகு விமரிசையாகப் பூணூல் கல்யாணம் நடத்தி வைத்தார். குல ஸம்பிரதாயப்படி தவாதச நாமங்களும் இட்டு, மறுபடியும் மடியில் வைத்துக் கொண்டு “அப்பர் ஸுதர்சனா, இது வரையில் இருந்ததுபோல் இனியும் இராதே, உனக்குப் பூணூல் போட்டாகி விட்டது. சிவன் கோவிலுக்குப் போனால் மகாபாபம்; விபூதியிட்டவர்களைக் கண்டால் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும்; அப்படியிருக்க நீயே விபூதி விட்டுக் கொள்ளலாமா? இனிமேலாவது நமது குலாசாரப்படி நாமமும் ஸ்ரீ சூர்ணமும் இட்டுக் கொண்டு மகாவிஷ்ணுவைப் பூஜித்துக் கொண்டிரு” என்று பலவாறு உபதேசித்தார்.

சிவபக்தியை ஸ்தாபிக்க வந்த மூர்த்தியின் செவியில் இந்த உபதேசம் ஏறுமா? பிதா வெளியில் போனதும் பரலனும் வெளியே போய் நாமங்களை யழித்துவிட்டு விபூதியை நன்றாக உத்துளானமாகவும் திரிபுண்டரமாகவும் பூசிக்கொண்டு சிவாலயம் போய் விட்டான். ஸாயந்திரம் விபூதி ருத்ராக்கூத்துடன் வீட்டுக்குத் திரும்பிவந்ததைப் பார்த்த பிதா விற்குக் கடுங்கோபம் வந்துவிட்டது. அக்ரஹரத்தில் வைஷ்ணவர்கள் எல்லாரும் தங்கள் குலத்தைக் கெடுக்க வந்த ஓர் கோடாலிக் காம்பென்று குழந்தையைக் கோபித்தார்கள். வாஸு தேவர் பைபனை ஒரு தூணில் கட்டிவைத்து, சாட்டையால் அடித்தார். அடித்தும் என்ன? பிதா மறைந்த ஸமயம், பாலன் கட்டுகளை யவிழ்த்துக் கொண்டு சிவாலயம் போய் விட்டான்.

வாஸுதேவர் நரஸிம்மரூபமாக மாறினார். புத்ர வாத்ஸல்யம் நீங்கிற்று. பைபன் தன் வார்த்தைக்கு அடங்கி நடக்கும் வரையில் வீட்டுக்கு வரக்கூடாதென்றும், அவனுக்கு அன்னம் போடக்கூடா தென்றும் கட்டளை விதித்தார். பெற்றதாய் மனம் நொந்தாள். பாலன் வழக்கம்போல் மத்யான்னம் வீட்டுக்கு வந்து “அம்மா பசிக்கிறது சாதம் போடு” என்று சொன்னான். பெற்றதாய் மனம் புழுங்கினாள். “என்கண்ணே, நீ டேனடா அப்பா வார்த்தையைக் கேட்காமலிருக்கிறாய்? அப்பா மனம் கோணாமல் நீ நடக்கும் வரையில் நீ வீட்டுக்கு வரக்கூடாதென்றும் நான் உனக்கு அன்னமிடக்கூடா தென்றும் ஆக்ஷை விதித்திருக்கிறாரே! அவர் உனக்குப் பிதா வல்லவா? அவர் வார்த்தையை நீ கேட்கவேண்டாமா? அவர் எனக்கு தெய்வமல்லவா? அவர் கட்டளையை நான் எவ்வாறு மீறுவேன்; நீ பசிக்கிறது” என்று சொல்ல என்மனம் தவிக்கிறதே; பெற்ற வயிறு ஸங்கடப்படுகிறதே” யென்று பிரலாபித்தாள். பாலன் தாயைப்பார்த்து “அம்மா! அப்பா வார்த்தையின்படி நடப்பதுதான் உங்கள் கடமை; நான்

வெளியே போகிறேன். உலகத்திற்கெல்லாம் மாதாபிதாக்களான பார்வதி பரமேஸ்வரனை வழிபடுவேன். நீங்கள் கவலைப்படாதீர்கள்” என்று தேற்றி, தாயை நமஸ் கரித்து வெளியே வந்து நோக அக்னீச்வரர் ஆலயம் சென்றான்.

அத்யாயம் 3

ஈசுவரானுகரஹம் ஹரதத்தர் நாமதீக்ஷ

பாலன் நோக அக்னீச்வரர் ஆலயம் சென்றான். ஸ்ரீ அக்னீச்வரரையும் கற்பகாம்பிகையையும் பிரதக்ஷண நமஸ்காரம் செய்து அக்னீச்வரர் ஆலயத்தில் ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்திக் கெதிரில் தியானத்தில் அமர்ந்தான். பையன் தியானத்தில் அமர்வது ஸகஜமானதால் இரவு பத்து நாழிகைக்கு மேல் கோவில் அர்ச்சகர்கள் கதவைச் சாத்திக்கொண்டு அவர்கள் வீடு சென்று விட்டார்கள் சிறிது நேரத்தில் பையன் எழுந்து பரமசிவனைப் போற்றுவான் ஆயினான் “ஹே மகாப்ரபோ! நான் தங்களுையே சரணமடைந்தேன். என்னுடைய சரீரத்தைப் பெற்றெடுத்த தாய் தந்தையரை விட்டுவந்தேன். பிதாவாகிய தாங்கள்தான் இனி எனக்குப் பிதா. ஜகன்மாதாவாகிய கற்பகாம்பிகையே எனக்கு மாதா. ஸ்ரீ விக்னேசுவரரும் ஸுப்ரமண்யரும் எனது சகோதரர்கள். பிரதம கணங்கள் தாம் எனது தோழர்கள். அடியேனை ஆட்கொள்ள வேண்டும். பிதா வார்த்தையைக் கேட்காத பையனுக்கு அருள் செய்யமாட்டேன் என்பீரோ, அதோ அடுத்த பிராகாரத்தில் சிவாபராதம் செய்த பிதாவின் காலை வெட்டின ஸ்ரீ சண்டேசுவரர் உட்கார்ந்திருக்கிறார். எனது விதி நான் கஷ்டப்படத்தான் வேண்டுமென்பீரோ, விதியை மாற்ற உமக்கு சக்தி யுண்டென்பதற்கு ஸாக்ஷியாக மார்க்கண்டேயர் இருக்கிறார். நான் ஒரு சிறு பையன் விதிப்படி உங்களைப் பூஜை செய்யவில்லை யென்பீரோ, அது என் குற்றமல்ல; ஸாக்ஷாத் விஷ்ணு பிரம்மாதியர் இன்னமும் தங்கள் திருவடி

யையும் முடியையும் தேடிச் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், யாவர் தான் தங்களுக்கு அங்க பூஜை செய்ய முடியும்? தாங்கள் கருணை புரிந்தாலன்றி நான் இவ்விடம் விட்டு அகலேன். இவன் மிகவும் பிடிவாதமுள்ளவனாக விருக்கிறான். என்று கோபித்துச் சபிப்பீரோ, சாக்கடைப் புழுவாகப்* போகும்படி சபித்தாலும் எனக்கு ஸந்தேர்ஷம்தான். இதே இடத்திற் கிடந்து சிவபக்தர்கள் பாதங்களில் நசுக்குண்டு தங்கள் லோகம் வந்து சேர்வேன். நான் இவ்வளவு வேண்டியும் தங்களுக்கு என்மீது கருணையேற்படவில்லையா! என் போன்ற அபலைகளுக்கு அருள் செய்யாவிடில் கிருபா ஸமுத்ரம் என்ற பெயர் தங்களுக்கு நிலைக்குமா? குழந்தையழுவதைப் பார்த்து மனம் இரங்காத தாய் தந்தையர் உண்டா?" என்று பலவாறு போற்றிப் புகழ்ந்து, இறுதியில் சோர்ந்து விழுந்து விட்டான்.

பகவான் கற்பகாம்பியைப் பார்த்து புன்முறுவல் பூத்தார். லோகமாதாவாகிய கற்பகாம்பியையும், குழந்தையை மேலும் சோதிக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொண்டாள். உடனே பகவான் குழந்தையின் மனப்பான்மையின் படி அதன் சகோதரர்கள் விக்னேசுவரர் ஸுப்ரமண்யரோடும், தோழர்கள் பிரதமகணங்களோடும், முனிவர்கள் வேதமோத, தும்புரு நாரதாதிகள் கானம்பண்ண, தேவர்கள் புஷ்பமாரி பெய்ய, பார்வதி தேவியுடன் ரிஷபாருடராய் காட்சி யளித்தார் குழந்தையின் கண்களுக்குத் தங்களைத் தரிசிக்கவல்ல சக்தியையும் கொடுத்தார். குழந்தை யெழுந்து விழுந்து நமஸ்கரித்து மெய்ம்மறந்து நின்றான். பரமசிவன் பாலனைத் தன் மடியீதிருத்தி உச்சிமுகர்ந்து, ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டார் குழந்தைக் குற்ற துயரம் என்ன வென்று கேட்டார். குழந்தையும் ஈசுவர தர்சனம் கிடைத்தபின் தனக்கு யார்தொரு குறையும் இல்லையென்று சொல்லி விட்டான். "அப்பா, உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேள்" என்று

* புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன்னடி என் மனத்தே
வழுவாதிருக்க வரந்தா வேண்டுமில் வையகத்தே

அப்பர் தேவாரம்.

சொன்னார். குழந்தையும் அந்தக்ஷணம் முதல் பகவர் னுடைய திருவடிகளை விட்டுப் பிரியாத வாய்கேட்டான். கற்பகாம்பிகை குழந்தையின் ஞான விசேஷத்தைக் கண்டு மனம் பூரித்தாள். பாமேச்வரன் “உனக்கு இருந்த வருத்தத்தை நான் அறிவேன், உனக்கு ஸகல சாஸ்திரங்களிலும் தேர்ச்சி வரும்படி அருள்புரிகிறேன்” என்றார். பையன் திருப்தி யடையவில்லை “எத்தனை சாஸ்திரங்கள் படித்தாலும் அதன் பயன் தங்களை யறிவதுதானே; தங்களை நேரில் கண்ட அடியேனுக்கு சாஸ்திர ஞானம் ஏதும் தேவையில்லை” யென்று சொல்லி விட்டான். பகவான் அவனை ‘வேண்டும்’ நிலமை வந்து விட்டது. ‘குழந்தாய்! பூர்வம் கௌதமர், ததீசி, கண்ணுவர் உபமன்யு, பிரம்மர், நந்திதேவர் ஆக ஷண்முனிகள் ஒவ்வோர் ஸமயம் சிவத்ரோகம் செய்த பிராம்மணர்களை வைதிகநெறி பிறழ்ந்தவர்களாகவும் சிவநிந்தாபராயணர்களாகவும், போகும் படிச் சபித்து விட்டார்கள்; இவர்கள் சாபம் கல்ப கல்பங்களிலும் சீறிக் கொண்டிருக்கிறபடியால் ஜனங்கள் சிவபக்தியேற்படாமல் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். சாபவசப்பட்ட வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தாம், இந்தவூரில் இருக்கும் வைஷ்ணவர்களும். ஆகவே ஸகல வேதங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் உனக்கு அருள் செய்கிறேன். நீ உலகத்தில் சைவ ஸ்தாபனம் செய்து, வைஷ்ணவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சிவபாத்வம் போதித்து, கீர்த்தியுடன் சிலகாலம் வாழ்ந்து வருவாய். காலக்ரமத்தில் உன்னை நான் அழைத்துக் கொள்ளுகிறேன்’ என்று அருளி, தனது மலர்க்கையால் குழந்தையை ‘ஸர்வக்ஞோபவ’ என்று அனுகூஹித்தார். உடனே ஸகல வேதங்கள், உபநிஷத்துக்கள், ஆகமங்கள், சாஸ்திரங்கள் புராணங்கள் எல்லாம் குழந்தையின் ஹ்ருதயத்தில் வந்து ஸயித்தன. குழந்தைக்கு உபதேசம் செய்யும் பெர்ருட்டு பிரத்யேகமான தக்ஷிணாமூர்த்தியாக அமர்ந்து, குழந்தைக்குத் தனது மலர்க்கையால் விபூதியிட்டு, ருத்ராக்ஷ மாலையணிந்து பஞ்சாக்ஷா உபதேசம் செய்து, ஸ்படிகலிங்கம் கொடுத்து * சிவபூஜா

* ஹாதத்தர் பூஜித்த சிவலிங்கம் தனியாகக் கஞ்சனூரிலே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

விதியையும் தாமே உபதேசித்தார். ‘ஸுதர்சனன்’ என்ற பெயரை மாற்றி “ஹரதத்தர்” என்ற திவ்ய சிவ நாம தீக்ஷையும் செய்தார். தேவர்கள் புஷ்பமாரி பெய்தார்கள். “இனி நீ உன் கிருஹம் சென்று, உன் பிதாவையும் இதர வைஷ்ணவர்களையும் வாதில் வென்று, சிவ பரத்வம் ஸ்தாபித்து, சிவபக்தியை நிலைநாட்டு வாயாக!” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளிஞர்.

பைபன் பரமானந்தமடைந்து சுருதி வாக்யங்களால் பகவானை ஸ்துதித்தான். பகவான் மறைந்து அருள், பைபனும் சிவாக்களுயை மேற்கொண்டு வீட்டுக்குச் சென்றான்.

அத்யாயம் 4

அய: பீடாரோகணம் ; சிவபரத்வ ஸ்தாபனம்.

வீட்டில் மனக்கவலையால் தூங்காது விழித்திருந்த தாயார் குழந்தையின் குரலைக் கேட்டதும் ஓடோடியும் போய்க் கதவைத்திறந்து குழந்தையை அணைத்து முத்தமிட்டாள். பிதாவும் எழுந்து வந்தார்; பைபனுடைய சிவ ஸ்வ ரூபத்தைக் காணவே அடங்காக் கோபம் கொண்டு சீறினார். சிவ சின்னங்கள் அணிந்த துரோகி தன் வீட்டுக்குள் அடி வைக்கக்கூடாதென்று விரட்டினார். ஹரதத்தரோ, பொறுமையுடனும் புன் சிரிப்புடனும், “ஆறு முனிவர்களின் சாப வசப்பட்ட பிராம்மணர்களில் நீரும் ஒருவர் போலும்! ஸ்ரீ மகா விஷ்ணுவே விபூதி ருத்ராக்ஷமணிந்து சிவபெருமானைத் தனது நேத்ர சுமலத்தால் பூஜித்தார் என்ற விஷயம் உமக்குத் தெரியுமோ? அதற்கு ஆதாரமான சுருதியை நீர் படித்திருக்கிறீரோ அல்லது நான் சொல்லவோ?” என்றான்.

பைபனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்ட பிதா பிரமித்தார், திடுக்கிட்டார். ஐந்து வயது பூர்த்தியாகாத பாலன்-சுருதி சொல்லவாவது!! அவருக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. குழந்தை ஸர்வக்ஞன் ஆனதை அவர் எப்படி அறிவார்! குழந்தையை

ஏமாற்றிவிடலாம் என்றெண்ணி “விஷ்ணு அவ்வாறு செய்தது யதார்த்த பூஜையல்ல. உலகத்தை ஏமாற்றவே அவ்வாறு செய்தார்” என்றார். குழந்தை “ஓகோ அப்படியா! அதற்குத் தான் ஆதாரமாக ஓர் சுருதி வாக்யம் சொல்லுமே. கேட்போம் விஷ்ணுவிற்கு பரத்வம் சொல்லும் வேதவாக்யங்களைச் சொல்லும் கேட்போம்” என்றான். பிதா ‘இது ஏதோ விபரீதமாக விருக்கிறதே’ யென்று விழித்தார். இதற்குள் பொழுது புலர அக்ரஹாரத்து ஜனங்களும் கூடினார்கள். தர்க்கம் முற்றியது. வைஷ்ணவர்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம் ஹரதத்தர் உடனுக்குடன் பதில் சொன்னார். இந்த அதிசயத்தைக் கேட்ட சைவ ப்ராமணர்களும் அங்கே போந்து ஹரஹா கோஷம் செய்து ஹரதத்தரைப் போற்றிப் புகழ்ந்தார்கள்.

வைஷ்ணவர்கள் பார்த்தார்கள், இந்தப் பாலன் உயிருடனிருந்தால் தங்கள் மதத்திற்கே ஆபத்தென்பதையுணர்ந்தார்கள். ஆகவே ஓர் யுக்தி செய்து “அட பயலே, சாஸ்திரங்களில் கரை கண்டவன் போல் பேசுகிறாயே, பழுக்கக் காய்ச்சின இரும்புப்பீடத்தின் மீதிருந்து, சிவபரத்வ நிருபணம் செய்வாயானால் நாங்கள் ஒப்புக் கொள்கிறோ” மென்றார்கள், ஹரதத்தர் அவ்விதமே செய்ய ஒப்புக்கொண்டு, அக்னீச்வரர் ஆலயத்தில், வேண்டிய ஏற்பாடுகள் நடக்கட்டு மென்றார். அதற்கு வைஷ்ணவர்கள் “அது கூடாது; அரன் கோயிலுக்கு நாங்கள் வர மாட்டோம். உனக்குத் திறமையிருந்தால் வரதராஜர் ஸந்நதியிலேயே சொல்வதற்கென்ன” வென்று ஏசினார்கள். ஹரதத்தர் அதற்கும் உடன்பட்டார்.

வைஷ்ணவர்களுக்குப் பரம ஸந்தோஷம். குலத்ரோகியான பையன் ஒழிந்து விடுவான் என்று மன நிம்மதியடைந்தார்கள். வரதராஜர் ஸந்நதியில் அகலமாகவும் ஆழமாகவும் குழிவெட்டி பெருந்தீ மூட்டினார்கள். நடுவில் முக்காவி போடப்பட்டு, உருகுந்தருவாயில் பழுக்கக் காய்ந்து நின்றது. பலபல ஊர்களிலிருந்தும் வைஷ்ணவர்களும் சைவர்களும் லட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் வந்து கூடினார்கள். ஆனால் ஒருவராவது தீக் குழிக்கு 100 அடி தூரத்தில் கூட நெருங்க முடியவில்லை.

குறித்த வேளையில் ஹாதத்தர் பிரம்ம தீர்த்தத்தில் நீராடி, விபூதி பூசி, ருத்ராஷ்டம் அணிந்து, சிவபூஜை செய்து சிவாலயம் சென்று அக்னீச்வரரையும் கற்பகாம்பிகையையும் வலம் வந்து நமஸ்கரித்துப் பின் வாதராஜர் கோயில் வந்து சேர்ந்தார். சைவப்ரம்மணர்கள் ஸாக்ஷாத் சிவபிரானுடைய தேஜஸ்ஸுடன் விளங்கிய ஹாதத்தரைப் பார்த்ததும் ஹாஹா கோஷம் செய்தார்கள். ஹாதத்தர் வாதராஜரை மும்முறை வலம் வந்து நமஸ்கரித்து,

“ஹே, ஸ்வாமின்! நான் தங்கள் ஸந்நதியில் ஸர்வ வேத சாஸ்திர முறைப்படி சிவனே பரம் என்று ஸ்தாபிக்கப் போகிறேன். சிவனே பரம் என்பது உண்மையானால், சிவனுடைய திருவடியில் தாங்கள் கண்ணை அர்ப்பணம் செய்து சிவனைப் பூஜை செய்ததும் உண்மையானால் இந்த அக்னிக் குழி-மலர்கள் பரப்பின குழிபோல் குளுமையாக இருக்கட்டும்! இந்த இரும்புப் பீடம் ஜீல்லென்று சந்தனப் பீடம் போலிருக்கட்டும்” என்று பிரார்த்தித்து, பழுக்கக் காய்ந்த இரும்பு பீடத்தின் மீதேறி இனிது - அமர்ந்தார். பீடம் செந்தாமரை மலர்போல் மெத்தென்றிருந்தது.

ஹா ஹா நம: பார்வதி பதயே!

ஹா ஹா மகா தேவ !!

அப்பர் ஸ்வாமிகளைச் சமணர்கள் நீற்றறையில் போட்ட போது, ஸ்வாமிகள் பரமேச்வரன் திருவடி மலர்களில் தன்மனதைச் சேர்த்து விட்டபடியால், தான் அடைந்த இன்ப உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் தேவாசம் காண்க.

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்

வீச தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்

மூச வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே

சசனெந்தையிணையடி நீழலே.

வேதங்களிலிருந்தும் சாஸ்திரங்களிலிருந்தும் உபநிஷத்
துக்கள், ஆகமங்கள், புராணங்கள் எல்லாவற்றி லிருந்தும்
ஆதாரங்களைச் சரமாரியாகப் பொழிந்து
பரமேச்வரானே பரம், பரமேச்வரானே பரம், பரமேச்வரானே
பரம் என்று மும்முறை ஸத்யம் செய்து
தேஜோமயமாகப் பிரகாசித்தார். இந்த அற்புதத்தைக்
கண்ட ஸகல ஜனங்களும் வைஷ்ணவர்கள் உள்பட ஹா
ஹா வென்று கோஷித்தார்கள். ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சிவபிரானே
பென்று துதித்து, அவர் பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்
கள். பிதர்வும் பையனுடைய பாதத்தில் விழுந்து தன்
பிழையைப் பொறுக்குமாறு வேண்டினார். தனக்கும் மற்ற
வைஷ்ணவர்களுக்கும் தகுந்த பிராய : சித்தம் சொல்லும்
படிக்கும் சிவதீக்ஷை செய்யும்படிக்கும் வேண்டினார்.

சங்கு சக்ரங்களால் சடப்பட்டவர்க்கு விபூதி உத்துள்ளன
திரிபுண்டரமே பிராய:சித்தமென்று சொல்லி, எல்லோரையும்
காவேரியில் ஸ்நானம் செய்துவாச் சொல்லி, பிதாவுக்கும்
மற்றவர்க்கும் விபூதியிட்டு, ருத்ராக்கூடம் கொடுத்து, பஞ்சா
க்ஷர உபதேசம் செய்து சிவதீக்ஷை செய்து ப்படிகலிங்கம்
கொடுத்து, சிவபூஜாவிதியையும் உபதேசித்தார். அன்று
முதல் எல்லா வைஷ்ணவர்களும் சிவபூஜையிலும் சிவபக்தி
யிலும் ஈடுபட்டுச் சைவர்களானார்கள்.

அத்யாயம் 5

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் விவாகம்.

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சிவபரத்வம் ஸ்தாபித்த மகிமையும்,
ஸர்வக்ஞராக விளங்கின மகிமையும் நாடெங்கும் பரவியது.
பாண்டிய நாட்டரசன் சிவலிங்க பூபதி யென்பான் கஞ்சனூர்

வந்து, ஹாதத்தாசாரிய ஸ்வாமிகளைத் தரிசித்து அவர் பாதங்களில் நமஸ்கரித்து நின்றான். ஸ்வாமிகளும் அருள்கூர்ந்து, அவனுக்குப் பஞ்சாக்ஷரோபதேசம் செய்தார். அரசனும் உள்ளம் பூரித்து, அவருக்கு கனகாபிஷேகம் செய்து விடை பெற்றுப் போனான்.

ஸ்ரீ ஹாதத்தாசாரியார் பிரம்மசர்ய விரதமனுஷ்டித்து வந்தார். சில வருஷங்கள் சென்றன. அடிக்கடி சிவலிங்க பூபதியும் கஞ்சனூர் வந்து, ஸ்வாமிகளைத் தரிசித்து. அவருக்கு வேண்டிய ஸௌகர்யங்களைச் செய்து, அவர் ஆசீர்வாதம் பெற்றுப் போவான்.

நிற்க, சைவ அக்ரஹாரத்தில், வாதுல கோத்தரத்தில் ஸுப்ரதீகர் என்ற சிவபக்தர் செய்த தவத்தின் பயனாய் ஸாக்ஷாத் மகாலக்ஷ்மியே அவருக்குப் புத்ரியாக அவதரித்து, கமலாக்ஷியென்ற பெயருடன் வளர்ந்து வந்தாள்.

ஒரு ஸமயம் சிவலிங்க பூபதியார் வாஸுதேவருடன் ஸம்பாஷித்துக் கொண்டிருக்கையில், ஆசார்யாருக்கு விவாகத் திற்குரிய பருவம் வந்துவிட்டதென்று சொல்ல, பக்கத்தில் வீற்றிருந்த ஸுப்ரதீகர் தனது பெண்ணை அங்கீகரிக்கும்படி வேண்டினார். வாஸுதேவரும் மற்ற பெரியோர்களும் அவர் வார்த்தையை அங்கீகரித்தார்கள். உடனே ஜோதிடர்களைக் கூப்பிட்டு ஓர் சுப முகூர்த்தம் பார்த்தார்கள். சிவலிங்கபூபதி நேரில் இருந்து வெகு விமரிசையாக ஸ்ரீ ஹாதத்தருக்கும், கமலாக்ஷிக்கும் விவாகத்தை நடத்தி வைத்தான். வந்திருந்த ஜனங்கள் எல்லாருக்கும் பட்டுகளையும் பீதாம்பரங்களையும் வழங்கினான். ஆசார்யாரையும் கமலாக்ஷியையும் முத்துச் சிவிகையிலேற்றி ஊர்வலம் செய்து வைத்தான். கோவிலில் அக்னீச்வர மகாலிங்கத்துக்கும் கற்பகாம்பிகைக்கும் விசேஷமான அபிஷேகாதி ஷோட சோபசாரங்கள் விமரிசையாகச் செய்தான். வேதவிதிப்படி விவாஹம் விமரிசையாக நடந்தேறியது.

அத்யாயம் 6

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் வாழ்க்கை அற்புதங்கள்

ஸ்ரீ ஹரதத்தரும் கமலாக்கியும் இல்லற தர்மத்தை வெகு ஒழுங்காகவும் சிவபக்தியில் ஈடுபட்டவர்களாகவும் நடத்தி வந்தார்கள். ஸ்ரீ ஹரதத்தர் பிரதிதினம் காலையில் காவேரியில் ஸ்நானம் செய்து ஸந்தியோபாஸனம் செய்து, காயத்ரீ ஜபம், ஹோமம், சிவபூஜை முதலியன செய்து, அக்னிச்வரனை வணங்கி, பின்னர்த் திருக்கோடிகா, திருவாலங்காடு, திருவாவடுதுறை, ஆடுதுறை, திருமங்கலக்குடி, திருமாந்துறை, என்ற ஆறு ஸ்தலங்களையும் தரிசித்து வணங்கி, பிறகு மாத்யான்னிக ஸ்நானம் செய்து, சிவபூஜை முடித்து, அதிதி யாராதனை செய்து, பின்னர் ஸாயங்காலம் அனுஷ்டானங்களைச் செய்து, சிவதர்சனம் செய்து வந்தார். அவருடைய பத்னியார் கணவருக்கு வேண்டிய சிச்ருஷைகளையும் சிவ பூஜைக்கு வேண்டிய ஸாதனங்களையும் பக்தியுடன் செய்து வந்தாள். ஒழிந்த நேரங்களில் ஹரதத்தர் சிவ கதைகளைச் சொல்லியும் சிவ மகிமைகளை கிரந்தங்களாக எழுதியும் காலக்ஷேபம் செய்து வந்தார். உலகத்தார் உண்மையறிந்து உய்யும் பொருட்டு சிவபரத்வத்தைப் பற்றிய ச்லோகங்கள் பல பல எழுதினார். மிகவும் கீர்த்திவாய்ந்த, தினப்படி பாராயணத்துக்கு யோக்ய தையான “பஞ்சரத்னம்” தச ச்லோகங்களைக் கவனம் செய்தார். ஹரிஹர தாரதம்யம்” என்று 100 ச்லோகங்கள் கொண்ட ஓர் கிரந்தம் எழுதினார். கடவுளுக்கு ஸாதாரண மலர்களால் போடப்படும் மாலை மறுநாள் வாடி விடுகிறதே யென்று மனம் வாடி, வாடாமாலையாக ஒரு மாலை சூட்டினார். அதுதான் ‘சுருதி ஸூக்தி மாலை’ யென்ற கிரந்தம். ‘சதுர் வேத ஸாரஸங்கிரஹம்’ என்று பெயர் கொண்டது. நான்கு வேதங்களிலும் ஸாரமான சுருதிகளால் சிவபரத்வத்தை ஸ்தாபித்த நூல்.

அவருடைய வாழ்க்கையில், சிவபக்தி மகிமையால் அவர் செய்த அற்புதங்கள் பல பல. சிலவற்றைச் சுருக்கமாகக் கீழே குறிப்பாம்.

1 ஒரு ஸமயம் ஸ்வாமிகள் மாத்யான்னிக ஸ்நானம் செய்து சிவலிங்க பூஜை செய்கையில் ஒரு நாய் தாகமேலிட்டு அபிஷேக ஜலத்தை ஏந்திச்சாப்பிடுமாறு நாகை நீட்டிற்று. அப்பொழுது ஆசார்யார் அந்தச் சங்காபிஷேக ஜலத்தை நாயின் நாவிலே விட்டு, மிஞ்சிய ஜலத்தை சிவலிங்கத்திற்கு அபிஷேகம் செய்தார். பூஜையை தர்சனம் செய்துகொண்டு ஸமீபத்திலிருந்தவர்கள் ஆசார்யருடைய மனோபாவம் தெரியாமல் தயங்கி நிற்க, ஆசார்யார் தன்பேரில் உள்ள அன்பினால் சிவபெருமானே நாய் ரூபத்தில் தன்னைக் கடைக்கிழக்க வந்தார் என்று தெரிவித்தார். அவருக்குச் சிவபெருமானிடத்திலிருந்த அன்பின் திடத்தையும், ஸகல ஜீவராசிகளிடத்தும் அவர் வைத்திருந்த சிவதத்வத்தையும் ஜனங்கள் அறிந்து அதிசயித்தார்கள்.

नमः श्वभ्यश्चपतिभ्यश्च वो नमः (ஸ்ரீ ருத்ரம்)

2. பின்னொருநாள் சிவலிங்க பூபதியானவர் ஓர் உயர்ந்த பட்டு பீதாம்பரத்தை ஸ்ரீ அக்னீச்வரருக்குச் சாத்தும் படியாக ஓர் பிராம்மணர் மூலம் கொடுத்தனுப்பினார் அவர் வந்த ஸமயம் ஆசார்யார் அக்னீ ஹோமம் செய்யும் ஸமயமாக விருந்தது. ஹோமாக்னியே அக்னீச்வர ஸ்வரூபம் என்ற திடபுத்தியுடன் அக்னீச்வர ப்ரீத்யர்த்தமாக, அந்தப் பீதாம்பரத்தை அக்னீயிலேயே ஆகுதி செய்துவிட்டார். பீதாம்பரம் க்ஷணப்பொழுதில் எரிந்து சாம்பலாயிற்று. வந்த பிராம்மணர் ஆச்சர்யப்பட்டாலும் ஆசார்யார்முன் வாய் திறக்கவில்லை. விடை பெற்றுக் கொண்டு, அரசனிடம் நடந்த விஷயத்தைத் தெரிவித்தார். அரசனும் உண்மையறியத் திறனில்லாது மயங்கினான். ஸாயங்காலம் ஸ்வாமிகளைத் தரிசனம் செய்தபோது, மிகவும் பயபக்தியுடன், காலையில் அனுப்பிய பீதாம்பரம் ஸந்ரிதானத்தில் சேர்ந்ததோ வெனக் கேட்டான். ஸ்வாமிகளும் அது நல்ல ஸமயத்தில் சேர்ந்ததென்றும் அக்னீச்வரருக்கு அர்ப்பணமானதென்றும் சொன்னார். அப்பொழுதும் அவனுக்கு மனம்

தெனியவில்லை. ஆனால் ஆசார்யாருடைய மகிமையை யறிந்தவனானால், அவரை மேற்கொண்டு ஒன்றும் கேட்கவுமில்லை. ஸ்வாமிகளுடன் கோயிலுக்குப் போய் ஈசுவர தர்சனம் செய்கையில், தான் அனுப்பிய பீதாம்பரம் அக்னிச்வர மகாலிங்கத்தின் மேல் சாத்தப்பட்டிருந்த அற்புதம் கண்டு மனம் தெளிந்தான்.*

“यो अनौ”

श्री ह्रद

3. ஒரு நாளிரவில் ஒரு பிராம்மணர் மாட்டுக் கொட்டிலில் இளம் பசுங்கன்று கட்டியிருந்ததைப் பார்க்காமல் அதன் மீது வைக்கோல் பொதியைப் போடவே சிறிது நேரத்தில் அது மரித்து விட்டது. பொழுதுவிடிந்து விஷயம் தெரிந்த பிராம்மணர் மிகவும் துக்கித்துத் தாம் அறியாமற் செய்த கோவத்தை ஹத்திக்குப் பிராயச்சித்தம் சொல்லும்படிப் பல பிராம்மணர்களைக் கேட்டார். அவர்கள் ஒரு முகமாய் கோஹத்திக்குப் பிராயச்சித்தமே கிடையாதென்று சொல்லி அவரை ஜாதிப் பரஷ்டம் செய்து விட்டார்கள். அவர் ஸ்ரீ ஹரதத்தாசார்யாரே சுதி யென்று அவர் வீட்டுக்குள் நுழையும்போது வாயிற்படி தலையில் இடிக்க “சிவ சிவ” வென்று சொல்லிக்கொண்டே நுழைந்தார். அந்த வார்த்தைகள் உள்ளேயிருந்த ஆசார்யார்காதுகளில் விழ, அவர் யாரோ பெரிய சிவபக்தர் வருகிறாரென்று பரபரப்புடன் ஓடி வந்து பிராம்மணரை நமஸ்கரித்து உபசாரம் செய்தார். பிராம்மணர் தான் உபசாரத்திற்கு அருகனல்ல வென்று தன் விருத்தாந்தத்தைத் தெரிவித்தார்.

* பரமேஸ்வானுடைய ஐந்து ரூபங்கள்

பிருதிவி, அப்பு தேயு [அக்னி] வாயு, ஆகாசம்.

அலகில் சோதியன்பெரியபுராணம்

எரிசுடாய் நின்ற இறைவா போற்றி

நீற்றவன் காண், நீராகித் தீயானான் காண்

தீயாகி, நீராகித் தின்மையாகி

இருநிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி -

முதலிய தேவார பாயேகங்களையும் காண்க.

ஸ்வாமிகள் அவரைத் தேற்றி “பயப்படாதீர்! ஓர் முறை ‘சிவ’ என்ற மாதரத்தில் உம்முடைய பாபம் நீங்கிற்று. மறுமுறை சொன்னதால் மோகஷமும் அடைவீர்” என்றார். பிராம்மணர் அவரை வணங்கி, உற்சாகத்துடனும் தெளிந்த மனதுடனும் விடை பெற்றுக் கொண்டார். ஊர்பிராம்மணர்களுக்கு ஸந்தேகம் தீரவில்லை. ஆகவே ஸாயங்காலம் ஆசார்ய ஸ்வாமிகள் கோவிலில் தர்சனம் செய்கையில் தங்கள் ஸந்தேகத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். “சிவ” என்று சொன்ன மாதரத்தில் கோஹத்தி பாபமும் அகலும் என்று அருளிய தங்கள் வாக்கை நாங்கள் நம்புகிறோம். ஆயினும், எங்களுடைய அஞ்ஞான மனது தெளிவடையும் வண்ணம் அதற்கு அத்தாக்கியாக ஏதாகிலும் ஓர் பிரத்யக்ஷ ப்ரமானம் செய்து காட்டவேண்டு” மென்று பிரார்த்தித்தார்கள். ஒருவர் பிராகாரத்தில் முளைத்திருந்த அருகம்புல்லை ஒரு பிடி கொணர்ந்து “இதோ மகாலிங்கத்திற் கெதிரில் இருக்கும் இக் கல்நந்தி, இந்த அருகம்புல்லைத் தின்னும்படிச் செய்தால் எங்கள் மனம் தெளிவடையும்” என்றார். ஸ்வாமிகள் அந்தப் புல்லை வாங்கி, பிராம்மணர் கையில் கொடுத்து, நந்தியிடம் காட்டச்சொல்ல, அது தன் முகத்தைத் திருப்பி நாவை நீட்டிப் புல்லை வாங்கி மென்று தின்றது. எல்லாரும் சிவநாம மகிமையை யுணர்ந்து மனமகிழ்ந்து ஆசார்யாரையும் புகழ்ந்தார்கள்.*

4. ஒரு ஸமயம் வாசலில் நெல் உலர்த்தி இருந்தது. அதை ஒரு கர்ளை தின்ன வந்தது. ஆசார்யார் ஸம்பீதத்தில் போய், நெல்லைக் கூட்டிக் கூட்டிக் காளைக்குக் கொடுத்து உண்பித்தார். அவர் தாயார் இதைப் பார்த்து விட்டு அஞ்ஞானத்தினால், அந்தக் காளையை அடித்து விரட்டினாள். ஹரதத்தர் “அம்மா, என்ன கார்யம் செய்தாய்! வாயில்லா

* விண்ணுற வடுக்கிய விறகின் வெவ்வழ

லுண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்

பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை

நண்ணி நின்றதுப்பது நமச்சிவாயவே. அப்பர் தேவாரம்

ஜீவனாயிற்றே!" என்று துக்கித்தார். தாயார் "ஸாயந் திரம் சிவ பூஜா நிவேதனத்துக்கு அரிசியில்லை. இந்த நெல் லைத்தான் குத்தி உபயோகிக்கவிருந்தது" என்று பதில் சொன்னாள். இது நடந்த ஏழுமூன்று நாழிகைக்குப்பின் சிவ லிங்கபூபதி யிடமிருந்து 200 அரிசி மூட்டைகள் வந்திறங் கின. தாயாரும் வந்து பார்த்து ஆனந்தமடைந்தாள். அரிசி யைக் கொணர்ந்த ஸேவகர்கள் ஆசார் 400 மூட்டைகள் அனுப்பியதாகவும், வழியில் 200 மூட்டைகள் நதி பாவாகத் தில் போய் விட்டதென்றும் சொல்லி வருந்தினார்கள். ஆசார் யார் அவ்விதம் போனது கடவுள் செயலெனத் தேற்றி தாயாரைப் பார்த்து "நெல்லைத் தின்ற காளையைப் பாதி தின்னும்போதே அடித்து விரட்டினதன் பலனாக, பாதி அரிசி மூட்டைகள் நமக்குக் கிட்டவில்லை" யென்று விளக்கிக் காட்டினார்.

5. மறுநாள் ஆசார்யார் மனைவி முற்றத்தில் அரிசி களைந்து கொண்டிருக்கையில் ஏதோ அவஸை வேலையாக உள் ளே போக நேர்ந்தது. அது ஸமயம் ஒரு நாய் வந்து அந்த அரிசையைத் தின்ன மனைவியார் ஒரு அரிவாளை அந்த நாய் மீது விட்டெறிந்தாள். அதுவும் விதிவசத்தால் இறந்து விட்டது. இது விஷயம் ஆசார்யாருக்குத் தெரிந்த போது நாய் ஸ்பர்சிக்கும்படி வைத்திருந்தது மனைவியின் குற்றமே யென்று சொல்லி, மனம் வருந்தி, இறந்த நாயைத் தன் மடியில் போட்டுக்கொண்டு அதற்கு விபூதி பூசி, ருத்ராஷ்ட மணிந்து அதன் காதில் பஞ்சாஷ்டா உபதேசமும் செய்தார். உடனே ஆகாயத்திலிருந்து ஓர் விமானம் வர, நாய் தனது பூத சரீரத்தை விட்டு, தேவசரீரத்தை யெடுத்துக் கொண்டு, கைலாசம் சென்றது. ஹரதத்தர் மனம் ஒருவாறு திருப்தி யடைந்தது.

6. ஆயினும் தன் தாயார் காளையை யடித்த பாபத் திற்கும், மனைவி நாயைக் கொன்ற பாபத்திற்கும் தக்க பிராயச்சித்தம் விதித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று

நினைத்து ஒரு ஒலையில், 'தெரிந்தும் தெரியாமலும் செய்த பாபங்கள் மகத்தான பாபங்களாக விருந்தாலும்' என்ற கருத்துடைய— (ச்லோகத்தின்) முதல் வரியை எழுதினார்.

ज्ञानज्ञानप्रयुक्तानाम् पापानां महतामपि ।

ஞானஞ்ஞானப் பயுத்தானாம் பாபனாம் மகதாமபி

இரண்டாவது வரி சீகரம் உதிக்கவில்லை, ஒலையைக் கூரையிற் சொருகிவிட்டுக் காவேரிக்குச் சென்றார். அப்பொழுது பகவானே, ஹாதத்தர் ரூபத்தில் வீட்டுக்கு வந்து, சொருகியிருந்த ஒலையை எடுத்து ச்லோகத்தைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டுப் போனார். ஆசார்யார் ஸ்நானம் அனுஷ்டானாதிகளை முடித்துக் கொண்டு, வீட்டுக்கு வந்து சிவ பூஜையும் செய்து போஜனத்துக்குப் பின் ச்லோகத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக ஒலைச் சுருளை யெடுத்தார். அதில்

एकान्तनिष्कृतिःशंभोः सकृदेव हि कीर्तनात् ॥

ஏகாந்த நிஷ்க்ரதி : சம்போஸ் ஸக்ரு தேவ ஹி கீர்தனாத்

என்று 2-வது வரி எழுதப்பட்டு, ச்லோகம் பூர்த்தியாகியிருந்தது (அதாவது ஏகாந்தத்திலிருந்து சிவ நாமாவை உச்சரித்தலே பிராயச்சித்தமாம் என்று அர்த்தம்.)

ஸ்ரீ ஹாதத்தர் பாம ஆச்சார்யமடைந்து மனைவியை அழைத்து விசாரிக்க, அவள் "ஸநானத்திற்குப் போன நீங்கள் தான் திரும்பி வந்து, ச்லோகம் எழுதி வைத்து மறுபடி ஸநானத்திற்குப் போனீர்களே" என்றாள். ஸ்வாமிகள் ஆஹா! ஸாக்ஷாத் பாமேச்வரானே இவ்வாறு அருள் புரிந்தாரென ஆனந்தக் கூத்தாடினார். அதே ப்ரகாரம் தன் தாயாருக்கும் மனைவிக்கும் பிராயச் சித்தம் செய்துவைத்தார்.

7. ஸ்ரீ ஹாதத்தர் ஒரு நாள் சிவத்யான பராயணராய் பிரம்மயக்ஞம் செய்யும் பொருட்டு காவேரி நதிக்குப் போனார். அப்போது நதிக்கரையில் ஓர் புலையனும் அவன் மனைவியும் பேசிக்கொண்ட ஸம்பாஷணை காதில் விழுந்தது. அவர்கள்

அக்கரைக்குப் போக வேண்டியவர்கள். காவேரியில் முழங்
கால் அளவு ஜலமே ஓடிக் கொண்டிருந்தபடியால் மனைவி
ஆற்றில் இறங்கி சுலபமாக அக்கரை போய்விடலா
மென்றாள். அதற்கு அவள் புருஷன் “அட, நாம் அவ்வாறு
போகக்கூடாது. கங்கையைக் காட்டிலும் காவேரி புனித
மான நதியென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன்
கீழ்த் தரையில் இருக்கும் ஒவ்வொரு மணலும் ஓர்
சிவலிங்கமென்று பெரியோர்கள் சொல்வார்கள். நாமோ
கர்ம வசத்தால் புலையராய்ப் பிறந்து விட்டோம். கரையி
லிருந்தபடியே ஓர் பாத்ரத்தில் ஜலத்தை எடுத்து, காவேரி
ஸ்நானம் செய்து நம்முடைய பாபத்தை போக்கிக்
கொள்ளலாம். ஆனாலும் இந்த கர்ம சரீரத்துடன் காவேரி
நதியில் இறங்கி நம் முடைய கால்களால் சிவலிங்கங்கள் மீது
மிதிக்கவேண்டாம். கொஞ்சதூரம் சென்றால் மூங்கிற்பாலம்
இருக்கிறது. அதன் மேல் நடந்து அக்கரை சேரலாம்”
என்று உபதேசம் செய்து கொண்டிருந்தான். அந்தப் புலைய
னின் ஞானம் முதிர்ந்த மொழிகளைக் கேட்ட ஸ்ரீ ஹரதத்தர்
அவன் ஸம்பீம் சென்று அவனை வணங்கி, ஆனந்தக்
கூத்தாடினார். புலையன் மனம் பதறி “ஸ்வாமீ, பெரியவரே,
தாங்கள் என்னை நமஸ்காரம் செய்யலாமா! என்னைத் தொட
லாமா!” வென்று கூற ஸ்ரீ ஹரதத்த சிவாசாரியார்
“அய்யனே! உன்னைப் போல் சிவதத்வ ஞானம் கொண்ட
வர்களை நான் இதுவரையில் பார்த்ததில்லை. காவேரியின்
மகிமையை நீ தெரிந்து கொண்டவாறு வேறு யார் தெரிந்து
கொண்டிருக்கிறார்கள்? 4 வேதங்கள், 6 சாஸ்திரங்கள் 18
புராணங்கள், 108 உபநிஷத்துக்கள் தெரிந்து விட்டதாகப்
பாவித்துக் கொண்டிருப்பவரிடம் கூட உன்னுடைய மனோ
பாவம் பிரதிபலிக்கவில்லை. நீ யல்லவோ உண்மையில்
கற்றவன். சிவதத்வ மறிந்தவன்.

ज्ञानावलम्बिनः केचित् केचित्कर्मावलम्बिनः

वयं तु शिवभक्तानां पादरक्षावलम्बिनः ॥

“உலகத்தில் பலர் கேவலம் ஞானத்தை மாத்ரம் அவலம்
பிக்கிறார்கள். மற்றும் பலர் கர்மத்தை அவலம்பிக்கிறார்கள்

நானே ஞானவானல்ல. சாஸ்திராக்குனல்ல. கர்மாக்களையும் சரிவாச் செய்கிறேனென்று சொல்லமுடியாது. ஆனால் ஒன்று சொல்வேன். நான் சிவ பக்தர்களுடைய பாதாசையை அவலம்பிக்கின்றேன். சிவதத்வமறிந்த நீ தான் நான் வணங்கும் தெய்வம் சிவம்,” என்று கண்களில் ஆனந்த பாஷ்பம் பொழியச் சொன்னார்.

[என்னே, ஸ்ரீ ஹாதத்தரின் பெருமை! “இந்த “சிவ பக்தானும் பாதாசை அவலம் பிர:” என்ற நிலையில் தான் ஸ்ரீ ஹாதத்தர் இரண்டாம் வயதுக் குழந்தைப் பெருவம் முதல் இருந்து வந்தார்.]

திருநாவுக்கரசு ஸ்வாமிகளும்

“ அங்கமெல்லாங் குறைந்தமுகு தொழுநோயராய்

ஆவிரித்துத் தின்னுழலும் புலையரேனுங்
கங்கைவார் சடைக் கார்தார்க் கன்பராகில்

அவர் கண்டார் நாம் வணங்கும் கடவுளாரே”
என்று இதே மனோபாவத்தை அருளியிருக்கிறார்.

8. சோழ மகாராஜன் இவருடைய மகிமைகளைக் கேட்டு இவரை அண்டி நமஸ்கரித்து பாத காணிக்கைகள் ஸமர்ப்பித்து “அடியேன் இந்த சரீரத்துடன் கைலாஸம் போக விரும்புகிறேன்; அருள் புரிய வேண்டு” மென்று வணங்கினான். ஆசார்யாரும் கிருபை கூர்ந்து, கஞ்சனார் முதலாக ஏழு சிவ ஸ்தலங்களையும் அரை யாமத்தில் தரிசித்து வந்தால் அவன் எண்ணம் ஈடேறுமென்று சொன்னார். அரசனும் ஸந்தோஷித்து, அவர் ஆசீர்வாதம் பெற்று, பஞ்ச கல்பாண குதிரை மீதேறி குடைபிடித்தவன் ஸமீபத்தில் ஓடிவா, ஆறு ஸ்தலங்களையும் அரையாமத்தில் தரிசித்து மறுபடி அக்னிச்வார் ஆலயம் வந்து, குதிரையையும் குடைபிடித்தவனையும் வெளியே நிறுத்தி, கோயிலுக்குள்ளே போய் ஸ்வாமிகளை வணங்கினான். வாயு வேகமாக ஓடிவந்த குதிரையும் குடைபிடித்தவனும் களைத்து மூர்ச்சித்தார்கள். அந்த க்ஷணமே கைலாஸத்திலிருந்து விமானம் வர குதிரையும் குடை

பிடித்தவனும் அதிலேறிக் கைலாஸம் போனார்கள். அந்த அதிசயத்தைக் கண்ட சோழராஜன் தானும் சுற்றி வந்தும் தனக்குமட்டும் அந்த பாக்கியம் கிடைக்கவில்லையே என்று வருந்தி நிற்கையில் ஹாதத்தர் “ராஜன், குதிரையும் குடை பிடிப்போனும் பாதசாரிகளாகச் சுற்றிவந்த படியால், பாக்கியம் பெற்றார்கள். குதிராமேல் ஸுகமாக ஸவாரி செய்த உமக்கு அதே பாக்கியம் எப்படிக்கிட்டும்?” என்றார். ராஜனும் தன் தவறை யுணர்ந்து, மறுபடியும் பக்தியுடன் ஏழு ஸ்தலங்களை யும் பாதசாரியாகச் சுற்றிவா, அவனுக்கும் விமானம் வந்தது. ஸ்ரீ ஹாதத்தரை நமஸ்கரித்து அவர் ஆசீர்வாதம் பெற்று விமானம் ஏறிக் கைலாஸம் சென்றான்.

9. கிருஹஸ்தாச்சரம் தர்மத்தை விதிப்படி நடத்தி வந்த ஹாதத்தாச்சார்யார் ஸ்வாமிகளுக்கு எட்டு பிள்ளைகளும் இரண்டு பெண்களும் பிறந்தார்கள். அவர்கள் எல்லாருக்கும் ஈசுவான் ஈசுவரி நாமாக்களையே வைத்தார். அக்னீச்வான், மகாதேவன் நீலகண்டன், சங்கான், சந்திரசேகரன், சம்பு, மத்யார்ச் சனேச்வான், கோவடுநாயகன், என்று பிள்ளைகளுக்கும், கற்பகாம்பிகை, மீனாட்சி பென்று பெண்களுக்கும் பெயரிட்டார்.

ஓர் ஸமயம், அக்னீச்வார் ஆலயத்தில் ரதோத்ஸவம் நடைபெற்றது. எல்லாப் பெண்களும் குழந்தைகளும் நானாவித பட்டாடைகள் உடுத்தி, விலை உயர்ந்த ஆபரணங்களும் போட்டுக்கொண்டு உத்ஸவத்தில் ஈடுபட்டார்கள். ஆசார்யாரின் குழந்தைகளுக்கும் நல்ல பாவாடைகளும் நகைகளும் வேண்டுமென்று ஆசை. ஆசார்யார் தனக்கென்றே, தன் குடும்பத்திற்கென்றே யாதொரு திரவியமும் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ளாதவர். ஆகவே குழந்தைகளைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு ஸமாதானம் சொன்னார்.

“நீங்கள் பூசும் விபூதியும் குங்குமமும் சரீரத்துக்கு ஆபரணம். சிவநாம ஸ்தோத்ரங்களையும், சிவன் பெருமைகளையும் கேட்பதுவே காதுகளுக்கு அலங்காரம். சிவாலயப் பரதக்ஷணம் செய்வதே பாத பூஷணம்.” என்றார்.

குழந்தைகள் “தந்தையே! தாங்கள் சொன்ன ஆபரணங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன, உண்மைதான். ஆயினும் மற்ற குழந்தைகளைப் போல் லௌகீக ஆபரணங்களும் ஒரு முறையாவது அணிந்து கொள்ள விரும்புகிறோம்; தாங்கள் ஈசுவரனை ஸ்மரித்தால் இவைகளை யடைவது அரிதா?” வென்றார்கள். குழந்தைகள் ஈசுவர பக்தியில் வைத்த அபிப்ராயம் ஸித்தியாக வேண்டுமென்ற விருப்பத்துடன் பகவானை த்யானித்தார். சிறிது நேரத்திற் கெல்லாம் ஒரு காளை அவ்வழியே போக, ஆசார்யார் குழந்தைகளைப் பார்த்து “அந்தக் காளையின் குளம்புகள் பதிந்த இடங்களில் தேவையான ஆபரணங்கள் கிடைக்கும், எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்றார். அதே பிரகாரம் விலைமதிக்கொணாத நவரத்னாபரணங்கள் அனேகம் கிடைக்க, குழந்தைகளும் தாயாரும் அவைகளை யணிந்து கொண்டு மகிழ்வெய்தினார்கள்.

10. ஓர் இரவு திருவாவடுதுறையில் ஸ்ரீ கோவடு நாயகரைத் தரிசித்து விட்டுக்குத் திரும்புகையில், இடியும் மழையுமாக விருந்தபடியால் வழி தெரியாது சிரமப்பட்ட போது, கோவடுநாயகரே ஓர் இடையன் போல் வந்து அவருக்கு வழிகாட்டி, வீடு சேர்த்தார். ஆசார்யார் இடையனைச் சாப்பிட்டுப் போகும்படி உபசரிக்க, அவன் ‘கையில் கொடுத்து விடுங்கள், வீடு போய் மனைவி மக்களுடன் சாப்பிடுகிறேன்’ என்று சொல்ல, ஹாதத்தர் பாகற்காய்க் குழம்பும் அன்னமும் நல்ல புத்துருக்கு நெய் விட்டுக் கலந்து கொடுத்தனுப்பினார்.

மறுநாட் காலையில் கோயில் ஸநந்தியில், பாகற் காய்க் குழம்பும் சாதமும் சிதறியிருந்ததைப் பார்த்த அர்ச்சகர்கள் பரிசாரகர்களைக் கண்டிக்க, கடவுளே அசரீரி வாக்கால், தான் முதல் நாள் இரவு ஹாதத்தா சாரியாருக்குத் துணைசென்ற திருவிளையாடலைத் தெரிவித்தார். அது கேட்ட ஜனங்கள் எல்லாரும் சிவானுகூஹம் புரிபூர்ணமாகப் பெற்ற ஹாதத் தாசாரியாளைப் பலவாறு புகழ்ந்தார்கள். ஈசுவரனின்

இந்தத் திருவிளையாடலைக் கேட்டறிந்த ஹாதத்தரும், மெய்சிலிர்த்து கடவுள் கருணையைப் போற்றினார்.*

11. த்ரியம்பகர் என்று ஓர் பிராம்மணர் ஓர் யதீச்வரரிடம் வெகுகாலம் சிஷ்யராக விருந்து வேதங்கள் பயின்று பஞ்சாக்கிர உபதேசமும் பெற்றார். பின்னும் கொஞ்சகாலம் கழித்து, குருவை வணங்கி, பஞ்சாக்கிரத்திற்கும் மேலான மந்திரமிருந்தால் அதையும், உபதேசம் செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். பஞ்சாக்கிரத்திற்கு மேலான மந்திரம் கிடையாதென்ற உண்மையை யறியாத முடனாக யிருக்கிறான் என்று வருந்தி, அவன் மேல் இரக்கங்கொண்டு, “இன்னும் சில ரகஸ்யம் உண்டு ; நாளடைவில் கூறுகிறேன்” என்று சொன்னார். சில வருஷங்கள் கழிந்தன. ஒரு நாள் த்ரியம்பகர் உணவின் பொருட்டு வெளியே போயிருந்த போது, தனது அந்திய காலம் நெருங்கினதை உணர்ந்த யதீச்வரர், சிஷ்யனுக்கு அருள் செய்ய வேண்டுமென்று கருணையுடன் “பஞ்சாக்கிர மந்திரத்திற்கு மேலான மந்திரம் வேறு ஒன்றும் கிடையாது” என்பதாக நிலத்தில் எழுதி வைத்து உயிர் நீத்தார். யதீச்வரர் பூமியில் ஏதோ உபதேசம் எழுதியதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஓர் தர்ஸி, அவ்வாக்யத்தைத் தன் காது ஓலையில் எழுதி வைத்துக் கொண்டு எழுத்துகளை யழித்து விட்டுப் போய் விட்டான். வெளியே போயிருந்த த்ரியம்பகர் திரும்பி வந்து, தன் குரு இறந்திருப்பதைக் கண்டு அவருக்குச் செய்ய வேண்டிய கர்மங்களைச் செய்து விட்டு, குருவிடம் பஞ்சாக்கிரத்திற்கு மேலான மந்த்ரோபதேசம் தனக்கு ஸித்திக்க வில்லையே என்று வருந்தியிருக்கும் போது, சிலர், யதீச்வரர் ஏதோ பூமி

* இதே போன்ற அற்புத அனுக்ரஹத்தை ஸ்ரீ தர அய்யாவாரும் பெற்றார். வழக்கம் போல் திருவிடை மருதூரில் அர்த்த ஜாமம் தரிசனம் செய்து விட்டுத் திருவிசை நல்லுருக்குப் போகும் போது, ஸாக்கிரத் மத்யார்ச்சனைச்வரரே அவருக்குத் துணை சென்று அவரிடம் மணத்தக்காளி வற்றல் குழம்பும் கீரை மசியலும் பெற்றுச் சென்றார்.

யில் எழுதிவைத்த தாகவும், ஓர் தாஸி அந்த வாக்யத்தைத் தன் காது ஒலையில் எழுதிக் கொண்டு போனானென்றும் சொல்ல, த்ரியம்பகர் அந்த தாஸியின் வீட்டை விசாரித்துக் கொண்டு போய் அவனைக் கண்டு தன் குருவின் உபதேச மொழியைத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டார். அவன் தன்னுடன் சில காலம் வாழ்ந்து தன்னை மகிழ்வித்தால், காதோலையைத் தருவதாகச் சொல்ல, த்ரியம்பகரும் ஸம்மதித்து அவருடன் சில காலம் வாழ்ந்து, அவனை மகிழ்வித்து, காதோலையைப் பெற்று குருவின் கடைசி உபதேசத்தை யுணர்ந்து பஞ்சாக்கிரத்திலும் மேலர்ன மந்திரம் கிடையா தென்று மனம் தெளிந்தார். ஆயினும் தான் சிலகாலம் வேசியுடன் வாழ்ந்த பாபம் போவதற்கு என்ன பிராயச்சித்தம் செய்யலா மென்று கவலையுடனிருந்தபோது தைப் பூசம் புண்யதினம் வர, திருவிடைமருதூர் மகாலிங்கத்தை தரிசனம் செய்து, ஸ்வாமி காவேரியில் தீர்த்தம் கொடுத்த போது காவேரியில் ஸ்நானம் செய்து, வரும் வழியில் ஸ்ரீ ஹாதத்தர்சாரியார் வீட்டில் போஜனம் வேண்டு மென்று கேட்க, ஸ்ரீ ஹாதத்தர் அவருடன் பந்தியில் உட்கார்ந்து போஜனம் செய்வித்தார். சிலர் ஆசார்யரிடம் போய் “த்ரியம்பகர் துர்சாரம் உடையவர்” வேசியுடன் பழகியவர், அவருடன் ஸம போஜனம் செய்தல் தகுமோ தகாதோ” என்று ஐயுற்றனர். ஆசார்யார் தைப்பூசத் திருநாளன்று காவேரியில் நீராடி மகாலிங்கத்தை தரிசனம் செய்ததால் அவர் பாபம் நீங்கி விட்டதென்றார். அப்பொழுதும் ஜனங்கள் அந்த வண்மைக்குப் பிரத்யக்ஷ சாத்தியம் வேண்ட, ஆசார்யர் த்ரியம்பகரைப் பார்த்து, நீர் இந்த ஜனங்களுடன் திருவிடை மருதூர் மகாலிங்கப் பெருமான் ஸந்நதி சென்று பரமேச்வரனைப் பார்த்து, தைப்பூசத்தில் காவேரியில் ஸ்நானம் செய்து அவரைத் தரிசனம் செய்ததால் உம்முடைய பாபம் போய் விட்டதா வென்று கேளு மென்றார். த்ரியம்பகரும் அவ்வாறே சென்று கேட்க, பரமேச்வரன் அசரீயாய் “குழந்தாய் நீ செய்த பாபம் ஒழிந்து விட்டது” என்று அருள்புரிந்தார். அப்பொழுதும் மனம் தெளியாத சிலர் மறுபடியும் ஹாதத்தரை வேண்ட, அவர் அன்னாரின் அஞ்ஞானத்தைக்

சுண்டு மனமிரங்கி அவர்கள் பொருட்டு, ஈச்வரன் ஸந்தி
சென்று தீரியம்பகரை மீண்டும் ஓர் முறை பகவானைப் பார்த்து
அதே கேள்வியைக் கேட்கச் சொன்னார். பரமேச்வர
னும் அசரீரியாக இடி இடித்தாற் போன்ற உரத்த குரலில்
தம்மைத் தரிசித்ததாலும் காவேரியில் நீராடினதாலும் பாபம்
ஒழிந்த தென்று அருளிஞர். எல்லா ஜனங்களும் மனம்
தெளிந்து ஆசார்யாரின் மகிமையையும் தைப் பூச ஸ்நான
விசேஷத்தையும் அறிந்து மகிழ்ந்தனர்.

12. ஸ்ரீ ஹரதத்தாசாரியாருடைய சகோதரிக்கு ஓர்
புதல்வர் முடவராக் விருந்தார். (அவரை நாம் கங்காதரன்
என்ற பெயரால் அழைப்போம்) அவர் காசி போய் கங்கா
ஸ்நானம் செய்ய விரும்பி ஹரதத்தாசாரியாரைப் பிரார்த்
தித்தார். அவர் கங்காதரரை அந்த ஊர் பிரம்ம தீர்த்தத்தில்
ஸ்நானம் செய்து வரும்படிச் சொன்னார். பிரம்ம தீர்த்தத்தில்
ஸ்நானம் செய்த கங்காதரர் காசியில் மணிகர்ணிகா கட்டத்
தில் எழுந்தார். காசி விச்வேச்வரனையும் விசாலாக்ஷி
யம்மையையும் தரிசித்துக்கொண்டு சிலகாலம் வாழ்ந்தார்.
ஒரு நாள் விச்வேச்வரர் ஆலயத்திற்கு சமீபத்தில்
விபூதியிட்ட ஓர் மகா புருஷர் தன் பத்னியுடன்
சொக்கட்டாண்டிக் கொண்டிருந்தார். அவர் கங்கா
தரரைப் பார்த்து கேஷமம் விசாரித்து "உங்கள் கிராமத்தில்
காச்யபகோத்ரோத்பவரான ஹரதத்தர் என்ற சிவபக்தரும்
குடும்பமும் கேஷமமாக விருக்கிறார்களா" வென்று விசாரித்
தார். கங்காதரர், ஹரதத்தர் தனது மாதுலர்தா மென்றும்,
எல்லாரும் ஸௌக்யமென்றும் சொன்னார். மகா புருஷர்
'அவர் கேஷமத்தைக் காசியில் ஒருவர் விசாரித்தார் என்று
சொல்லும்', என்றார். பக்கத்திலிருந்த பெருமாட்டியும், புன்
சிரிப்புடன் "நானும் விசாரித்தேன் என்று சொல்லும்"
என்றாள். கங்காதரர் அவ்விருவர்களையும் நமஸ்கரித்து "நான்
ஹரதத்தர் அருளால், பிரம்மதீர்த்தத்தில், ஸ்நானம் செய்து
இங்கு எழுந்தேன், இப்பொழுது ஊருக்குத் திரும்பிப்போக

வகையறியாது இங்கே தாமதிக்கறேன்' என்றார். மகா புருஷர். "ஏன் தயங்கவேண்டும், எப்படியிங்கு வந்தீரோ, அப்படியே திரும்பியும் போகலாமே! ஹரதத்தரை நினைத்து மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானம் செய்யும்" என்றார். கங்காதாரும் அப்படியே மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானம் செய்து, கஞ்சனூர் பிரம்ம தீர்த்தத்தில் எழுந்து ஹரதத்தாசாரியாரை நமஸ்கரித்து அவர் கிருபையால் கங்காஸ்நானப் பேறு கிடைத்த மகிமையைச் சொன்னார். ஸ்வாமிகள் அங்கே யாராவது தன்னை யறிந்த மனிதர் இருந்தனரோவென்று கேட்க, விச்வேச்வரர் ஆலயத்திற்கு ஸமீபத்தில் ஓர் மகா தம்பதிகள் விகாரித்ததாகவும், அவர்கள் சொற்படி தான் மணிகர்ணிகையில் மூழ்கி கஞ்சனூரில் எழுந்ததாகவும் சொன்னார். ஆசார்யார், காசி விச்வனாதரும், விசாலாக்ஷியம்மையும் தான் தன் கேஷமத்தைப் பற்றி விசாரித்திருக்க வேண்டுமென்ற உண்மையை யறிந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கினார். பின்னர் கங்காதாரே ஹரதத்தாசார்யாருக்குப் பிரதம சிஷ்யராக விருந்து அவரொழுதிய சிலகிரந்தங்களுக்கு வியாக்யானமும் எழுதினார். கஞ்சனூரில் அவர் முமுகியெழுந்த தீர்த்தத்திற்கு மணிகர்ணிகை தீர்த்தம் என்று பெயர் வழங்கலாயிற்று.

13 அந்தக் கஞ்சனூரில், சிவப்ரியரென்று ஓர் பிரம்மணோத்தமர் இருந்தார். அவருக்குத் தரும பாலன், ஸுமதி யென்று 2 பாலர்கள் இருந்தார்கள். ஒருநாள் காலே சிவப்ரியர் காவேரிக்கு ஸ்நானத்திற்குப் போய் காலே யனுஷ்டானங்களை முடித்து, வீட்டுக்குத்திரும்பி வருவதற்குள், ஒரு புதல்வன் கூடத்தில் வார்திபேதியால் இறந்து கிடந்தான். மற்றவன் தோட்டத்தில் பாம்பு கடியால் இறந்து கிடந்தான். சிவப்ரியர் ஏக காலத்தில் இரண்டு புத்ரர்களும் இறந்து கிடந்ததைப் பார்த்து புத்ரசோகம் மீறிக் கதறினார். அந்த சரீரங்களைக் கட்டிக்கொண்டு புரண்டழுதார். கிராமத்தார் எவ்வளவு தேற்றியும் அவர் துக்கம் சாந்தியடையவில்லை. மேல் நடக்க வேண்டிய கிரியைகளைக் செய்ய மனமில்லாது தவித்ததைக் கண்டு, கிராமத்தார் ஸ்ரீ ஹரதத்தரிடம் விஷயத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அவர் சிவப்ரியரின் புத்ர சோகத்தைக் கேட்டு

வருந்தி, அவர் கருஹம் சேர்ந்து, குழந்தைகளின் சரீரங்கள்மேல் காவேரி நீர் புரோக்ஷணம் செய்து பஞ்சாஷ்டா மந்திரம் ஜெபித்து விபூதியைப் பூசக் குழந்தைகளுயிருடன் எழுந்து ஹரதத்தரையும் ஏனையோரையும் வணங்கி, முன் பிறப்பில் தாங்கள் சிவப்ரியருக்கு அடிமைகளாக விருந்தாகவும், நியாயமான கூலி தங்களுக்குச் சேராத படியால் அவருக்கே புத்ரர்களாகப் பிறந்து, அவர் அன்னம் சாப்பிட்டதாகவும், அன்றுடன் கடன் தீர்ந்ததாகவும், ஹரதத்தர் விபூதி மகிமையால், உயிர் பெற்றுப் பூர்வ ஜன்ம ஞானமும் ஏற்பட்டதாகவும் விவரங்களைச் சொன்னார்கள். அதே ஸமயம் சிவ கணங்கள் விமர்னத்தில் வந்திறங்கி, ஹரதத்தர் இட்ட விபூதி மகிமையால் குழந்தைகளுக்குக் சிவ லோகப்ராப்தி கிடைத்ததென்று சொல்ல, குழந்தைகளும் பூத உடலங்களை விட்டு, தேவ உருவெடுத்து, ஹரதத்தரை கமஸ்கரித்து விமானத்தில் ஏறிச் சென்றார்கள். கூடியிருந்த ஜனங்கள் எல்லாரும் ஹரதத்தரின் சிவபக்தியையும் விபூதி மகிமையையும் போற்றினார்கள்.

அத்யாயம் 7

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யம்.

இவ்விதமாக சிவபக்தி மகிமையாலும், சிவநாம மகிமை யாலும், விபூதி மகிமையாலும், அனேக வற்புதங்கள் செய்து வாழ்ந்துவரும் நாளில், ஹரதத்தருக்கு வயது ஆகித் தள்ளாமை வந்து, பிரதிதினமும் ஏழு ஸ்தலங்களுக்குச் சென்று தரிசித்துவரச் சக்தியிலராய்த் தமது ஆன்மார்த்த பூஜையிலேயே ஏழு ஸ்தலத்து லிங்கங்களையும் ஸ்தாபித்துப் பூஜை செய்து வருவாராயினார். அக்னிச்வரையும் கற்பகாம்பிகையையும் தன்னை யாட்கொள்ளும்படிப் பிரதி தினமும் பிரார்த்தித்து வந்தார். ஒரு நாள் தை மாதம் சுக்ல பஞ்சமி தினம் காலையில் சிவபெருமான் அவருக்கு ஸாயுஜ்ய பதவி கொடுக்கத் திருவுளம் கொண்டு பார்வதி தேவியாரோடும் ஸகல தேவர்

களோடும், ரிஷிகளோடும், பிரதமகணங்களோடும் காக்கி யளித்தார். ஹரதத்தர் சிவபிரானை வணங்கி மெய்ம்மறந்து ஆனந்தக் கூத்தாடினார்.

“ஹே மகாப்ரபோ! அடியேனை யாட்கொள்ள வேண்டும் இந்த அக்ரஹரத்திலுள்ள பதினான்கு வீட்டார்களையும், அடியேனையும் மீண்டும் ஜன்மம் எடுக்காத முக்தி நெறியிலே சேர்த்தருள வேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தார். பகவான் ‘அவ்விதமே யாகுக’ என்று திருவாய் மலர்ந்தருள, கோடி ஸூர்யப்ரகாசம் கொண்டதும், நவரத்னங்கள் இழைக்கப் பெற்றதுமான ஓர் விமானம் வந்திறங்கியது. அதில் பதின் மூன்று வீட்டுக்காரர்களும் தங்கள் தங்கள் பந்துக்கள் ஸ்நேகிதர்கள் பசுக்கள் உள்பட எல்லாரும் ஏறினார்கள். பதினான்காவது வீட்டில் இருந்த ஓர் வயது முதிர்ந்த கிழவி மாத்திரம் வரவில்லை. ஹரதத்தர் அவளுக்கு ஆளனுப்பினார். அவள் ஒவ்வோர் நாளும் விநாயகருக்கு மோதகம் நிவேதனம் செய்வது வழக்கம். ஆகவே “இப்பொழுதுதான் மோதகங்கள் அடுப்பில் வைத்திருக்கிறேன். அவை நன்றாக வெந்து, விநாயகருக்கு நிவேதனம் செய்தபிறகுதான் வரக்கூடும்: கைலைக்கு முந்தி போகிறவர்கள் போகலா” மென்று சொன்னாள். ஹரதத்தர் அவள் அபிப்ராயத்தைப் பகவானுக்குத் தெரிவிக்க, பகவான் புன்சிரிப்புடன், பக்கத்திலிருந்த விநாயகரைப் பார்த்தார். விநாயகரும் தந்தையின் திருவுள்ளத்தைத் தெரிந்து கொண்டு அக்னீச்வரர் ஆலயத்தின் பக்கத்திலே கோவில் கொண்டார்.

பிறகு எல்லாரும் விமான மேறியபின், ஹரதத்தரும் ஏறும்போது அவர் வீட்டில் தினம் எச்சில் இலை தின்றுவந்த நாயெர்ன்று இரக்கத்தினால் அழ, அதையும் விமானத்தில் ஏற்றிக்கொண்டார். விமானம் கைலை நோக்கி கிளம்பியது.

கிழவி மோதகம் பக்குவமானபின் எடுத்து, அதிகமான பக்தியோடும் நிதானத்தோடும் விநாயகருக்குப் பூஜை செய்து நிவேதனம் செய்தாள். விநாயகர் அவளுடைய பக்தியை நிலை நாட்டும் நோக்கம் கொண்டு வேண்டிய வரம் கேட்குமாறு

சொன்னார். கிழவியும் லோகோபகாரமாக “ஸ்வாமீ, என்-
போன்ற ஓர் கிழவி தங்களைத் தினம் பூஜித்து வந்த வீஷயம்
உலகத்தில் நிலைத்து நிற்குமாறு இந்த விடத்தில் ஸாந்நித்ய
மாக விருந்து உங்களைப் பக்தியுடன் பூஜித்து, மோதகம்
நிவேதனம் செய்யும் ஸகல ஜனங்களுக்கும் கைலாஸப் பதவி
யருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தாள். விநாயகரும் அவ்-
வாறே செய்வதாக அருளித் தனது துதிக்கையால் அவளை
யணைத்துக் கைலையில் சேர்ப்பித்து, அவள் விருப்பத்தின்படி
கஞ்சனூரிலும், ஸ்ரீ அக்னிச்வரர் ஆலயத்திற்குப் புறத்திலே
நிரந்தரமாகக் கோயில் கொண்டார். அவர் கோயில் கொண்ட
இடமே இப்பொழுது கற்பகவிநாயகர் கோயில். இன்றைக்கும்
கஞ்சனூரில் எல்லா ஜனங்களும் ஹரதத்தர் முக்தியடைந்த
தினமான தைமீ சுக்ல பஞ்சமி யன்று மோதகங்கள்
செய்து கற்பக விநாயகருக்கு நிவேதனம் செய்து
நற்கதியடைகிறார்கள்.

நிற்க, கிழவி கைலையில் சேர்ந்து கொஞ்ச நேரத்திற்குப்
பிறகுதான் ஹரதத்தரும் மற்றவரும் ஏறிச் சென்ற
விமர்னம் கைலாஸத்தை யடைந்தது. ஹரதத்தாதியர்
தங்களுக்கு முன் கைலை சேர்ந்த கிழவியின் மகிமையை
யறிந்து உள்ளம் பூரித்தார்கள்.

இவ்விதமாக ஸ்ரீ ஹரதத்த சிவாசார்யாரும், அவர்
வாழ்ந்த கஞ்சனூர் வாஸிகளும் இக் கலியுகத்தில் உயிருடன்
கைலாஸம் சேர்ந்து சிரஞ்ஜீவிகளாக என்றும் சிவஸந்நிதா-
னத்தில் விளங்குகிறார்கள்.

இந்தச் சரித்திரத்தைப் படிப்போரும் பாராயணம்
பண்ணுவோரும், சிவபக்தியிற் சிறந்து விளங்கி சிவஸர்யுஜ்ய
பதவி யடைவார்கள் என்ற பல சுருதியுடன், இந்தச் சரித்-
திரம் (சுருக்கம்) முற்றும்.

சுபம்.

மங்களம்.

சுபம்.

ஹரஹா நம: பார்வதி பதயே !

ஹா ஹா மகா தேவ !!

உ.

(8) ஸ்ரீ ஹரதத்தர் மஹிமை

(1) ஸ்ரீ மகா விஷ்ணுவின் பல அவதாரங்களிலும் மிகச் சிறந்த அவதாரம்.

(2) ஜனங்கள் உய்யும் வண்ணம் சைவஸ்தாபனம் செய்த பரமாசார்யார்.

(3) கஞ்சனூரில் அவதரித்து ஸ்ரீவரதராஜர் ஸந்நதியில் பழுக்கக் காய்ந்த இரும்பு முக்காலியி லமர்ந்து சிவபரத்வம் ஸ்தாபித்த புண்ய மூர்த்தி.

(4) அன்பே நிலையாக வாழ்ந்து, சிவதத்வங்களைத் தன் வாழ்க்கையில் அனுஷ்டித்துக் காட்டிய சுத்த ஸாத்விக குண சீலர்

(5) சிவநாம மகிமையாலும், விபூதி மகிமை யாலும் அனேக அற்புதங்கள் செய்து ஜனங்களை அனுகரித்த மகான்

(6) பரமேச்வரன் ஸாக்ஷாத் தக்ஷிண மூர்த்தியாக வமர்ந்து, தன்மலர்க் கையால் விபூதியிட்டு, ருத்ராக்ஷ மாலைகள் போட்டு, சிவ தீக்ஷை செய்து, மறை பேசும் திருவாயால் பஞ்சாக்ஷர மகா மந்த்ரோபதேசம் செய்தது

ஸ்ரீ ஹரதத்தாசார்யார் ஒருவருக்கே

(7) “நால்வர்” பரமேச்வரனுடைய பரத்வத்தைத் தமிழில் பாடியது போல், ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சுருதிகளையும் சாஸ்திரங்களையும் ஆதாரமாகக் காட்டி, பரமேச்வரனுடைய பரத்வத்தை ஸம்ஸ்கிருத கிரந்தங்களில் ஸ்தாபித்திருக்கிறார்.

அவர் நாமம் வாழ்கி.

ஸ்ரீ ஹரத்தாசார்யார் பழக்கக் காய்ச்சிய இரும்பு

பீடத்தின் மீதமாந்து, சிவனே பரமேன்று

மும்முறை ஸத்யம் சேய்த

சிவபாத்வ ஸ்லோகங்கள்

महादेवो देवः श्रुतिशिखरमौलिस्थवचनै

स्तथाऽन्ये विष्ण्वाद्या विधिहरिहरेन्द्रानलयमाः

महादेवाज्जाताः श्रुणुत वरसोमेन जनिता

अतो वेदैर्वैद्यो भवति शिव एकः शिवकरः ॥

मखानामेवायं प्रभुरखिलविश्वाधिकहरो

महर्षिर्वैदादौ स्वरजनिततारः परशिवः ।

यतो ब्रह्मेन्द्राद्या हरिरविमुखा रुद्रनिवहाः

प्रसूता ध्येयोऽयं श्रुतिशिखरवाक्यैः परशिवः ॥

ऋतं सत्यं देवः पुरुषपरमो भूतहृदयो

नतोऽन्तानां शेषी श्रुतिवरमहारुद्रवचसा ।

रवेरन्तर्ध्येयो भवति स हि भर्गेन* वचसा

द्विजैर्गायत्र्यां तु प्रतिपदमुपास्यः परशिवः ॥

यतो वाचः शभोर्भवति च निवृत्ताश्च मनसा

महानन्दं यस्माद्भवति जनतास्वेव निपुणम् ।

जगद्यस्माज्जातं प्रभवति महेशेन जनितं

अतोऽन्ते यस्मिंस्तद्भवति च विलीनं परशिवे ॥

*हरः स्मरहरो भर्गस्यश्वकल्पिपुरान्तकः इत्यमरः

द्विजानां जावालश्रुतिशिखरवाक्यैश्च विहितो
 महात्रैविद्योक्तश्रुतिगदितवर्णाश्रमविधिः ।
 शिवस्यार्चा लिंगे श्रुतिगदितभस्माक्षविधृति
 जपो रुद्राध्यायश्रुतिगदितपञ्चाक्षरमनोः ॥
 विष्णुब्रह्मानलेन्द्रा मुनिनृपदितिजा यस्य लिंगार्चनाद्वै
 संप्राप्ताः पदवीं सदैव मुदितास्ते कर्मदेवा जनाः ।
 एतत्सत्यमहो त्रिसत्य मयुना वच्मीदमग्नीशितु
 स्सान्निध्ये निवसामि शीतलमहापद्मे व तप्तायसे ॥

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் 24 காரணங்கள் சொல்லி சிவபரத்வம்

ஸ்தாபித்தருளிய பஞ்சரத்னம்

गायत्रीवल्लभत्वात् दशरथतनयस्थापिताराधितत्वा
 च्छौरेः कैलासयात्राव्रतमुदिततयाऽभीष्टसन्तानदानात् ।
 नेत्रेण स्वेन साकं दशशतकमलैर्विष्णुना पूजितत्वात्
 तस्मै चक्रप्रदानादपि च पशुपतिस्सर्वदेवप्रकृष्टः ॥

कन्दर्पध्वंसकत्वात् गरलकवलनात् कालगर्वापहत्वात्
 द्वैतेयावासभूतत्रिपुरविदलनात् दक्षयागे जयित्वात् ।
 पार्थस्य स्वास्त्रदानात् नरहरिविजयात् माधवे स्त्रीशरीरे
 शास्तसंपादगत्वादपि च पशुपतिस्सर्वदेवप्रकृष्टः ॥

वाराणस्यां च पाराशरनियमिभुजस्तंभनात् प्राक्पुराणाम्
 प्रध्वंसे केशवेनाश्रितवृषवपुषा धारितद्वாரतत्वात्
 अस्तोकैर्ब्रह्मशीर्षैर्निजगळकृतालङ्कृताभूषितत्वात्
 दानात्प्रज्ञानभुक्त्योरपि च पशुपतिस्सर्वदेवप्रकृष्टः ॥

भूमौ लोकैरनेकैः सततविरचिताराधनत्वादमीषा
मष्टैश्वर्यप्रदानाद्दशविधवपुषा केशवेनाश्रितत्वात् ।
हंसक्रोडाङ्गधारिद्रहिणमुरहरान्विष्टशीर्षाघ्नितत्वात्
जन्मध्वंसार्थभावादपि च पशुपतिस्सर्वदेवप्रकृष्टः ॥

वैशिष्ट्ये योनिपीठायितमुररिपुश्लिष्टभावेन शंभोः
स्त्रीकार्थं प्रतिकायितहरिवपुषाऽऽलिमितत्वेन यद्वा ।
अप्राधान्यात् विशिष्टाद्वयसमधिक मे दानवानामरातेः
शंभोरुत्कृष्टभावादपि च पशुपतिस्सर्वदेवप्रकृष्टः ॥

இந்த பஞ்சரத்ன ச்லோகங்களுக்கு திராவிட பாஷ்ய
காத்தாவான ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான ஸ்வாமிகள்
மொழிபெயர்ப்பாக வேழுதிய அகவல்
ஸ்ரீ பாஷ்யம். முதல் ஸ-ஓத்ரத்து
இரண்டாவது அதிகரண வுரை

உயர் காயத்திரிக் குரிய பொருளாதலிற்
றசரத்ன மதலைத் தாபித் தேத்தலிற்
கண்ணன் கயிலையி னண்ணி நின்றிரப்பப்
புகழ்ச்சி யினமைந்த மகப் பேறுதவலிற்

றனாது விழியுட னொராயி ரங்கமலப்
புது மலர் கொண்டரி பூசனை யாற்றலி
னாங்கவர்க் கிரங்கி யாழி யீந் தருடலி
னைங்கனைக் கிழவனை யழல்விருந் தாக்கலி

னமைப் பருங் கடுவிட மழுது செய்திடுதலிற்
றென்றிசைத் தலைவனைச் செகுத்துயிர் பருகலி
னவுணர் முப்புற மழியவில் வாங்கலிற்
றக்கன் வேள்வி தகர்த்தருள் செய்தலிற்

தனஞ்சயன் தனக்குத் தன்படை வழங்கலின்
மாணுட மடங்கலை வலிதபக் கோறலின்
மாயோன் மகடே வாசிய காலேத்
தடமுலை திளைத்துச் சாத்தனைத் தருதலி

ஒழுகடல் வரைப்பி னன்றோ ரனேக
ரன்புமீ தூர வருச்சனை யாற்றலி
னன்கரு செல்வமு மாங்கவர்க் கருடலி
னையிரு பிறப்பினு மரியருச் சித்தலி

னிருவரு மன்னமு மேனமு மாகி
யடிமுடி தேட வழற் பிழம்பாகலிற்
பிறப்பிறப் பர்தி யுயிர்க்குண மின்மையிற்
கங்கைகுழ் கிடந்த காசிமால் வரைப்பிற்

பொய்புகல் வியாதன் கைதம் பித்தலின்
முப்புற மிறுப்புழி முகுந்தப் புத்தேள்
மர்ல்விடையர்கி ஞாலமொடு தாங்கலி
னயன் சிரமலை யளவில வணிதலின்

ஞானமும் வீடும் பேணிநற் குதவலிற்
பசுபதிப் பெயரிய தனிமுதற் கடவு
ளும்பர்க ளெவர்க்கு முயர்ந்தோ
னென்பது தெளிக வியல்புணர்ந் தோரே

ஸ்ரீ ஹரத்தாசார்யார் அருளிய

தச ச்லோகங்கள்

विष्णवाद्याश्च पुरत्रयं सुरगणा जेतुं न शक्तास्स्वयं

यं शम्भुं प्रणतावयं तु पशवोऽस्माकं त्वमेवेश्वरः ।

तेनास्मिन् शरणागतान्पशुपते पाहीत्यवोचंद्रुतं

तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥

यस्येषुः कमलेक्षणः पशुपतेरब्जोद्भवस्सारथि
यस्य ज्याफणिनामिनोरथपदे यस्येन्दुसूर्यावुभौ ।
मेरुर्यस्य शरासनं रथवरो भूमिस्तु यस्याभवत्
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्ने परब्रह्मणि ॥

यद्भक्तो भृगुरिन्दिरापतिमहो शापस्य लक्ष्यं भृशं
कृत्वा स्वां दयितां मृतां स्वमनुभिश्चैरयुङ्क्तासुभिः ।
यं ताराधिपचूडमागमशिरो विश्वाधिकं गायते
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्ने परब्रह्मणि ॥

गोविन्दादधिकं नदैवतमिति प्रोच्यार्थं हस्तावुभौ
उद्धृत्याथ शिवस्य सन्निधिगतो व्यासो मुनीनां पुरः ।
यस्यस्तम्भितपाणिरानतिकृता नन्दीश्वरेणाभवत्
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्ने परब्रह्मणि ॥

विष्णुस्थावरजङ्गमात्मकजगत्स्वामी विरिञ्चाधिको
यद्भक्तेन सहासुरेश्वररिपुर्युद्धं दधीचेन सः ।
कृत्वा शीघ्रमहो द्विजादपजयं तस्माद्गतोभूद्भृशं
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्ने परब्रह्मणि ॥

कादीनाञ्च भयंकरः स्वमहसा क्रूरैश्च कृत्यैर्भृशं
कोपान्तो जितदानवो नरहरिर्यस्यांशभूतेन सः ।
लोकेशश्शरभेण शिक्षितमदोभूल्लीलयाऽर्धक्षणात्
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्ने परब्रह्मणि ॥

विष्वक्सेनमपीन्दिरापतिसमं तं रक्तभिक्षाच्छलात्
संहृत्याथ समैरवशशिधरो यस्यांशभूतो जटी ।
ब्रह्माद्यामरशिक्षकस्य बलिनो विष्णोर्भद्रश्चाहरत्
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्ने परब्रह्मणि ॥

येनापादितमङ्गजाङ्गभसितं दिव्याङ्गरौस्तमं
येनस्वीकृतमब्जसंभवशिरस्सौवर्णपात्रैस्समम् ।

येनाङ्गीकृतमच्युतस्यनयनं पूजारविन्दैस्समम्
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥

विष्णुब्रह्मसुराधिपप्रभृतयस्सर्वेपि देवा भृशं
संभूताजलधेर्विषात्परिभवं प्राप्ता यमेत्येश्वरं ।

स्वस्वस्थाननियोजिता गतशुचः स्वस्था बभूवुर्दृढाः
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥

सृष्ट्वा यस्त्रिगुणान्विधातृमधुमिच्छूलायुधेभ्यश्चिवो
दत्त्वैतानथ तान् ग्रहीतुमनयोऽशक्त्या पुनर्हीनयोः ।

ताभ्यां साकमहो गुणत्रयभृते रुद्राय साम्ब्यं ददा
तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥

ஸ்ரீ ஹரதத்த சிவாசார்யார் அருளிய
ஹரிஹர தாரதம்யத்தில் 6 ச்லோகங்கள்.

குறிப்பு: இந்த கிரந்தத்தில் சுருதி வாക്யங்களாலும்
புராணங்களில் சொல்லப் பட்டிருக்கும் வரலாறுகளாலும்
ஸாக்ஷாத் பரமேச்வரனே பரம் என்று ஸ்தாபிக்கிறார்.
ஸ்ரீ மான் சிவஞான ஸ்வாமிகளது பாதசேகராகிய தத்ப்ருஷ
சிவன் என்ற தீக்ஷா நாமம் பெற்ற முத்தமிழ் ரத்னாகரம்
ம. தி. பானுகவி யவர்கள் இதில் உள்ள ஒவ்வொரு ச்லோ
கத்தின் தாத்பர்யத்தையும், தமிழில் செய்யுளாகப் பாடி,
பதவுரை செய்து ஸேதங்கள், ஆசமங்கள், உபநிஷத்துக்கள்
முதலியவற்றிலிருந்து ஆதாரங்களும் விளக்கியிருக்கிறார்.

இந்தச் சிறு புஸ்தகத்தில் சிவபக்தன் மகிமை யென்ற
6 வதாகச் சொல்லி யிருக்கும் ச்லோகத்திற்கு மூத்திரம்
தாரதம்யத்தை விளக்கி காட்டியிருக்கிறோம்.

1. அயோநிஜத்வம்

एकम्तु योनिज इति प्रसिद्धिमन्यस्त्वजात इति सर्वजगत्प्रसिद्धम् ।

कोवाऽनयोरधिक इत्यनुचिन्त्य वृद्धाः सत्यं ब्रुवन्तु तमिमं वयमाश्रयामः ॥

ஒருவன் யோனியிற் பிறக்கும் ஜென்மங்களெடுத்தது பிர
சித்தம். மற்றொருவனோ பிறவாதவன் என்று ஸகல சுருதிக
ளும் முறையிடுகின்றன. இவர்களில் யார் மேலான தெய்வ
மென்று பெரியோர்களும் ஞானிகளுமான நீங்கள் ஸத்யமாகச்
சொன்னால், அந்த மகாபுருஷனை நாங்கள் சரணமடைகிறோம்.

(விஷ்ணுவின் 25 அவதாரங்களில் 15 அவதாரங்கள்
யோனிஜம் 17ம் பக்கம் பார்க்க)

अजात इत्येवं कश्चिद्भीरुः प्रपद्यते ।

2. நித்யத்வம்

एकस्त्वानित्यो सुप्रथितो जगत्यामन्यस्तु नित्य इति श्रुतिलोकसिद्धिः

कोवाऽनयोरधिक इत्यनुचिन्त्य वृद्धाः सत्यं ब्रुवन्तु तमिमं वयमाश्रयामः

ஒருவன் அநித்யன் அடிக்கடி ஜன்மமாணத்திற் சூட்
பட்டவன்; மற்றொருவன் நித்யன் என்று சுருதிகளால்
வணங்கப்பட்டவன். இவ்விருவர்களிற் சிறந்தவனை பெரியோர்
களாகிய நீங்கள் உண்மையாக சொன்னால் அந்த மகாபுருஷனை
நாங்கள் சரணமடைகிறோம்.

अनादि निधनं वस्तु परापर विवर्जितम् ।

आदिमध्यान्तरहितं अप्रमेयमनूपमम् ॥

येनापादितमङ्गजाङ्गभसितं दिव्याङ्गरागैस्समं

येनस्वीकृतमङ्गसंभवशिरस्सौवर्णपात्रैस्समम् ।

येनाङ्गीकृतमन्युतस्यनयनं पूजारविन्दैस्समम्

तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥

विष्णुब्रह्मसुरாधिपप्रभृतयस्सर्वेपि देवा भृशं

संभूताजलधेर्विषात्परिभवं प्राप्ता यमेत्येश्वरं ।

स्वस्वस्थाननियोजिता गतशुचः स्वस्था बभूवुर्दृढाः

तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥

सृष्ट्वा यत्त्रिगुणान्विधातृமधुमिच्छூலாயுதேभ्यश्शिவो

दत्तैतानथ तान् ग्रहीतुमनयोऽशक्त्या पुनर्हीनयो : ।

ताभ्यां साकमहो गुणत्रयभृते रुद्राय साम्यं ददा

तस्मिन्मे हृदयं सुखेन रमतां साम्बे परब्रह्मणि ॥

ஸ்ரீ ஹரதத்த சிவாசார்யார் அருளிய

ஹரிஹர தாரதம்யத்தில் 6 ச்லோகங்கள்.

குறிப்பு : இந்த கிரந்தத்தில் சுருதி வாக்யங்களாலும் புராணங்களில் சொல்லப் பட்டிருக்கும் வரலாறுகளாலும் ஸாக்ஷாத் பாமேச்வரனே பாம் என்று ஸ்தாபிக்கிறார். ஸ்ரீ மான் சிவஞான ஸ்வாமிகளது பாதசேகராகிய தத்புருஷ சிவன் என்ற தீக்ஷா நாமம் பெற்ற முத்தமிழ் ரத்னாகாம் ம. தி. பானுகவி யவர்கள் இதில் உள்ள ஒவ்வொரு ச்லோகத்தின் தாத்பர்யத்தையும், தமிழில் செய்யுளாகப் பாடி, பதவுரை செய்து வேதங்கள், ஆகமங்கள், உபநிஷத்துக்கள் முதலியவற்றிலிருந்து ஆதாரங்களும் விளக்கியிருக்கிறார்.

இந்தச் சிறு புஸ்தகத்தில் சிவபக்தன் மகிமை யென்ற 6 வதாகச் சொல்லி யிருக்கும் ச்லோகத்திற்கு மாதத்திதம் தாரதம்யத்தை விளக்கி காட்டியிருக்கிறோம்.

1. அயோநிஜத்வம்

एकस्तु योनिज इति प्रसिद्धिमन्यस्त्वजात इति सर्वजगत्प्रसिद्धम् ।

कोवाऽनयोरधिक इत्यनुचिन्त्य वृद्धाः सत्यं ब्रुवन्तु तमिमं वयमाश्रयामः ॥

ஒருவன் யோனியிற் பிறக்கும் ஜென்மங்களெடுத்தது பிர சித்தம். மற்றொருவனோ பிறவாதவன் என்று ஸகல சுருதிக ளும் முறையிடுகின்றன. இவர்களில் யார் மேலான தெய்வ மென்று பெரியோர்களும் ஞானிகளுமான நீங்கள் ஸத்யமாகச் சொன்னால், அந்த மகாபுருஷனை நாங்கள் சரணமடைகிறோம்.

(விஷ்ணுவின் 25 அவதாரங்களில் 15 அவதாரங்கள் யோனிஜம் 17ம் பக்கம் பார்க்க)

अजात इत्येवं कश्चिद्भीरुः प्रपद्यते ।

2. நித்யத்வம்

एकस्त्वनित्यो सुप्रथितो जगत्यामन्यस्तु नित्य इति श्रुतिलोकसिद्धिः

कोवाऽनयोरधिक इत्यनुचिन्त्य वृद्धाः सत्यं ब्रुवन्तु तमिमं वयमाश्रयामः

ஒருவன் அநித்யன் அடிக்கடி ஜனனமாணத்திற் சூட் பட்டவன் ; மற்றொருவன் நித்யன் என்று சுருதிகளால் வணங்கப்பட்டவன். இவ்விருவர்களிற் சிறந்தவனை பெரியோர் களாகிய நீங்கள் உண்மையாக சொன்னால் அந்த மகா புருஷனை நாங்கள் சரணமடைகிறோம்.

अनादि निधनं वस्तु परापर विवर्जितम् ।

आदिमध्यान्तरहितं अप्रमेयमनूपमम् ॥

மிருத்யுஞ்ஜயன் என்ற பெயர் பாமேச்வரன் ஒருவனுக்கே உரித்து.

चन्द्रवर्णं जगद्योनिं मृत्युञ्जयमुपास्महे ।

தேவாரம்

நாறு கோடி பிரம்மார்கள் நொந்தினர்
ஆறு கோடி நாராயண ரங்ஙனே
ஏறு கங்கை மண லெண்ணில் இந்திரர்
நறி லாதவன் நசன் ஒருவனே.

திருவாசகம்

நங்கா யீதென்ன தவம் நரம்போடு எலும்பணிந்து
கங்காளம் தோள்மேல் காதலித்தான் காணேடி
கங்காளம் ஆமாகேள் காலந்தரத் திருவர்
தங்காலஞ் செல்லத் தரித்தனன் காண் சாழலோ.

3. பூஜ்யத்வம்

एकस्सभक्तियुदहरन्निजमक्षिपुष्पं अन्योम्बुजं नयनमस्य ददौ च चक्रम् ।
कोवाऽनयोरधिक इत्यनुचिन्त्य वृद्धाः सत्यं ब्रुवन्तु तमिमं वयमाश्रयामः॥

ஒருவன் கண்மலரால் அர்ச்சித்தான். மற்றொருவன் அவன் பூஜையை ஏற்று அவனுக்குச் சக்ராயுதமும், பத்மாஷ்டமும் அளித்தான். இவ்விருவரில் யாவர் சிறந்தவரென்று ஞானிகளும் பெரியோர்களுமாகிய நீங்கள் ஸத்யமாகச் சொன்னால், நாங்கள் அந்த மகா புருஷனைச் சரணமடைகிறோம்.

அப்பர் தேவாரம்.

நீற்றினை நிறையப் பூசி நித்தலா யிரம்பூக் கொண்டு
ஏற்றுழி யொருநா னொன்று குறையக்கண் நிறையவிட்ட
ஆற்றலுக் காழிநல்கி யவர்கொணர்ந் திழிச்சும் கோயில்
வீற்றிருந் தளிப்பர் வீழி மிழலையுள் விகிர்ந்தாரே.

திருவாசகம் : திருச்சாழல்

சலமுடைய சலந்தரன்ற னுடல் தழிந்த நல்லாழி
நல முடைய நாரணற்கன் றருளியவா றென்னேடி.
நல முடைய நாரணன்ற னயன மிடந் தானடிக்கீ
முலராக விடவாழி யருளின்ன் காண் சாழலோ

ருக்வேதம் तवश्रिये मरुतोमर्जयन्त रुद्रयत्तेजनिम
चारुचित्रं-पदं यद्विष्णोरुपमन्यदायिते न

சரபோபநிஷத் यो वाम पादार्चित विष्णु नेत्रस्तस्मै ददौ
चक्रमतीव हृष्टः तस्मै रुद्राय नमो अस्तु

4. பக்தானுகாஹம்

भक्तं बलिं पुनरधः कृतवानिहैको भक्तं कुबेरमकरोदधिकश्रीयन्यः ।
कोवाऽनयोरधिक इत्यनुचिन्त्य वृद्धाः सत्यं ब्रुवन्तु तमिमं वयमाश्रयामः ॥

ஒருவன் பக்தனை பலிச்சகாவர்த்தியை (கபடம் செய்து)
பாதாளத்தில் அழுத்தினான். மற்றொருவனோ பக்தனை
குபோனுக்கு மிகுதியான ஸம்பத்தையும், கைலாஸத்தில்
தன் பக்கத்தில் இருக்கும் பதவியையும் கொடுத்தான். இவ்
விருவாரில் யார் சிறந்தவரென்று ஞானிகளும் பெரியோர்களு
மர்ன நீங்கள் உண்மையைச் சொன்னால் அந்த மகாபுருஷனை
நாங்கள் சரணமடைகிறோம்.

5. சிவபரத்வம்

एको नृसिंहतनुमेत्य जघान दैत्यसैन्यस्तमेव हतवान् शरभावतारी ।
कोवाऽनयोरधिक इत्यनुचिन्त्य वृद्धाः सत्यं ब्रुवन्तु तमिमं वयमाश्रयामः ॥

மிருத்யுஞ்ஜயன் என்ற பெயர் பாமேச்வரன் ஒருவனுக்கே உரித்து.

चन्द्रवर्णं जगद्योनिं मृत्युञ्जयमुपास्महे ।

தேவாரம்

நூறு கோடி பிரம்மாக்கள் நொந்தினார்
ஆறு கோடி நாராயண ரங்ஙனே
ஏறு கங்கை மண லெண்ணில் இந்திரர்
ஈறி லாதவன் ஈசன் ஒருவனே.

திருவாசகம்

நங்கா யீதென்ன தவம் நரம்போடு எலும்பணிந்து
கங்காளம் தோள்மேல் காதலித்தான் காணேடி
கங்காளம் ஆமாகேள் காலந்தரத் திருவர்
தங்காலஞ் செல்லத் தரித்தனன் காண் சாழலோ.

3. பூஜ்யத்வம்

एकस्मिन्नयुद्धहरिजमशिपुषं अन्योम्बुजं नयनमस्य ददौ च चक्रम् ।
कोवाऽनयोरधिक इत्यनुचिन्त्य वृद्धाः सत्यं ब्रुवन्तु तमिमं वयमाश्रयामः॥

ஒருவன் கண்மலரால் அர்ச்சித்தான். மற்றொருவன் அவன் பூஜையை ஏற்று அவனுக்குச் சக்ராபுதமும், பத்மாபுதமும் அளித்தான். இவ்விருவரில் யாவர் சிறந்தவரென்று ஞானிகளும் பெரியோர்களுமாகிய நீங்கள் ஸத்யமாகச் சொன்னால், நாங்கள் அந்த மகா புருஷனைச் சரணமடைகிறோம்.

அப்பர் தேவாரம்.

நீற்றினை நிறையப் பூசி நித்தலா யிரம்பூக் கொண்டு
ஏற்றழி யொருநா ளொன்று குறையக்கண் நிறையவிட்ட
ஆற்றலுக் காழிசல்கி யவர்கொணர்ந் திழிச்சும் கோயில்
வீற்றிருந் தளிப்பர் வீழி மிழலையுள் விகிர் தனோ.

திருவாசகம் : திருச்சாழல்

சலமுடைய சலந்தரன்ற னுடல் தழிந்த நல்லாழி
நல முடைய நாரணற்கன் றருளியவா றென்னேடி.
நல முடைய நாரணன்ற னயன மிடந் தானடிக்கீ
முலராக விடவாழி யருளின்ன் காண் சாழலோ

ருக்வேதம் तवश्चिये मरुतोमर्जयन्त रुद्रयत्तेजनिम
चारुचित्रं-पद् यद्विष्णोरुपमन्यदायिते न

சுப்போபநிஷத் यो वाम पादार्चित विष्णु नेत्रस्तस्मै ददौ
चक्रमतीव हृष्टः तस्मै रुद्राय नमो अस्तु

4. பக்தானுகரஹம்

भक्तं बलिं पुनरथः कृतवानिहैको भक्तं कुबेरमकरोदधिकश्रीयन्यः ।
कोवाऽनयोरधिक इत्यनुचिन्त्य वृद्धाः सत्यं ब्रुवन्तु तमिमं वयमाश्रयामः ॥

ஒருவன் பக்தனை பவிச்சக்ரவர்த்தியை (கபடம் செய்து)
பாதாளத்தில் அழுத்தினான். மற்றொருவனோ பக்தனை
குபேரனுக்கு மிகுதியான ஸம்பத்தையும், கைலாஸத்தில்
தன் பக்கத்தில் இருக்கும் பதவியையும் கொடுத்தான். இவ்
விருவரில் யார் சிறந்தவரென்று ஞானிகளும் பெரியோர்களு
மர்ன நீங்கள் உண்மையைச் சொன்னால் அந்த மகாபுருஷனை
நாங்கள் சரணமடைகிறோம்.

5. சிவபரத்வம்

एको नृसिहतनुमेत्य जघान दैत्यमन्यस्तमेव हतवान् शरभावतारी ।
कोवाऽनयोरधिक इत्यनुचिन्त्य वृद्धाः सत्यं ब्रुवन्तु तमिमं वयमाश्रयामः ॥

ஒருவன் நரஸிம்ஹ ரூபமெடுத்து அஸுரனைக் கொன்றான் ; மற்றொருவன் சரபாவதாரமெடுத்து அந்த நரஸிம்ஹத்தையே கொன்றான். இவ்விருவரில் யாவர் சிறந்தவரென்று பெரியோர்களாகிய நீங்கள் ஸத்தியமாகச் சொன்னால் அந்த மகாபுருஷனை நாங்கள் சரணமடைகிறோம்.

சுருதி ருக்வேதம் :—

अहं मृणाः शरभाय ऋषि भन्दवे

சுருதி தைத்திரீயகம் :—

हरिं हरन्तं अनुयन्ति देवाः । विश्वश्येशानं ऋषभं मतीनाम् ।

சரபோபநிஷத் :—

यो घोरं वेषमास्थाय शरभाख्यमहेश्वरः ।
नृसिंहं लोकयन्तारं सज्जघान महाबलः ॥
हरिं हरन्तं पादाभ्यामनुयान्ति सुरेश्वराः ।
मावधीः पुरुषा विष्णुं विक्रमस्व महानिशि ॥
कृपया भगवान्विष्णुं विददार नखैः खरैः ।
चर्माम्बरो महावीरो वीरभद्रो बभूवह ॥

6. சிவபக்தன் மகிமை

ग्राहाशितं शिशुमजीवयदेकदासो गत्वाऽपरः पुरवरं स्वयमन्तकस्य ।
कोवाऽनयो रधिक इत्यनुचिन्त्य वृद्धाः सत्यं ब्रुवन्तु तमिमं वयमाश्रयामः॥

ஒருவனுடைய தாஸனே (ஸ்ரீ ஸுந்தரமூர்த்தி நாயனார்) முதலையுண்ட பிள்ளையை (சில வருஷங்கள் ஆனபின்) யமனுக்கு உத்தரவு போட்டு உயிருடன் வரவழைத்தான். மற்றவனோ முதலையுண்ட பிள்ளையை எழுப்பும் பொருட்டு தானே எமலோகம் சென்று எமனைக்கேட்டு எழுப்புவித்தான்

இவர்களில் யாவர் சிறந்தவரென்று பெரியோர்களும் ஞானிகளுமாகிய நீங்கள் சொல்லுகிறீர்களோ, அந்த மகாபுருஷனை நாங்கள் சரணமடைகிறோம்.

இதன் விளக்கம்:

பரமேச்வரனது-பிரதிபிம்பம் உயிர் பெற்று ஆலால் ஸுந்தராக ஆவிர்ப்பவித்தது. அவருடைய அவதாரமாக வந்த ஸுந்தர மூர்த்தி நாயனார் அவிராசி க்ஷேத்ரத்திற்குச் சென்ற போது, மறையவர் தெரு ஒன்றில் ஒரு வீட்டில் அழகையும், அடுத்த வீட்டில் மங்கள வாத்யங்கள் முழக்கமும் கேட்டு, வியந்து, விவரம் விசாரித்தார். பக்கத்திலிருந்த அடியார்கள் “ஸ்வாமி, ஸுமார் 6 வருஷங்களுக்கு முன், இந்த இரண்டு வீட்டுப் பிள்ளைகளும் (இருவருக்கும் 5 வயது தான்) குளத்தில் குளிக்கச் சென்ற போது, ஒரு பையனை குளத்தில் இருந்த முதலை விழுங்கி விட்டது. மற்றவன் பிழைத்து விடு சேர்ந்தான். உயிருடன் பிழைத்த பையனுக்கு இன்று பூணூல் கல்யாணம் நடக்கிறது. பக்கத்து வீட்டு மனிதர்கள், இறந்து போன தங்கள் பிள்ளையை நினைந்து அழுகிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். இதற்குள் பிள்ளையைப் பறி கொடுத்த பெற்றோர்களும் வெளியே வந்து ஸுந்தர மூர்த்தி நாயனரை வணங்கித் தம் வருத்தத்தைத் தெரிவித்தார்கள். நாயனார் அவர்கள் மேல் அன்பு கூர்ந்து “குளம் எங்கிருக்கிற” தென்று கேட்க, குளமே வற்றிப் போய் 3 வருஷமாகி விட்ட தென்று சொன்னார்கள். “குளம் இருந்த இடத்தைக் காட்டுங்கள்” என்று கேட்டு, அவர்களுடன் அந்த இடத்திற் சென்று, பரமேச்வரனைப் போற்றி பதிகம் பாடினார்.

உரைப்பா ருரையுந் துள்கவல் லார்தங்க ளுச்சியாய்
அரைக்கா டாவா வாதியு மந்தமு மாயினாய்
புரைக்காடு சோலைப் புக்கொளி யூரவி நாகியே
கரைக்கான் முதலையைப் பிள்ளை தரச் சொல்லு காலனையே

அப்பொழுது என்ன அற்புதம் நிகழ்ந்தது!
வாண்டிருந்த நிலம், நீர் நிறைந்த குளம் ஆயிற்று !!

ஓர் முதலை-இறந்த பையன் உயிருடனிருந்தால் என்ன வயதாகி யிருக்குமோ அந்த வயதுள்ளவனாக-அந்தப் பையனை கொண்டு வந்து, கரையில் சேர்த்து, மறைந்தது. பையனுடைய பெற்றோர்களின் ஆனந்தத்தைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ !

பாகவதத்தில் வரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பற்றிய வரலாறு: ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் குருதக்ஷிணையாக என்ன தரும்படி உத்தர வென்று தன் குருவைக் கேட்க, அவர் கடலில் ஒரு வன் மீனால் விழுங்கப் பட்ட தன் புத்ரர்களை உயிர்ப்பித்துத் தரும்படி சொன்னார். உடனே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யமலோகம் தானே சென்று, யமனைக் கண்டு தன் குரு புத்ரர்களை விட்டு விடும்படி கேட்க, யமனும் அதற்கிசைந்து, புத்ரர்களை கிருஷ்ணனிடம் ஒப்புவிக்க, கிருஷ்ணன் அவர்களைத் தன் குருவிடம் சேர்ப்பித்தான்.

இந்த இரண்டு அற்புதங்களின் தாரதம்யத்தைப் பாருங்கள்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்

ஸுந்தர மூர்த்தி நாயனார்.

ஸாக்ஷர்த் விஷ்ணுவின்
அவதாரம்.

பாமேச்வரனுடைய பிரதி
பிம்பத்தின் -(சாயாருபத்தின்)
அவதாரம்.

தானே யமலோகம் சென்றார்.

பூமியில் நின்ற வண்ணம்
யமனுக்கு உத்தரவு
போட்டார்.

யமலோகத்தில், கிருஷ்ணன்
பிள்ளைகளைப் பெற்று, குரு
விடம் சேர்த்தார்.

பிள்ளையை விழுங்கின
முதலையே, பிள்ளையை
கொண்டுவந்து சேர்த்தது.

தான் குருவிற்குச் செய்ய
வேண்டிய கடமையாக -
கிருஷ்ணன் பிரவேசித்தார்.

அன்பே உருவாய் வந்த
நாயனார் தனக்கு யாதொரு
பந்தம், இல்லாமல். அன்பின்
தன்மையால் உயிரை மீட்டார்.

இன்னும் இது போல் தாரதம்யம் விளக்கிக் கொண்டு போவது அனாவசியம். பரமேச்வருடைய பக்தர்கள் ஐந் தொழில்களும் தாமே செய்ய வல்லவர்கள். ஆனால், பரமேச்வரன் உத்தரவு கேட்டு அவர் அருள் பெற்றுத்தான் எந்தக் கார்யமும் செய்வார்கள். ஞானஸம்பந்த மூர்த்திகள் எலும்பும் சாம்பலுமாக விருந்த பூம்பாவையை உயிர்ப்பிக்க வில்லையா? இன்னும், சிவநாமம் சொல்பவர்க்கே ஸர்வசக்தி களும் உண்டென்பதாக - எவ்வளவோ மகான்கள் ஸித் தாந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். (ஸ்ரீ தா அய்யாவாள் ஆக்யா ஷஷ்டியை அன்பர்கள் ஓர் முறையாவது படித்து இன்புறு வார்களாக!)

—:0:—

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் அருளிய
சுருதி ஸூக்தி மாலை
சதுர் வேத ஸார ஸங்கிரஹம்.

குறிப்பு :

இந்த கிரந்தத்தில், சதுர் வேதங்களிலிருந்தும் சுருதி வாக்யங்களை யாதாரமாகக் காட்டி சிவபரத்வம் ஸ்தாபித் திருக்கிறார். இதற்கு அவரிடம் சிஷ்யராக விருந்த சிவலிங்க பூபதி யென்பார் ஸம்ஸ்கிருதத்திலேயே வியாக்யானம் செய்திருக்கிறார். திருவாவடுதுறை யாதீனத்து மகாவித்வான் சபாபதி நாவலரவர்களும் செந்தமிழில் மொழி பெயர்த்திருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான ஸ்வாமிகளால் எழுதப் பெற்ற சிவஞான பாஷ்யம், சிவஞான ஸித்தியார் உரை, சிவ ஸமவாதவுரை மறுப்பு, என்ற நூல்களிலும், ஸ்ரீ மதப்பய்ய தீக்ஷதர் செய்திருக்கும் சிவதத்வ விவேகம், சிவகர்ணம்ருதம், சிவார்க்கமணி தீபிகை முதலிய நூல்களிலும் “சுருதி ஸூக்தி மாலை”-சிவபரத்வத்திற்கு ஓர் பிரமாண நூலாக எடுத்தா ளப்பட்டிருக்கிறது. சுருங்கச் சொல்லு மிடத்து, 5 முக்கிய விஷயங்களை ஆராய்ந்து சிவபரத்வம் ஸ்தாபித்திருக்கிறார்.

यस्मै नमो भवति यस्य गुणाः समग्रा
 नारायणोपनिषदा यदुपासनोक्ता ।
 यो नः प्रचोदयति बुद्धिमधिकृतौ यः
 तं त्वामनन्यगतिरीश्वर संश्रयामि ॥

1. எவன் வணக்கத்திற் குரியவன்.
2. எவன் குணங்களால் நிறைந்தவன்.
3. எவன் வழிபாடு நாராயணோபநிஷத்தில் கூறப் பட்டிருக்கிறது.
4. எவன் (ஸகல) உயிர் ப்ரேரகன்.
5. எவன் காயத்ரீ மந்தரத்தால் போற்றப்படுபவன்

அவன் பரமேச்வரன் ஒருவனே. பின்னும் நச்வரன், பிரம்மம், என்ற இரண்டு பதங்களின் அர்த்த விசாரணையும் செய்து, அவை பரமேச்வரன் ஒருவனையே குறிக்கும் என்று விளக்கி யிருக்கிறார்.

இந்தச் சிறு புத்தகத்தில் ஐந்து ச்லோகங்களை மாத்திரம் கீழே சேர்த்திருக்கிறோம்.

१. दत्तत्रयः किमुपशुश्रुम देवताभ्यः
 त्वामस्तरेण नमसामवसानभूमिम् ।
 तास्तद्ग्रहीतुमनलन्न हि कश्चिदीष्टे
 चोरोपनीतमिव धारयितुं किरीटम् ॥

தாத்தப்ரயம்: அரசனுடைய கிரீடத்தை ஒரு திருடன் திருடி வந்து விட்டால், அவன் அதை எவ்வாறு உபயோகப் படுத்திக் கொள்ள முடியும்? முடியுமா யரசனுக்கே யுரியது. திருடன் திருடி வந்த சமர்த்துப் போல், மறுபடியை யரண் மனையில் சேர்த்தால் தான் பிழைத்தான். அதுபோல் நமஸ் காரங்கள் பரமேச்வரனைச் சேர வேண்டியவை. விஷ்ணு, பிரம்மா, முதலிய தேவர்கள் தம்மைக் குறித்துச் செய்யப்படும் நமஸ்காரங்களை, தமக்குத்தான் என்று ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். அப்படி யேற்றுக் கொண்டால் பரமேச்வரனால்

ஒறுக்கப்படுவார். ஆகவே, நமஸ்காரங்களை சிவார்ப்பணம் செய்வதற்காகவே ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.

२. सत्यं क्षमा धृतिरधिष्ठितिरात्मबोध
सृष्टिर्विराग तपसी मतिरीश्वरत्वम् ।
न त्वद्वियन्ति न कदाचिदपैति धर्मः
किन्तन्नयद्भवति ते गुणसम्भतेषु ॥

தாத்தார்யம்: வாய்மை, பொறை, தைர்யம், அதிஷ்டித்தல் ஆன்மபோதம், சிருஷ்டித்தல், ஆசையின்மை, தவம், புத்தி, ஈச்வரத்வம் என்னும் தச குணங்களும் தருமமும் சிவபிரா னுக்கே இயைவன.

३. विश्वाधिकस्त्वमसि विश्वमयं मुरारि
र्यज्ञेश्वरस्त्वमसि यज्ञमसुं गृणन्ति ।
आद्या जगत्प्रकृतिरेषभवान्निमित्त
मातः कथञ्चु भगवन्पुत्रयोरभेदः ॥

தாத்தார்யம்: சிவன் விச்வாதிகர்; நாராயணன் விச்வம் சிவன் யாகத்துக் கதிபர், நாராயணன் யாகம். சிவன் மூலப்ரக்ருதிக்கு நிமித்தகாரணர்; நாராயணன் மூலப்ருகதி. இவ்விதமாக இருவருக்கும் வேற்றுமை பெரிது.

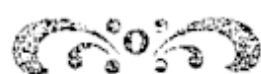
४. विधातारं काश्चिद्भजति भजते कश्चन हरिं
सुरानन्यानन्ये जगति सफलास्सर्व विधयः ।
तथापि त्वद्भक्तेरिदं शिव यदा चर्मवदिति
श्रुतो मन्त्रो देवान्तर भजनदैन्यं न सहते ॥

சிலர் பிரம்மாவையும், சிலர் விஷ்ணுவையும் சிலர் இதர தேவதைகளையும் உபாஸிப்பர். அந்த உபாஸனைகள், பூலோகத்தில் சில அற்பமான ஸுகங்களைத் தருமேயன்றி, மோக்ஷத்தை யளிக்க முடியாது. ஒருவன் ஆகாசத்தை

ஆடையாக்கிக் கொள்ள முடியுமானால், சிவோபாஸனையின்றி மோக்ஷமடைதல் கூடும் என்று ச்வேதாச்வதரோபநிஷத் கூறுகிறது. ஆதலால், மோக்ஷம் வேண்டுகிறவர்கள் பாமேச்வரனையே உபாஸனை செய்யவேண்டும்.

५. न भिन्ना नौरन्या नलमुदनिवेरुद्रमयितुं
शिला नैषोक्षेतुं प्रभवति शिलावन्तकरिपो ।
जनित्वा मृत्वा वा जगतिपरिवर्ती सुरगणः
कथं मे संसारभ्रमण भय भाजस्तु शरणम् ॥

நடு ஸமுத்ரத்தில் முழுகிக் கொண்டிருக்கும் ஓர் உடைந்த ஓட்டைக் கப்பலை, மற்றொரு உடைந்த ஓட்டைக் கப்பல் கரை சேர்க்க முடியாது. அதேபோல் ஜீவராசிகள் எல்லாம் ஜனன, மாண, ஸாகரத்தில் அகப்பட்டு உழலும் ஓட்டைக் கப்பல்கள். நம்மைப்போல் கர்மவசப்பட்டு பிறந்து இறக்கும் தெய்வங்கள், நம்மைக்கரை பேற்றி, நமக்கு மோக்ஷமளிக்க முடியாது. பிறப்பு இறப்பு இல்லாத பாமேச்வரன் ஒருவனே மோக்ஷம் அளிக்க வல்லான்.

சுருதி ஸூக்தி மாலை (மூலம்-ஸம்ஸ்கிருதம்) சிவலிங்க பூபதியின் வியாக்பானம் (ஸம்ஸ்கிருதம்) திரு. ஸபாபதி நாவலர் மொழி பெயர்ப்பு (செந்தமிழ்) ஸ்ரீ ஹரதத்தாசார்யார் சரித்திரம் (தமிழ்) எல்லாம் சேர்த்து சைவ ஸித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் வெளியிட்ட புத்தகம் விலை ரூ. 4 தபாற் கூலி 10 அணா. சொற்ப பிரதிகளே விருக்கின்றன. வேண்டு வோர் உடனே ரூ. 4-10-0 மணியார்டர் அனுப்பவும்.

காரியதரிசி

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் பக்த ஜன ஸபை

7, முருகேச முதலியார் ரோடு, தியாகராய நகர் சென்னை 17

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் கீர்த்தனங்கள், ஸ்துதிகள்.

விருத்தம் :—

உருகக் காய்ந்த விரும்பா ஸனத்தி
விருந்து குளிர்ந்து ஹானே பாமென
திருமறை பலவும் திடம்பட வுரைத்த
குருஹர தத்தர் திருவடி போற்றி.

ஆனந்தக் களிப்பு:—(சம்போ மகா தேவ தேவ மெட்டு)

1. ஸத்குரு ஸ்ரீ ஹர தத்தர் — அவர்
ஸதாசி வத்தையே பாடிய பக்தர்
சைவத்தை ஸ்தாபித்த சித்தர் — அவர்
ஸகல வேதங்களும் கரைகண்ட வித்தர் — (ஸத்குரு)
2. செய்த வற்புதம் னேகம்—எல்லாம்
சிவன் திரு நாமப்ர பாவமே யாகும்
சிவபக்தி யில்லாத போனால்—யார்க்கும்
வீர்த்திக்குமோ சொல்வீர் சிவஞான யோகம் (ஸத்குரு)
3. உயிருடன் கைலாஸம் சென்றார்—கஞ்ச
ஹாரில் எல்லோரையும் உடன் கூட்டிச் சென்றார்
அன்பே யுருவாகி நின்றார்—ஆங்கே
அழியாத ஆனந்த நிலைபெற்று வென்றார் (ஸத்குரு)
4. இருவினே தீருதல் வேண்டும்—சிவன்
திருவடி நீழலாம் ஆனந்தம் வேண்டின்
குருவின் திருவருள் வேண்டும்—ஆதி
குருவிடம் திருமந்திர உபதேசம் கொண்டார் (ஸத்குரு)
5. அவரையே குருவாகக் கொண்டு—இந்த
அவனியில் ஆழ்த்தும் வெவ் வினைகளை விண்டு
ஆனந்த ஜோதியைக் கண்டு—நாமும்
ஆடுவோம் பாடுவோம் ஆனந்தம் கொண்டு (ஸத்குரு)

ராகம் : தோடி--தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

சிவனே பாதெய்வ மென்றுலகிலே*

ஸீத்தாரந்தம் செய்ய வந்தவா-பா

[சிவனே]

(அனுபல்லவி)

புவனேசன் பரிபூர்ணன் நித்யானந்தன்

போக மோக்ஷ தாதா ஸ்ரீஸ்தா

[சிவனே]

சீரணங்கள்

நத்தை வயிற்றிலே முத்து முளைத்த தென

ஞானமிழந்த வைணவர் குலத்திற் பிறந்து

பித்தந் தெளியப் பலபிறப்பெடுத்த விஷ்ணுவைப்

பெரியோனென்று சொல் மூடர் கர்வம் மடமை நீங்கச்

கோஷமிட்டார் பக்தர் போல் வேஷமிட்டார் வீண்சந்தைக்

கூட்டமிட்டார், கோவிந்தாப் பாட்டிசைத்தார் - சங்கர

த்வேஷமுற்றார் விபூதி தூஷணித்தார்க் கிரங்கி

வேதப்பொருள் விளங்கப் போதஞ்செய்து ஸாம்ப

அரியும் அயனும் அடிமுடி தேடிக் காணாத

ஆதியந்த மிலாத ஜோதிப் பிழம்பை யந்த

அரியும் பணியு முண்மை தெரியக் கம்ஸபுரத்தில்

அவதரித்த ஹாதத்த ஸத்குரோ

[சிவனே]

* இந்தக் கீர்த்தனை சென்ற விக்ருதி ஹைத மீ சுக்ல பஞ்சமி ஸ்ரீ ஹாதத்தர் மகோத்ஸவ காலத்தில்—பிரம்ம ஸ்ரீ பாபநாசம் சிவன் அவர்களால் கவனம் செய்தருளப்பட்டது.

தந்தை வாஸுதேவரால் வீட்டை விட்டு விரட்டப் பட்ட ஸுதர்சனர் என்னும் ஐந்து வயதுக் குழந்தை அக்னிச்வரர் ஆலயம் சென்று பாமேச்வரன் ஸன்னதியில் பிரார்த்தனை செய்தல்.

- 1 வன்தொண்டரை நீர் - வலிய ஆட்கொண்டார்
எந்தனையு மேன் - ஏற்கலாகாது
- 2 ஞானப்பால் பெற்றான் ஞானஸம்பந்தன்
நானு மவனைப்போல் - நம்பி யழுகிறேன்
- 3 வாதவூரர்க்கு - வழியி லருளினீர்
ஏதும் கதியிலேன் - எனக்கு மருளுவீர்
- 4 அப்பர் வேண்டியோ - அதிசய மிசை
“அப்பரே” யென்றீர் - அரசு மாக்கினீர்?
- 5 அம்பாள் பார்வதி - அதிசயித்திட
“அம்மையே” யென்றீர் - அனைத்து வாழ்த்தினீர்
- 6 அனைத்த உலகிற்கும் - அம்மை யப்பரே
எனக்கு மாத்திரம் - எந்தையல்லவோ?
- 7 கர்ம தந்தையார் - கடிந்து விரட்டினால்
தர்ம மூர்த்தியும் - தள்ளி யுதறுமோ ?
- 8 தந்தை சொற்கேளா - தனய நென்பீரோ
சண்டேசனை நான் - சாக்கதிக் கழைக்கவோ
- 9 அருள் செய்யாவிடில் - அவனியில் உள்ளோர்
கருணை வள்ள லென்று - கருதுவார்களோ
- 10 புனித வாயினால் - புழுவாய்ப் போம்படி
சினந்து சபிக்கினும் - சிவமதாய்க் கொள்வேன்
- 11 ஆதலால் சொன்னேன் - அக்னி ஈசுவரா
பாதமேகதி - பக்த வத்ஸலா

ராகம்: ஸாவேரி; தாளம்: ஆதி

பல்லவி

கஞ்சனார் ஆண்ட கோவே - தஞ்சமென்றுற்ற வென்னை
அஞ்சலென்றே யாட்கொள்ள - ஆகும் தாமதமென்ன

அனுபல்

அஞ்ச வயதென்றாலும் - அலக்ஷ்யம் செய்தல் ஆமோ
நெஞ்சருகும் தன்மையை - நீரறிய வில்லையோ

சரணம் 1.

அனுபத்து மூவர் போலும் - அரும் பக்தி யிலேயேனும்
கருவுற்ற நாள் முதல் நின் - கழல்கள் பாடினேன் அன்றோ
ஒருப்பட்ட மனத்தினர் - ஒருதாம் 'சிவ' வென்றாலும்
பிறப்பற்ற பேரின்பம் - பெறுவரென்பதும் பொய்யோ

சரணம் 2.

அன்னை கற்பகத்தின் - அருள்துணைகூடையோ
என்ன விதமானாலும் - எனக்குக் கவலையில்லை
இன்னு மோர் நாழிக்குள் - எனக்கருள் செய்பாவிடில்
ஸந்நதியில் உயிரை - ஸத்தியம் தியாகம் செய்வேன்.

ஸ்ரீ வாதார்ஜர் ஸந்நதியில் பழுக்கக் காய்ந்த இரும்பு
முக்காலியி லமர்ந்து சிவபரத்வம் ஸ்தாபிப்பதற்கு முன்
ஸ்ரீ வாதார்ஜரின் அனுகூலத்தையும் வேண்டிக்கொள்கிறார்.

ராகம் : கமாஸ் ; தாளம் : ஆதி

பாசிவத்தின் பரத்வம் - பாரொலாம் உணர்ந்துய்ய
வாத்ரே நீரும் அருள்வீர்

சிவபக்தர்கள் தம்மில் - சிறந்தவர் நீரே யன்றோ
பவனடி மலர்கள் தேடி - பாதாளம் சென்றீ ரன்றோ (பா)

மலரொன்று மறைந்திட - மனது தளர்ந்திடாமல்
மலர்க்கண் ணிடந்து அரன் - மலாடி பூஜித்தீரே (பா)

தத்பான் காக்கி தந்தார் - தாமரைக் கண்ணென்றார்
சத்ரு ஸம்ஹாரம் செய்யும் - சக்ர ஆயுதம் தந்தார் (பா)

தழல் பரந்தவிடம் - தளிர் பரந்த விதமாம்
மழுவாஸனமும் மரை - மலராஸனம் போலாமே (பா)

[ஸ்ரீ ஹாதத்தர் அன்பே நிலையாய் அனேக வருஷங்கள் வாழ்ந்த பின், பரமேச்வரனுடைய திருவடிப் பேற்றைப் பிரார்த்தித்தல்]

ராகம் : நாதநாமக்கிரியை—தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

மலரடிப் பதம் அருள்வாய்—மறுபிறப்பு வாராமல் (மலரடி)

(அனுபல்லவி)

மலைமகள் பாகம் வைத்த—மான் மழு கையில் வைத்த
நிலவினைச் சடையில் வைத்த—நீலகண்டனே யுந்தன் (மலரடி)

(சரணம் 1)

பிறப்பும் இறப்பு மில்லா—பிஞ்ஞகா உன்னை யன்றி
பிறப்பு இறப்பைப் போக்க—பிறிதொரு தெய்வம் இல்லை

(சரணம் 2)

செய்வினை தீரலையோ—செய்ப்பணி வேறுளதோ
மெய்தளர்ந்த பின்னிந்த—மேதினி வாழ்வு ஏனோ (மலரடி)

ராகம் யதுகுலகாம்போதி ; தாளம் சாபு .

பல்லவி

அருமறைகள் போற்றும் - அரன் தத்வங்களை யெல்லாம்
அரதத்தர் அனுஷ்டித்து - அருளிஞர்

அனுபல்லவி

எரியும் ஹோமாக்கனியும் - நசன் ரூபமே யென்ற
சுருதியின் வாக்யத்தை - சோபிக்கச் செய்தனரே

சரணம் 1

அரசன் சிவலிங்கன் - அரியதோர் சால்வையை
அரனுக்கர்ப்பணமாக - அவரிடம் சேர்ப்பித்தான்
அரதத்தர் அதை வாங்கி - ஓளபாஸ னுக்கனியில்
அரனுக் கர்ப்பணமென்றார் - ஆனந்தம் மிகக்கொண்டார்

சரணம் 2

சிந்தை கலங்கிடாமல் - சிவலிங்க பூபதி
 ஸந்தியாகாலம் சிவன் - ஸந்தி செல்கையில்
 பந்தவினைகள் தீர்க்கும் - பரமேசன் மேனிமேல்
 அந்தச்சால்வை ஜவலித்த - அற்புதம் கண்டு உயந்தான்

ராகம் : செஞ்சுருட்டி--தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

ஹானருள் பூதியின்--அரும்பெரும் மகிமையை
 ஹரதத்தர் ரூபித்த-அதிசயம் கேளீர்

(அனுபல்லவி)

மாண அவஸ்தை யின்றி--மாதுமை பாகன் திவ்ய
 சாணங்களிற் சேர்த்திடும்--ஜன்மப் பிணி தீர்த்திடும் [ஹா]

(சரணம் 1)

இரு சிறு மைந்தர்கள்--ஏக காலத்தில் மாள
 ஒரு சிவப்ரிய ரென்பார்--உற்ற சோகம் தீர்ப்பார்
 அரு வருவாய் நின்ற--அக்னீசரைப் போற்றி
 திருமறை மெய்ப்பொருளாம்-திரு மந்திரம் ஜெபித்து [ஹா]

(சரணம் 2)

காவிரி நீர் தெளித்து--கவசமாம் நீறு பூச
 ஏவரும் காணும் வண்ணம்--இருவரும் எழுந்து நின்று
 தீவினை தீர்த தென்றார்--திவ்ய சரீரம் கொண்டார்
 தேவர் விமானம் ஏறி--திருக்கலை சேர்ந்தா ரஹோ [ஹா]

விருத்தம்

மங்களமாம் சிவநாமம் உரைத்திடவே

மறையவன் மா பாபமெலாம் தீர்த்ததெனச்

சங்கையினுற் சில ஜனங்கள் கண்காணச்

சாக்ஷியமும் வேண்டிடவே அக்னிமகா

லிங்கமெதிர் நந்தியவர்க் கருகம்புல்
லவன்கரத்தா லுண்பித்து அண்டமெலாம்
சங்கரன் நா மம்மொன்றே புகழ்வித்த
ஸத்குருவரம் ஹரதத்தர் வாழ்த்திடுவாம்.

ராகம் : கேதாரகௌளம் ; தாளம் ஆதி

பல்லவி

அற்புதம் என் சொல்வேன்—அரதத்தர் செய்த (அற்புதம்)

அனுபல்லவி

நற்றுணை யாகும் சிவ—நாமம் ஒன்றே சொல்ல
அத்தனை பாபங்களும்—அகன்றதை ரூபித்த (அற்புதம்)

சரணம் 1

கன்றினை யறியாமல்—கொன்றவோர் அந்தணன்
சென்றன னவரிடம்—சிவ சிவ வென்றனன்
நன்றவன் நாமம் சொல்ல—நசித்தது பாபமெலாம்
அன்றியுமான் தன்னை—அடிமை கொண்டன னென்ற

சரணம் 2

சிந்தையில் தெளிவில்லார்—ஜென்மம் கடத்தேற
அந்தணன் அவன்கையால்—அருகம் புல் கொடுப்ப
நந்தியெம் பெருமானும்—நயந்து உண்டது கண்டு
அந்தமில்லான் நாமம்—அண்டமெலாம் ஒலித்த (அற்புதம்)

திவ்ய நாம ஸங்கீர்த்தனம்—

அரி அயன் காண அக்னிச்வரரை
ஐந்தே வயதில் கண்ட மகான்
ஆகம சாஸ்திரம் ஆயிரம் மறைகளும்
அரனருளால் தெளி வுற்ற மகான்

(1)

இருவினை தீர்த்து இன்ப மளிப்பதும்
சிவன்திரு நாமமென் றுரைத்த மகான்
சுறில்லாதவன் ஏறமர் ஈசன்
எனவே மறைகள் பொழிந்த மகான்

(2)

உத்தம குருவால் உயர் பஞ்சாக்ஷா
உபதேசம்செயப் பெற்ற மகான்
ஊரும் அவா பாணன் இடத்தில்
தீக்ஷபெற்று திகழ்ந்த மகான் (3)

எல்லோரிடமும் ஈசுவரன் தத்வம்
ஒன்றே கண்டு மகிழ்ந்த மகான்
ஏழை பங்காளன் நாயம் போற்றி எண்ணில்
அப்புதம் செய்த மகான் (4)

ஐந்து முகத்துடன் விளங்கும் நித்யன்
ஐவகை ந்ருத்யம் த்ருத்யம் புரியும்
ஐயன்பரத்வம் ஐந்தூத் த்னத்தில்
ஐயந்திரிபற அமைத்த மகான் (5)

ஒளிருமு கத்தினன் குளிரும கத்தினன்
உருகு மிரும்புமுக காலியி லமர்ந்து
ஒங்காராதிபன் பரத்வம் கூறி
உயர் சைவம் ஸ்தாபித்த மகான் (6)

ஒளதார்யத்தில் சிறந்தவராம் சிவன்
அன்பும் அருளும் அனுதினம் போற்றி
அம்பிகையின் திரு வருள்துணைகூட
ஆனந்தன் அடி சேர்ந்த மகான் ஸ்ரீ (7)

ஹரதத்தர்மல ரடியினைப் போற்றின்
அவர்திரு வருளால் ஹரனடி சேர்வர்
அன்பும் சிவமும் ஒன்றென வுணர்ந்து
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருப்பாரே (8)

ஆனந்தம் நித் யானந்தம் பிரம் மானந்தம் பரமானந்தம்
ஆனந்தம் நித் யானந்தம் பிரம் மானந்தம் பரமானந்தம். (9)

திவ்ய நாம ஸங்கீர்த்தனம் : (கமலா வல்லப மெட்டு)

அரியவதார மானவரே ஸ்ரீ—ஹரதத்த குருவே அடிசரணம்
அக்னீச்வரரைக் கண்டவரே ஸ்ரீ—ஹரதத்த குருவே அடிசரணம்
அவரிடம் தீக்ஷ பெற்றவரே ஸ்ரீ— " " "
அரதத்தரெனத் திகழ்ந்தவரே ஸ்ரீ— " " "
அயக்காந்தத்தி லமர்ந்தவரே ஸ்ரீ— " " "
அரன் பரத்துவம் சொன்னவரே ஸ்ரீ— " " "

அம் கமலாக்ஷியை மணந்தவரே ஸ்ரீ— " " "
 அன்பே நிலையாய் வாழ்ந்தவரே ஸ்ரீ— " " "
 ஐந்து ரத்தினங்கள் அளித்தவரே ஸ்ரீ— " " "
 அற்புதம் பல பல செய்தவரே ஸ்ரீ— " " "
 ஆனந்தன் அடி சேர்ந்தவரே ஸ்ரீ— " " "
 ஆனந்தன் அடி சேர்த்தவரே ஸ்ரீ— ஹாதத்த குருவே
 அடி சரணம்

கிளிக்கண்ணி

- கஞ்சனார் ஆண்டகோவைக்-கற்பகாம் பிகையோடும்
 அஞ்சேவயதில் கண்டான்-கிளியே-அருள்சிவ பக்தனடி 1
- ஸ்ர்வேச னருளிஞல்-ஸகல சாஸ்த்ரங்களிலும்
 ஸர்வக்ஞ னானடி-கிளியே-ஸாத்வீக சீலனடி 2
- மறைபேகம் திருவாயால்-மர்மந்தர உபதேசம்
 முறையாகப் பெற்றானடி. முருகன் போலும் பாலனடி 3
- பரம ஈசுவரனிடம்-ஹாதத்தர் எனும் திவ்ய
 திருநாம தீக்ஷபெற்றான் தேவர்பூமாரி பெய்தார் 4
- வயிணவர் சொன்னவிதம்-வாதுக் கிணங்கி பாலன்
 அயக்காந்த பீடமதில்-கிளியே-அமர்ந்து குளிர்ந்தானடி 5
- மரைமீதி லமர்ந்தாப்போல்-மந்தஹா ஸத்துடனே
 மறைகள் பல மொழிந்தான் ஸ்மரஹானைப் போற்றியே 6
- மாலயன் தேடும் திவ்ய-மாதாமை பாகங் கொண்ட
 நீலகண்டனே பரம்-கிளியே-நித்யனும் வனையென்றான் 7
- அற்புதம் கண்ட விண்ணோர்-அரஹா வென்று ஆர்த்தி
 கற்பக மலர்கள் தூவி-கிளியே கண்மணியை வாழ்த்தினரே 8
- கால க்ரமத்தில் பக்தன்-கமலாக்ஷியை மணந்து
 ஞாலமெல்லாம் புகழ்-கிளியே-நம்மை பல செய்தானடி 9
- ஸ்ர்வேச னருளிஞல்-ஸ்வர்ண விமானத்தில்
 கர்மசரீரத்துடன்-கிளியே-கைலாஸம் சென்றாரஹோ 10
- அவரே நம் குருவாக--அவர் புகழையே பாடி
 சிவனடி சேர்வோமடி ஜென்மப்பிணி தீர்வோ மடி 11

நாமாவளி

சிவஞானத்தின் திருவுருவே—ஸ்ரீ ஹாதத்த ஸத் குருவே

ஸ்ரீ ஹாதத் தரின் நாமம் ஜெகத்தி லென்றும் வாழ்கவே
சிவ பரத்வம் கூறிவென்ற சிறு குழந்தை வாழ்கவே

ஹாதத்தா ஹாதத்தா ஹானருள் பெற்ற ஹாதத்தா
சிவபக்தா சிவபக்தா சிவனடிசேர்ந்த (சேர்த்த) சிவபக்தா

நாமகோஷம்

சைவஸ்தாபன ஸ்ரீ ஹாதத்த ஆசார்யவர்யாய :—

நமோ நம:

ராக்-காவோடி;

தாட்-சாபு

ப. ஹரதத் துருஸ்வாமிந் அதிகுபாசஹித் த்வாம்
சரணம் பஜே சததம்

அ. கிரிசம்பகத் சத்தம் கம்சபுராபிச்சந்த்ர
புரஹரபதபஜ் ப்ரமராயித் ஹ்ருதய (ஹரதத்)

ச. மாரமதநநாம மதுபூரித் தவ-முகஜலஜ் சரணம்
தூரபாபஹரிணி கிரிசார்ச்சநேரத்
கரயுகல் சரணம்-ஸ்வாமிந் (ஹரதத்)

சுக்ர சிவகதா சூதயாபூரித்-தூத்ரயுக சரணம்
நிஸில பாய்யதாயிநி-நிரத் சிவதர்சனே
நேத்ரயுகம் சரணம் ஸ்வாமிந் (ஹரதத்)

பரமசிவாலய ப்ரதக்ஷிணகரம் தவ பாதயுகல் சரணம்
ஸ்மரபரி பந்நிந-தூராம சந்நதஸ்ய
சதூசம்பவான் சரணம் ஸ்வாமிந் (ஹரதத்)

नामावलि

१. हरदत्ताह्वय सद्गुरुचरणं शरणं भज भज गुरु भवतरणम्
२. शैवस्थापन सद्गुरुरत्नम् श्री हरदत्त भज भज नित्यम् ॥

கவிமார்த்தாண்ட, ஸாஸ கவிராஜ நி. செ. சிதம்பரேச்வர
தீக்ஷிதர், (தேவஸ்தான, டிரஸ்ட்டி ஸ்தானீகர் 49 கீழவீதி,
சிதம்பரம்) அவர்கள் கவனம் செய்தது.

- रागः सिमूहेन्द्रमध्यमम्; ताळः जम्प
- प. हरदत्ताचार्यवर्य-अनुदिनं भजेहम्
सुरवरहरिनुत पुरहरभक्त वरम् (हरदत्त)
- अ. परमशिवपरत्व स्थापन चणम्
वरवैष्णवजमपि नित्यशिवपूजापरम् (हरदत्त)
- श. कृपयाग्नि पीटारोहणं कृत्वाप्तकीर्तिम्
तपश्रेष्ठं वैष्णव मदतूलवातूलम्
नृपदत्तकाञ्चन वस्त्रमाहुतिं कृत्वा
तपसा शिव शिरसि दर्शितप्रभावम् (हरदत्त)

पोलकं श्रीराम शास्त्रिणा प्रणीतं

श्री हरदत्ताचार्य पञ्चरत्नम् ।

श्रीमत्कंसपुरे पुराऽऽविरभवत् श्री वैष्णवाणां कुले
यद्रूपेण सुदर्शनोप्यभिधया विष्णुशिवाराधकः ।
लोके बोधयितुं श्रुतीरितशिवोत्कर्षम् जगत्क्षेमकृत्
सोऽयं श्री हरदत्तनाम गुरुराट् तन्वीत भद्राणि नः ॥

शैवानां पदपांसुभिश्चिशुदशो यः पांसुकेलिं व्यधात्
स्वप्ने चेश्वरदत्तपायसमथो बुद्धश्च यो भुक्तवान् ।

यस्येशो हरदत्तनाम महितां विद्यां च साक्षाद्ददौ
सोऽयं श्री हरदत्तनाम गुरुराट् तन्वीत भद्राणि नः ॥

ततायः कृतपीठमध्यनिलयो विष्णोः पुरश्चालये
शंभूत्कर्षमवाध्ययुक्तिततिभिस्संस्थाप्य शैवान् व्यधात् ।
पित्रादीन् शिवमन्त्रचिन्तनपरान् रुद्राक्षभस्मान्वितान्
सोऽयं श्री हरदत्तनाम गुरुराट् तन्वीत भद्राणि नः ॥

पथैर्यश्श्रुतिसूक्तिगुम्भनवतीं मालाञ्चसाधैश्शतैः
निर्मायाखिल वेदतन्त्रगगिरां तात्पर्य संग्राहकैः ।
शोषत्वं नमसोऽध्वरस्य च शिवस्याचष्टचान्यान् गुणान्
सोऽयं श्री हरदत्तनाम गुरुराट् तन्वीत भद्राणि नः ॥

कावेर्युत्तरतीरगे सुविदिते श्री चोलदेशस्थिते
क्षेत्रे कंसपुराभिधे निवसतस्सायुज्यमग्रीशितुः ।
प्रायान्माकरशुक्लपञ्चमतिथौ यो भक्तवृन्दान्वितः
सोऽयं श्री हरदत्तनाम गुरुराट् तन्वीत भद्राणि नः ॥

शुभम्

ஜகத்கரு ஸ்ரீ ஆதி சங்கர பகவத் பாதாள்

அருளிய சில ச்லோகங்கள்

ஷண்மதங்களை ஸ்தாபித்த ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் சிவசின்னங்
களான விபூதிருத்ராக்ஷம் தரிக்கும் சைவ மதத்தினர்க்காக
எவ்வளவோ சிவஸ்தோத்ரங்கள் செய்திருக்கிறார். சிவலிங்கா
ஷ்டகத்தில் 'பிரம்ம, முராரி, ஸுரார்ச்சித லிங்கம்' என்று
சொன்னாரே தவிர 'சிவார்ச்சித விஷ்ணு' என்று சொல்ல
வில்லை. இதனாலேயே, பூஜிக்கப்படுகிறவர் பரமேஸ்வரனென்றும்
பூஜித்தவர் விஷ்ணு வென்றும் ஏற்படவில்லையா ? வைஷ்ணவ

மதத்திற்கும் ஆசார்யராகவிருந்தபடியால், ஸ்ரீ விஷ்ணு மேலும் ஸ்தோத்ரங்கள் செய்தார். அதனால் விபூதி பூசும் மரபில் பிறந்த பிராம்மணர்கள் பரமேச்வரனை மறந்து விடவேண்டுமென்று அர்த்தம்?

साम्बो नः कुलदैवतं पशुपते साम्बत्वदीयावयम्
साम्बं स्तौमि सुरासुरोरगगणाः साम्बेन संतारिताः ।
साम्बायास्तु नमो मया विरचितं साम्बात्परं नो भजे
साम्बस्यानुचरोऽस्मयाहं मम रतिः साम्बे परब्रह्मणि ॥

பரமேச்வரன்தான் நமக்கு குலதெய்வம், பசுக்களாகிய நமக்கு - பரமேச்வரன் தான் பதி. ஹே பரமேச்வரா, நாங்கள் உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் உமது அடியார்கள். உங்களை நாங்கள் நமஸ்கரிக்கின்றோம். ஸகல ஜீவன்களும் ஸம்ஸார ஸாகாத்திலிருந்து உங்களால் தான் கரை யேற்றப்படுகிறார்கள். எனங்கள் நமஸ்காரம் உங்களுக்கே.

பரமேச்வரனைத் தவிர மற்றொரு தெய்வத்தை நான் ஸேவிக்க மாட்டேன். நான் பரமேச்வரனுடைய வேலைக்காரன். பார்வதி தேவியோடு கூடிய பரப்ரம்ம ஸ்வரூபமாகிய பரமேச்வரனிடத்தில் எனக்கு அன்பு நிலைத்திருக்க வேண்டும்.

சைவமதத்தை (யும்) ஸ்தாபித்த பரமாசார்யாள், விபூதி ருத்ராஷ்டம் அணிபவர்களுக்கு பரமேச்வரன் பரம் என்பதையும் தம்மனம் பரமேச்வரனிடத்தில் ஈடுபட்டிருந்த தென்பதையும் இதை விட வியக்தமாக எப்படித்தான் சொல்ல முடியும்?

விபூதியிட்ட பிராம்மணர்களில் எவ்வளவு பேர்கள் பரமாசார்யாருக்கு உண்மையான சிஷ்யர்களாகளாக “ஸாம்பாத் பரம் நோ பஜே” என்ற மனோபாவத்துடன் இருக்கிறார்கள்? அவரவர்கள் நினைத்துப் பார்த்துக் கொள்வார்களாக!

இன்னும் பரமாசார்யார் சிவானந்தலஹரி என்று 100
 ச்லோகங்கள் சிவபரமாகப் பாடியிருக்கிறாரே. யாருக்காகப்
 பாடினார்கள் ? எந்தஇடத்திலாவது, எப்பொழுதாவது இந்த
 ச்லோகங்களுக்கு வியாக்யான உபந்யாஸம் நடந்திருக்கிறதா ?

सारूप्यं तव पूजने शिवमहादेवेति सङ्कीर्तने
 सामीप्यं शिवभक्तिधुर्य जनता सांगत्य संभाषणे ।
 सालोक्यं च चराचरात्मकतनुध्याने भवानीषते
 सायुज्यं मम सिद्धमत्र भवति स्वामिन् कृतार्थोऽस्म्यहम् ॥

ஹே பரமேச்வரா, உன்னைப் பூஜை செய்வதால் ஸாரூப
 முக்தியும், உன் நாமமும் புகழும் பாடுவதால் “ஸாமீப”
 முக்தியும் உன் பக்தர்களை தார்கித்து, அவருடன் சேர்ந்து
 இருப்பதால் ஸாலோக முக்தியும், ஸகல சராசரங்களிலும் நீ
 வியாபித்திருப்பதை யுணர்ந்து உன்னை த்யானிப்பதால்
 ஸாயுஜ்ய பதவியும் வித்திக்குமன்றோ! எல்லாவிதங்களிலும்
 ஈடுபட்டு நான் ஜென்ம ஸாபல்ய மடைந்தேன்.

घटोवा मृत्पिण्डोप्यणुरपि च धूमोऽग्निरचलः
 पठोवा तन्तुर्वा परिहरातीकिं घोरशमनम् ।
 वृथाकण्ठक्षोभं वहसि तरसा तर्कवचसा
 पदाम्बोजं शंभोर्भज परमसौख्यं व्रज सुधीः ।

ஹே புத்திமான்களே, கடம், படம் போன்ற சப்தங்
 களாலும் தார்க்க வசனங்களாலும் கண்டத்தை வரகூழி செய்து
 கொள்ளுகிறீர்களே. இவைகள் ஸம்ஸார தாபத்தைப் பேர்க்
 கடிக்காது. சிவபிரானுடைய பாதார விந்தங்களை பஜனை
 செய்து, பரம ஸௌக்யத்தையும், மங்களத்தையும் அடை
 வீர்களாக !.

புத்திமான்களைப் பார்த்து, பரமாசார்யார் சொன்ன இந்த உபதேசத்தைக் கிரகித்துக் கொண்ட சிஷ்யர்கள் இருக்கிறார்களா ?

தற்காலத்தில் பீடத்தி லமர்ந்து வரும் பரமாசார்யா வர்கள் ஆக்யாஷஷ்டி, சிவதயா சதகம், சிவபாதார்தி கேசாந்த ஸதோத்ரம் ஆத்மார்ப்பணஸ்துதி முதலிய அனேக சிவபா மான கிரந்தங்களுக்கு ஸ்ரீ முகம் அருளி அனுக்கரித்தும் பொது ஜனங்கள் சிவபக்தியில் ஈடுபடாமல் இருக்கிறார்களே யென்ற குறையை பரமாசார்யார் அவர்களிடத்திலும் பரமேச் வரனிடமும் தான் சொல்லிக் கொள்ள வேண்டும்.

ஸ்ரீம தப்பய்ய தீக்ஷதேந்த்ராள் அருளியவை.

तव श्रीपादाब्जे कथमपि च भक्तिर्न सुलभा

निहन्त्री दुःखानां निखिलपुरुषार्थैक वसतिः ।

विना पुण्यैः जन्मान्तरशतसहस्रेषु विहितैः

नरश्रेयोमात्रं खलु बहुलविघ्नं न लभते ॥

தாத்தபர்யம்: லக்ஷம் ஜென்மங்களில் புண்யம் செய்தி ருந்தாலன்றி, சிவபக்தி வராதென்கிறார்.

சிவகீதையிலும்.

कोटि जन्मार्जितैः पुण्यैः शिवे भक्तिः प्रजायते

என்ற வாக்யம் காண்க.

சித்தம் ஸ்வாதீனத்திலிருக்கும்: போது சிவனை நினைப் பதும், சிவஸ்தோத்ரம் சொல்வதும் பெரிதல்ல. சித்த ஸ்வா தீன மில்லாத காலத்தில், தன் நாக்கு எதைப் பேசுகிற தென்று தெரிந்து கொள்வதற்காக ஊமத்தங்காய்ச் சாற்றைப் பிழிந்து குடித்து, உன்மத்த நிலையடைந்து பாடினார். அதுதான் “ஆத்மார்ப்பணஸ்துதி.”

(“ நற்றவா வுனை நான் மறக்கினும் சொல்லு நா நமச்சி
வாயவே ” என்று ஸுந்தர மூர்த்திநாயனார் அருளிய தேவா
ரமும் காண்க)

கீழே இரண்டு ச்லோகங்கள் குறித்திருக்கிறோம். உன்
மத்த நிலையிலும் அவருடைய சிவபக்தி எப்படித் திகழ்
கின்றது பாருங்கள்.

इन्द्रं मित्रं वरुणमनिलं पद्मजं विष्णुमीशम्

प्राहुस्ते परमशिव ते मायया मोहितास्त्वाम् ।

एतेः सार्धं सकलमपि यच्छक्तिलेशे समाप्तम्

सत्त्वं देव श्रुतिषु विदितः शंभुरित्यादिदेवः ॥

தாத்பர்யம்: ஹே பரம கல்யாண மூர்த்தியே, ஜனங்கள் உன்
னுடைய மாயையால் மோகத்தையடைந்து, பஞ்ச கிருத்ய
மமர்த்தகரான உம்மை ஜகத்காரணமாக அறியாமலிந்திரனையும்
ஸூர்யனையும் வருணனையும் வாயுவையும் பிரம்மாவையும்,
விஷ்ணுவையும் ஜகத் காரணமாக நினைந்து மயங்குகிறார்களே,
இத்தேவர்களுடன் கூட, ஸம்ஸ்த ப்ரபஞ்சமும் எவருடைய
வரம் ஜ்யேஷ்டாதி சக்திகளின் ஒருபாகத்தின் ஏகதேசத்தில்
முடிக்கப் பட்டதாக ஆகிறதோ, அப்படிப்பட்ட மகிமை
வாய்ந்த நீர், வேதங்களில் சம்பு வென்றும், முழுமுதற்கடவு
ளென்றும் அறியப்படுகிறீர்.

अर्कद्रोणप्रभृतिकुसुमैः अर्चनं ते विधेयं

प्राप्यं तेन स्मरहरफलं मोक्षसाम्राज्यलक्ष्मीः ।

एतज्ज्ञानन्नपि शिव शिव व्यर्थयन्कालमात्मन्

आत्मद्रोही करणविवसो भूयसाधः पतामि

* ஆத்மார்ப்பண ஸ்துதி, என்னும் புத்தகம் தமிழ் விரி
வுரையுடன் ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதர் பிரம்ம ஸ்ரீ க. மு. பாலஸுப்ர
மண்ய அய்யர் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. விலை 1-4
விலாஸம் 27 கோடித் தெரு, மாம்பலம், சென்னை 17.

தூத்பர்யம்: ஒரு அர்க்கபுஷ்பம் (எருக்கம்பூ) த்ரோணபுஷ்பம் (தும்பப்பூ) -ஒரு பில்வம் ஏதேனும் ஒன்றால் உன்னை யர்ச்சிப்பவருக்கு நீ (ஜனனமரணமற்ற) மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யத்தைத் தருகிறாய் என்று தெரிந்திருந்தும் அதுகூடச் செய்யாமல் ஹே ப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூபனே, நான் என் வாழ் நாட்களை புலன்களுக்குப் பராதினனாய், வீணாகக் கழித்து, என் ஆத்மாவிற்கு நானே சத்ருவாகி, நாகக் குழியில் அத: பாதாளத்தில் விழுந்து உழல்கின்றேனே!

சிவபக்தியிற் சிறந்த பெரியதீக்ஷதர் தன்னை இவ்வாறு குறைசொல்லிக் கொண்டு, கண்ணீர் விடுகிறார்- நம்மில் 100க் 99 பேர் சிவ சித்தனையே யில்லாமல் - ஸந்தோஷமாக விருப்பதாக நினைக்கிறோம். என்னை நம் அஞ்ஞானம்!

சிவதத்வ விவேகம்

मनुष्यत्वं प्राप्य त्वयि विदधते दुष्कृतिवशात्
न भक्तिं ये तेषां कथमपि च पश्यामि न गतिम् ।
यतस्तद्धर्मोक्त्यु करमुपादिशाद्भिर्मुनिवरैः
विशिष्यैषा तेषामपि गिरिश धर्मेषु गणिता ॥

गतिस्त्वं प्राप्तानां पुरहरजनानि ब्राह्मणकुले
विशेषादे तस्मिन् युग इति पुराणेषु विदितम् ।
अतस्त्यक्वैव त्वां जडमतिरूपास्ते यमपरं
स विप्रः पापीयान् भव तमपि देवं न लभते ॥

திருக்கைலாயப் பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்து சிவஞானஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ தீக்ஷதருடைய சிவதத்வ விவேகத்தைத் தமிழ்ச் செய்யுள்களாக மொழி பெயர்த்திருக்கிறார்கள். மேலே குறித்த இரண்டு ச்லோகங்களுக்கும் மொழி பெயர்ப்பைக் கீழே காண்க.

1 மானிடர்தருமப் பெருமைதேர்ந் துரைக்குமாதவர்
 நின்னிடத்தன்பு
 மானிடந்தரித்தோய் தருமார்க்கத் துட்சிறந்தெடுத்
 தெண்ணியவாற்றான்
 மானிடப்பிறப்பைப் பெற்றும்செய்வினை யின்வயத்தராய்
 நினக்கன்பு செய்யா
 மானிடப்பதர்கட் கெந்தவாறேனும் வருங்கதி
 கண்டிலன் யானே

2 வேதியர் குலத்திற் பிறந்தவர் தமக்கு விசேடமாய்
 இக்கலியுகத்தில்
 வேத நீ தெய்வமெனப் புராணங்கள் விளம்பவும்
 அன்பினாலுன்றன்
 பாத தாமரையை வழிபடாதேனைப் பண்ணவர்
 தமைவழிபடுவார்
 பாதக மறையோர் முடர்கள் வர்க்குப் பயன்றாரா
 பர தெய்வங்களுமே

தீக்ஷிதாவர்கள் எவ்வளவு கதறினால் என்ன.? அவர்
 புஸ்தகங்கள் நூற்றில் ஒன்றைப் பிரசாரம் செய்பவர் காண்கி
 லோம். அந்தோ, பரிதாபம் அவர் மடம் பராமரிப்பா
 ரின்றிப் பாழடைகின்றது..!

ஸ்ரீ மத் நீலகண்ட தீக்ஷிதர்

ஸ்ரீமத் நீலகண்ட தீக்ஷிதர் என்ற மகான், தனக்கு
 திடமான சிவபக்தியிருக்கிறதா என்று தன்னையே சோதித்துக்
 கொள்வதற்காக, தன் புறக்கண்களைச் சுட்டுக்கொண்டு தன்
 மனக்கண்ணால் பாமேச்வரனை தர்சனம் செய்துகொண்டு
 “ஆனந்த ஸாகரஸ்த்வம்” என்ற அருமையான ஸ்துதிகள்
 பாடினார். ஊமத்தங்காய்ச் சாற்றைக்குடித்தவரும்கண்களைச்
 சுட்டுக்கொண்டவரும், பைத்தியங்கள் என்று, விபூதி, ருத்ரா
 க்ஷம் அணியும் பிராம்மணர்களில் 100க்கு 90 பேர் நினைக்
 கிறார்கள் போலும்! இல்லாவிடில், எந்த ஊரிலாவது ஆத்
 மார்ப்பண ஸ்துதிக்கு வியாக்யானம் நடக்கிறது சிவோத்

கர்ஷ மஞ்சரிக்கு வியாக்யானம் நடக்கிறது என்று காதில் விழுகிறதா.? சிவனும் விஷ்ணுவும் ஒன்று என்று சொல்லும் பிராம்மணர்கள் சிவனை மறந்தவர்களாகத் தானிருக்கிறார்கள்.

1000 தடவை பாகவத ஸப்தாஹம்

2000 தடவை பகவத் கீதை ஸப்தாஹம்

4000 தடவை ராமாயணம் ஸப்தாஹம், பக்ஷாஹம்

நடத்தி ஆனந்திக்கும் அன்பர்கள் ஒரு தடவை "சிவ தத்வ விவேகம்" நடத்தினோம், அல்லது சிவ லீலார்ணவம் நடத்தினோம், என்று முன் வந்து சொல்வார்களா? இதுவோ சிவனும் விஷ்ணுவும் ஒன்று என்ற மனப்பான்மை?.

वाणं काश्चन वाणकोणमितरा वाणस्यमूलं परा

यन्तारं कतिचिद्रथाङ्गमितराः शिष्याः पुनः स्वामिनम् ।

इत्थं संस्तुवते चिरंतनगिरः साक्षात्प्रणम्यापि यं

स स्वामी ममदैवतं तदितरो नाम्नापि नाम्नायते ॥

தாத்தப்யம் (திரிபுர ஸம் ஹார காலத்தில்) பாணமாக விருந்த விஷ்ணுவையும் பாணத்தின் நுனியிலிருந்த அக்னியையும் தேரோட்டுபவராகவிருந்த பிரம்மாவையும் சக்ரங்களாக விருந்த சந்திர சூர்யானையும் இன்னும் ஏனையோரையும் வேதங்கள் போற்றினாலும், வேதங்களாலும் சொல்ல முடியாத பெருமைகளுடைய, வேதங்களில் நம: சப்தத்தால் அழைக்கப்பட்ட பாமேச்வரர் ஒருவர்தான் எங்கள் தெய்வம். இதார்களின் பெயர்களைக்கூடச் சொல்ல மாட்டோம்.

नाहं सहे तव कथाश्रवणान्तरायं नाहं सहे तव पदार्चिनविच्युति वा ।

मोक्षं दिशैतद्विरुद्धमिदं न चेत्स्यान्नैवास्तुमातरपवर्गमहोपसर्गः ।

உன்னுடைய மகிமைகளைக் கேட்காமலிருப்பதை ஸகிக்க மாட்டேன். உன்னுடைய பாத பூஜை செய்யாமல் வாழ

மாட்டேன். இந்த என்மனோ பிஷ்டங்களுக்கு இடையூறு
தில்லாத மோகூத மிருந்தால் கொடும். இல்லா விடில்
(உன்னை ஸேவிக்க முடியாத, உன்னைத்தர்சனம் செய்து
ஆனந்திக்க முடியாத) மோகூதம் எனக்கு வேண்டாம்.

वेधाः कथं हरिः कथमिति तु प्रश्ने वयं मूकाः ।

शिवमेकं जानामिः तस्मादन्यं न जानामिः ॥

பிரம்மா யாவர், எப்பேர்ப்பட்டவர், விஷ்ணுயாவர்
எப்பேர்ப்பட்டவர் என்ற பிரச்சனைகள் எனக்கு ஒன்றும்
தெரியாது, பரமேஸ்வரர் ஒரு வரைத் தான் நான் அறிவேன்.
அவரைத் தவிர இதரானைப்பற்றி எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது

अनिष्टाखिन्नं निगमानशेषा नमी न मीनं प्रथमं स्मरामः ।

अन्विष्यमाणं निगमैरशेषैः अम्बस्तु नमस्ते वयमक्षिमीनम् ॥

ஹே பரதேவதையே—முன்னொரு கல்பத்தில் எந்த
மீன் (மதஸ்யாவதாரம்) வேதங்களைத் தேடிக் கொண்டு
போயிற்றோ, அந்த மீனை நான் ஸ்மரிக்க மாட்டேன்
வேதங்கள் எந்தத் திருவடிகளைத் தேடித் தவம் செய்கின்
றனவோ—அந்த உன்னுடைய கண்ணாகிய மீனைத் தான்
நமஸ்கரிப்பேன்.

சிவ லீலார்ணவம்

त्राणे योऽधिकृतः समस्तजगतां तस्याम्बुराशौ सुखं
निद्राणस्य तथा विधेऽपि समये प्रष्टैव ना लक्ष्यते ।
विष्टिं कुर्वति तां यति श्रमभराद्धेवा हतिस्त्वय्यभूत्
कस्याग्रे कथयिष्य सीममनयं स्वामिन्ननाथो ॥

பரமேஸ்வரனால் — லோக ரக்ஷகராக நியமிக்கப்பட்ட
விஷ்ணு வானவர் வேலை செய்யாமல் ஸதா ஸர்வதா

சேஷ சயனமாகத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார் - அவரை ஏனென்று கேட்பாரில்லை. என் னப்பன் கூலியும் வாங்கிக் கொள்ளாமல் ஸ்வய இச்சையினால், மண் அள்ளிக் கொட்டும் வேலையைச் செய்து விட்டு, க்ஷண நேரம் தூங்குவது போல் லீலை புரிந்தால், உடனே - ஓர் மனிதன் அவரை யடித்து விட்டானே என்ன அந்யாயம்.

ஸ்ரீ மத் நீலகண்ட தீக்ஷதரின் பக்தியின் மேன்மையைப் பாருங்கள். எவ்வளவு விதம் விதமாக பரமேச்வரனைப் போற்றி ஆனந்தம் அனுபவிக்கிறார்!

மற்றும் ஓர் ச்லோகத்தில், பரமேச்வரனை நிந்திக்கும் அழகைப் பாருங்கள் "ஸ்வாமி நீர் மகா வஞ்சகர் உம்முடைய ஸர்வ வ்யாபகத் தன்மையை, நீர் அடிபடும் போதெல்லாம் * காண்பிக்கிறீர்-உம் மேல் படும் அடி (உம்மைத்தவிர) மற்ற அண்ட பிண்ட சராசரங்கள் மீதெல்லாம் பட்டதே. நீ வந்தியிடம் பிட்டு வாங்கி ருசித்து ருசித்து ருசித்துத் தின்றாயே. அந்த ருசி எல்லா நாவிலும் இனிக்கும் படி செய்தீரா? ருசித்து சாப்பிடுவது நீர்-அடிபடுவதற்கு நாங்களா? இந்த அந்யாயத்திற்கு நீர் என்ன ஸமாதானம் சொல்வீர்? பரமேச்வரனிடத்தில் எவ்வளவு ஸ்வாதாந் தர்யம்! அந்தோ! தீக்ஷதரவர்கள் செய்த சிவ பக்தி கிரந்தங் களையும் காவ்யங்களையும் ஆனந்தமாக அனுபவிப்பதற்கு மனிதர்கள் இல்லையா?

சிவநாம மகிமை

ஸ்ரீதர வேங்கடேச "அய்யாவாள்"

அருளிய ஆக்யா ஷஷ்டியில் நான்கு ச்லோகங்கள்

शिवं परमकल्याणमव्याजकरुणानिधिम् ।

तदाख्यां सौख्यजननीम् वन्दे वक्त्रार्तिहारिणीम् ॥

* (1) அர்சுனன் வில்லால் அடிப்பட்டது

(2) பாண்டியன் பீரம்பால் அடிப்பட்டது

(எல்லாவற்றையும்விட) உயர்ந்த மங்களாமாயும், நிர்ஹேதுகமான கருணையின் இருப்பிடமுமான சிவனையும், தன்னைச் சொல்பவர்களின் இன்னல்களைப் போக்கி இன்பத்தைக் கொடுக்கவல்ல சிவ நாமாவையும் வணங்குகிறேன்.

समाचक्षाणस्य स्मरभिदभिधे देवि भवती-

महो यस्यां यस्यां हरिति नयनान्तोऽवतरति ।

हरास्तस्यां तस्यामलिकनयनाश्चन्द्रमकुटाः

शरज्ज्योत्स्नागौराः सह गिरिजयोद्यन्ति शतशः ॥

ஹே தேவி, சிவநாமாவே ! உன்னைச் சொல்லுகிறவனுடைய கடைக்கண் எந்த எந்த திக்கில் விழுகிறதோ அந்த அந்த திக்கில் என்ன ஆச்சர்யம் ! நெற்றிக் கண்ணரும் மதி முடியரும், சரத் சந்திரிகைபோன்ற வெண் மேனியருமான பாமசிவன்கள் பார்வதி தேவிசுருடன் கூடியவர்களாய் நூற்றுக் கணக்காய் எழுந்திருக்கிறார்கள்.

தூத்பர்யம்:—

சிவநாமம் சொல்பவர்களுடைய சடாஶத்திற்குப் பார்த்த மாத்ரத்தில் சிவஸாரூபம் அளிக்கும் சக்தி யுண்டு.

दिवं क्षोणीं क्षोणीम् दिवमपि निरिन्द्रं जगदिदम्

तथान्येन्द्रं वीतद्रुहिणमपि वाऽन्यद्रुहिणकम् ।

प्रगल्भन्ते कर्तुं प्रसवविशिखद्रोगधुरभिधे

प्रपन्नास्त्वां शान्त्यापि तु सहजयोदासते इमे ॥

ஓ சிவநாமாவே ! உன்னை கதியாக அடைந்தவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தைப் பூமியாகவும் பூமியை ஸ்வர்க்கமாகவும் இந்தப் பரபஞ்சத்தை இந்திரன் அற்றதாகவும் அப்படியே வேறொரு

இந்திரனைக் கொண்டதாகவும், பிரம்மனை யகற்றவும் வேறு பிரம்மனைச் ச்ருஷ்டிக்கவும் சக்தர்களாக விருந்தும், இந்த அதிசயங்களைக் கையாள்வதில்லை. சிவராஜ யோகத்தில் அமர்ந்து சிவானந்த வெள்ளத்தில் தினைத்திருக்கிறபடியால் அமைதியே பெரிதாகவும், அன்பே சிவமாகவும் அமர்ந்திருப்பார்கள்.

परित्यज्याशेषं जननि भवतीमेव भजतां
त्वमेवेशानाख्ये यदभिलषितं दैवतवरम् ।
तदाकृत्या दृष्टिं श्रुतिमपि तदुक्त्या सफलतां
नयन्ती धत्से नन्ववधिविधुरां निर्वृतिधुराम् ॥

மற்ற எந்த ஸங்கங்களையும், வழிபாடுகளையும் தெய்வங்களையும் நாடாது சிவநாமா வொன்றையே கைப்பிடித்து வரும் வகை பக்தருக்கு மற்றெல்லா தேவதைகளும் பிரத்யக்ஷமே. எந்த தெய்வத்தால் எந்தக் கார்யமாக வேண்டுமானாலும் சிவ நாமாவின் மகிமையால் அந்தத் தெய்வம் பிரத்யக்ஷமாகி, காரியத்தை நடத்தி வைக்கும். அப்படிப் பல தெய்வங்கள் ரூபமாய்த் தோன்றி பல விதமாய்ப் பேசுவதும் இந்தச் சிவ தத்வம் ஒன்றே.

अशेषब्रह्माण्डाविरतचरिताशेषदुरिता
न्यलं ते संतृप्तिं न हि घटयितुं तां घटयितुम् ।
मदीयैरेनोभिर्मदनमथनाख्ये व्रत यते
ममागः सोढव्यं तदिदमयि तुभ्यं नम इदम् ॥

“ஏ சிவ நாமாவே, இந்த ச்ருஷ்டியில் உள்ள அனைக்கோடி பிரம்மாண்டங்களிலுள்ள ஜீவராசிகளெல்லாம் இடைவிடா மற்ற பாபங்களே செய்து வந்தாலும் அத்தனை பாபங்களும் உனக்கு பூர்ணதிருப்தியைச் செய்து வைக்க முடியாதே (நீ ஒரு க்ஷணத்தில் அவ்வளவு பாபங்களையும் பஸ்மீகாம்

செய்து விடுவாயே) அப்படிக்கிருக்க என்னுடைய ஒருவன் பாபத்தைப் போக்கடி என்று நான் வேண்டிக் கொள்வது, உன்னுடைய அபாரமகிமைக்கு அபசாரம் செய்வது போலாகும். அந்த அபசாரத்தைப் பொறுத்துக் கொள்", என்று ஸ்ரீதர அய்யாவாள் பிரார்த்திக்கிறார்.

இதற்கு அடுத்த ச்லோகத்தில், "ஏ, சிவ நாமாவே, உன்னை உச்சரித்து என் பாபத்தைப் போக்கிக் கொள்ள வேண்டு மென்று நினைத்தமாத்திரத்தில் என் பாபம் நசித்துப்போய்விட்டதே. உனக்கு ஆகாரமாக நான் எதைக் கொடுக்கப்போகிறேன்" என்று வருந்துகிறார். இவ்வளவு அழுத்தமாக சிவநாம மகிமையைப் போற்றியிருக்கிற ஸ்ரீதர அய்யாவாள் மடத்தில் (திருவிசைநல்லூரில்)

1 சிவ ஸ்மரணம் யாராவது செய்கிறார்களா?

2 சிவனுக்குரிய ஓர் தினத்தில் (ஸோமவாரம்பிரதோஷம் மாதசிவராத்ரி) சிவபஜனை பண்ணுகிறார்களா?

3 தினம் ஒழிந்த நேரங்களில் யாராவது சிவநாம ஜெபம் செய்து வருகிறார்களா?

4 பூஜை ஸ்தானத்தில்- பிராதான்யமாக பரமேச்வரன் படமோ, பார்வதி பரமேச்வரன் விக்ரகங்களோ வைத்துப் பூஜைகள், அபிஷேகங்கள் நடக்கின்றனவா.?

5 வருஷந்தோறும் நடக்கும் அய்யாவாள் உத்ஸவத்தில் அய்யாவாள் அருளிய ஆக்யாஷஷ்டி, தயாசதகம், சிவ கல்பலதிகா முதலிய பிரவசனங்கள் நடைபெறுகின்றனவா? சிவபக்தி ப்ரசாரம் எந்த விதத்திலாவது நடக்கிறதா?

—:0:—

பரமேச்வரன் ஒப்பற்றகடவுள்
திருமூலர்.

சிவனொ டொக்குந் தெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனொடொப்பார் இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந்
தவளச் சடைமுடித் தாமரையானே.

சுரபோபநிஷத்.

பராத்பரதரம் ப்ரஹ்மா தத்பராத்பரதோ ஹரி:

தத்பராத்பரதோ இஷ: தஸ்மாதுல்யோதிகோ ந ஹி ॥

தமீஷ்வராணாं பரமம் மஹேஷ்வரம் -

ந தத்சமஸ்த்ராப்யதிகஸ்ய தூஸ்யதே ॥

இஷான: சர்வவிதானாं இஷ்வர: சர்வபூதானாं

ப்ரஹ்மாதிபதிப்ரஹ்மணோ஽திபதிப்ரஹ்மா சிவோமே அஸ்து சதாசிவோம் ॥

நமா ஹிரண்யவாஹவே ஹிரண்யவர்டாய

ஹிரண்யரூபாய ஹிரண்யபதயே஽ம்பிகாபதயே

உமாபதயே பசுபதயே நமோ நம: ॥

பஞ்சாங்குர மகிமை

ஆதௌ ப்ராஸாதமந்நம் ததநுஸ்திஹரம் பஞ்சபிவ்யாஹிதேஸ்த்ர ॥

ப்ரோதந்ரிரயங்கம் யமப்ரதிஸ்திஹரம் பூயஸ்வேததாதம் ॥

கூத்வா ந்யாஸம் ஷடங்கம் ச்ரவதஸ்தரூதவ: மண்டலம் சண்டரஸ்மௌ

த்யாத்வா யோகிஸ ருத்ரம் சஜயதிமரணம் சுகவித்யாப்ரஸாதாத் ॥

அன்பே சிவம்.

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்

அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்

அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்

அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே

பாசுரமூலம்

விद्याஸு ஸ்ருதிரக்ஷா த்ரேகாதினி ஸ்ருதௌ ।

தத்ர பஞ்சாக்ஷரி தஸ்யா ஸிவ இத்யக்ஷரத்யம் ॥

(ஞானஸம்பந்தர்)

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஒது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொரு ளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே

மந்த ரம்அன்ன பாவங்கள் மேவிய
பந்த னையவர் தாமும் பகர்வரேல்
சிந்தும் வல்வினை செல்வமும் மல்குமால்
நந்தி நாமம் நமச்சி வாயவே

(அப்பர்)

நமச்சி வாயவே ஞானமும் கல்வியும்
நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சி வாயவே நானவின் றேத்துமே
நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரன்அஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலம் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே

(திருமுலர்)

சிவ சிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவ சிவ என்றிடத் தீவினை மாளுஞ்
சிவ சிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவ சிவ என்னச் சிவகதி தானே

விபூதியின் மகிமை

भक्षणात्सर्वपापानां भस्मेति परिकीर्तिता ।

(ஞானஸம்பந்தர்)

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சந்திர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருஆல வாயான் திருநீறே.
முக்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பக்தி தருவது நீறு பாவ இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே
அருத்த மாவது நீறு அவல மறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வானம் அளிப்பது நீறு
பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசும்வெண்ணீறு
திருத்தகு மானிகை சூழ்ந்த திருவால வாயான் திருநீறே.

திருமந்திரம் : (திருமுலர்)

கங்காளன் பூசங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளும் சாருஞ் சிவகதி
சிங்காரமான சிவனடி சேர்வரே

திருவாசகம் : (மாணிக்கவாசகர்)

பிணியெலாம் வரினுமஞ்சேன் பிறப்பினே டிறப்பு மஞ்சேன்
துணிரிலா வனியினுன் தன் தொழும்பரோ டழுந்தி யம்மால்
திணிரிலம் பிளந்துங்காணச் சேவடிபாவி வெண்ணீ
றணிகிலா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்சமாறே

ருத்ராக்ஷ மகிமை

रुद्रस्य नयनादुत्पन्ना रुद्राक्षा

உண்டு மணிகள் பலவு மவற்றுள்ளுங்
கண்டி விசிட்டமெனக் காண்

(சைவஸமயநெறி)

கடம்பவன புராணம்

திரிபுர ரெனும்பே ரவுணராற் சிதைந்து
 சிந்திய மான்முதற் றேவர்
 புரிதரு தவமோ ராயிரம் வருடம்
 புரிந்திட வியந்து போய்ப்புராரி
 யரிதிதென் றிரங்கிக் கண்ணிமை யாது
 பார்ப்பழுக் கண்ணினு மமைந்த
 விரிதுளி தாழ்ந்து கண்டிகை மரமா
 யெழுந்தது விழுந்த தொன் புவியில்

உபதேச காண்டம்

மெய்யரும்பிய வேர்வையின் விரிபுனலாட்டின்
 மையரும்பிய மழையினின் மக்கண்மெய்ந் நெடுக்குற்
 றெய்வ வெண்டிரு நீற்றணி சிதைதருஞ் சிதைந்தால்
 வெய்ய பூதம்வெங் கழுதரா லரக்கரான் மெலிவார்
 அலங்குமாமணி யுருத்திர வக்கமொன் றணியின்
 விலங்கெயிற்று வெம்பூதமே முத்லிய மேவார்
 புலங்கொண் மாமணி புனைதறிற் போக்கினு திதனா
 விலங்கு மாமணி நீற்றொடும் புனைவதற் கிசையும்

பிறவியின் பயன்

தேவாரம் :

(அப்பர்)

திருநாமம் அஞ்செழுத்தும் செப்பாராகில்
 தீவண்ணர் திறமொருகால் பேசாராகில்
 ஒருகாலுந் திருக்கோயில் சூழாராகில்
 உண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டுண்ணாராகில்
 அரு நோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியாராகில்
 அனியற்றார் பிறந்தவா றேதோ வென்னிற்
 பெரு நோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்தும்
 பிறப்பதற்கே தொழிலாகி யிறக்கின்றாரே.

திருவாசகம் :

(மாணிக்கவாசகர்)

புற்றில் வான் அரவும் அஞ்சேன் பொய்யர்தம் மெய்யும் அஞ்சேன்
கற்றைவார் சடைஎம் அண்ணல் கண்ணுதல் பாதம் நண்ணி
மற்றும் ஓர் தெய்வந் தன்னை உண்டென நினைந்தெம் பெம்மான்
பற்றிலாதவரைக் கண்டால் அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே.

சிவதரிசனம்

பொன்னெத்த மேனிமேற் பொடியுங் கண்டேன்
புலித்தோலுடை கண்டேன் புணர்த்தன் மேல்
மின்னெத்த துண்ணிடை யான் பாகங்கண்டேன்
மிளிர்வதொரு பரம்பும் அரைமேற் கண்டேன்

அன்னத் தேருந்த அர்க்கன் தன்னை
அலர அடித்திட்ட அடியுங் கண்டேன்
சின்ன மலர்கொன்றை கண்ணிகண்டேன்
சிவனை நான் சிந்தையுட் கண்டவாறே

(அப்பர்)

சிவகதி

சிவகதி யேகதி மற்றுள்ள எல்லாம்
பவகதி பாசப் பிறவியொன் றுண்டு
தவகதி தன்னொடு நேரொன்று தோன்றில்
அவகதி மூவரும் அவ்வகை யாமே

(திருமுலர்)

சிவபக்தி மதிமை

ओङ्काररथमारुह्य विष्णुं कृत्वा तु सारथिं ।

ब्रह्मलोकपदान्वेषी रुद्राराधनतत्परः ॥

பன்னிரு திருமுறைகள்

பக்கம்

திருமுறை
எண்

1 தோடுடைய செவியன் விடையேறி ஓர்
தூவெண் மதி சூடிக்
காடுடைய சுடலைப் பொடி பூசி என்
னுள்ளம் கவர் கள்வன்
ஏடுடைய மலரான் முனை நாட் பணிந்து
ஏத்த அருள் செய்த
பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மான்
இவனென்றே

2 மந்திரமாவது நீறு. 91 காதலாகி.
வாழ்க அந்தணர்

90
96

துஞ்சலுந் துஞ்சலிலாத போழ்தினும்
நெஞ்சகம் நைந்து நினைமின் நாள் தொறும்
வஞ்சகம் அற்றடி வாழ்த்த வந்த கூற்
றஞ்ச வுதைத்தன அஞ்செழுத்துமே.

4 பூவினுக்கருங்கலம்
நீற்றினை நிறையப்பூசி
திருக்கஞ்சனூர்த் தேவராம்

90
56
12

5 தூறு கோடி பிரமர்கள்
நமச்சிவாயவே
மாசில் வீணையும்.

56
90
28

6 திருநாமம் அஞ்செழுத்தும்
பொன்னெத்த.
விண்ணுறவ டுக்கிய

92
93
34

7 தம்மையே புகழ்ந்திச்சை பேசினும்
சார்பினுந் தொண்டர் தருகிலா
பொய்ம்மை யாளரைப் பாடாதே
யெந்தை புகலூர் பாடுமின் புலவீர்கள்
இம்மையேதரும் சோறும் கூறையும்
ஏத்தலா மிடர் கெடலுமாம்

அம்மைமேசிவ லோக மாள்வதற்
கியாது மையுற வில்லையே.

8	பிணி யெலாம் வரினும்	91
	புற்றில் வாள் அரவும்	93
	நங்கா யீதென்ன தவம்.	56
	சலமுடைய	57

9 திருவிசைப்பா

நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற
நெற்றிக் கண்ணுடைய தோர் நெருப்பே
வேறணி புவன போகமே யோக
வெள்ளமே மேருவில் வீரா
ஆறணி சடை எம் அற்புதக் கூத்தா
அம்பொன் செயம் பலத்தரசே
யேறணி கொடியெம் ஈசனே யுன்னைத்
தொண்டனே னிசையுமா றிசையே.

திருப்பல்லாண்டு.

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டியமுதிடப் பாற்கட லீந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரமன்றருள் செய்தவன் மன்னியதில்லை

தன்னுள்

ஆலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்பலமே யிடமாக
பாலித்து நடட்டம் பயில வல்லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

10	சிவ சிவ என்கிலர் (90)	கங்காளன் பூசும்	91
	அன்பும் சிவமும் (89)	சிவனொ டொக்கும்	88
	சிவ கதியே கதி		93

அற்புதத் திருவந்தாதி

- 11 குந்தி நடந்து குனிந்தொருகை கோலூன்றி
நொந்திருமி ஏங்கி நூரைத்தேறி —வந்துந்தி
ஐயாறு வாயாறு பாயாமுன் நெஞ்சமே
ஐயாறு வாயால் அழை.

12 என்று மின்பம் பெருகு மியல்பினு
 லென்று காதலித் துள்ளமு மோங்கிட
 மன்றுளா ரடியா ரவர் வான் புகழ்
 நின்ற தெங்கு நிலவி யுலகெலாம்.

—:0:—

ராகம்: ஸௌராஷ்ட்ரம்; தாளம் ஆதி
 பல்லவி

நீலகண்ட நித்யனுக்கு — நித்யசுப மங்களம்
 அனுபல்லவி

ஆலமுண்டு அயன் மால்முதல்-ஆனதேவர்க் கருள்புரிந்த (நீல)
 சரணம்

நித்யபாலன் கணபதிக்கும் — சக்திவேலன் முருகனுக்கும்
 நித்யகன்னி உமையவட்கும்- பக்தகோடி அடியவர்க்கும் (நீல)
 மங்களம்

மங்களமாம் சிவநாமம் உரைத்திடுவோர்
 மாநிதிகள் படைத்திடுவர் மதிமயங்கார்
 மங்களமாய் எந்நாளும் வாழ்ந்திடுவர்
 மற்றவரை யவ்வண்ணம் வாழ்த்திடுவர்
 திங்களணி தேவர்போல் திகழ்ந்திடுவர்
 திருஷ்டியினால் சிவருபம் அளித்திடுவர்
 எங்கள் பிரான் சிவநாமம் அண்டமெலாம்
 எந்நாளும் வாழ்ந்திடவே வாழ்த்திடுவாம்.

—:0:—

வாழ்த்து.

வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
 வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஒங்குக
 ஆழ்க தீயதெல் லாம்அரன் நாமமே
 சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

சுபம்

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் சரித்திரம் - அனுபந்தம்

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் பஜனை.

திருக்கஞ்சனூர் கேஷத்ரத்தில் ஸ்ரீ ஹரதத்தர் கோயில்
கும்பாபிஷேகம் நடந்தபின், கஞ்சனூர், மணலூர், கோட்டூர்,
துகிலி முதலிய கிராமங்களில் வஸிக்கும் பக்தர்களின் ஆதர
வில், ஸ்ரீ ஹரதத்தர் பஜனை இரண்டு தினங்கள் வெகு விமரி
சையாக நடைபெற்றது. அதை நடத்திவைத்த அன்பர்கள்
பஜனை நடந்த முறையை - ஸ்ரீ ஹரதத்தர் பஜனை முறையாக
அமைக்கலாம் என்று ஆமோதிக்க கீழே குறித்த பிரகாரம்
அமைத்திருக்கிறேன். அன்பர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவும்.
மேலும் அவரவர்கள் மனோதிடத்திற்குத் தகுந்தபடி சிவ
பரமான கீர்த்தனைகள், நாமா வளிகளும் ஸ்ரீ ஹரதத்தர் ஸம்
பந்தமான புது கீர்த்தனைகள், நர்மாவளிகளும் சேர்த்துக்
கொள்ள பூர்ண ஸ்வதந்தரமுண்டு.

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் விஷ்ணு அவதாரமாதலால், விஷ்ணு ஸ்துதி
யாக ஓர் விருத்தமும், ஸ்ரீ ஹரதத்தர் மழுவாஸனத்தில்
அமர்வதற்குமுன், வரதராஜரை வேண்டிக் கொள்வதாக
அமைந்த ஓர் கீர்த்தனையும் சேர்த்திருக்கிறது. அவதாரமான
பின் அவர் சிவபக்தி ஒன்றிலேயே ஈடுபட்டு, சைவஸ்தாபனம்
செய்தாராகையால், விஷ்ணுனின் இதா அவதாரங்களான
ராம, கிருஷ்ண ஸ்தோத்ரங்களுக்கு இந்த முறையில் அவசிய
மில்லை.

சிவ பக்தியில் திளைத்த மகான்கள் சிவ நாம ஜெபம்
ஒன்றுதான் செய்வார்கள். தங்களுக்கு வேண்டிய ஸகல
ஸௌபாக்யங்களையும், பரம மங்களத்தையும் சிவநாமம்தான்
கொடுக்கு மென்பதில் அவர்களுக்கு சந்தேகம் ஏற்பட்டா
லன்றோ, சிவ நாமாவைவிட்டு, மற்ற நாமங்களை ஜெபிக்க
ஆரம்பிப்பார்கள். பக்தி முறைக்கும் ஒரே நாமஜெபம்
செய்வதுதான் உத்தமம். (ஸ்ரீராம பக்தியில் ஈடுபட்ட ஸ்ரீ
ஆஞ்சனேயர், ஸ்ரீராம நாம ஜெபம் தவிர வேறு நாம ஜெபம்
செய்யவில்லை.) அதுபோல், ஸ்ரீ ஹரதத்தரின் பக்தர்கள்
ஸ்ரீ ஹரதத்தர் நாமத்திலும் அவர் பாத்வம் கூறியபரமேச்

வரன் பார்வதி, விநாயகர், ஸுப்ரமணியர் நாமாக்களிலும் ஈடுபடுவதுதான் முறை.

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் ஸ்துதிகள், நாமாவளிகள் - எல்லாவற்றையும் சொல்லவும். மற்ற ஸ்தோத்ரங்களில் ஒரு ச்லோகம் அல்லது ஓர் விருத்தம் - அல்லது ஓர் கீர்த்தனைபாடி, ஒரு நாமாவளி சொன்னாற் போதுமானது. அவ்விதம் பஜனை நடத்துவதற்கே ஸுமார் 3 மணி நேரம் ஆகலாம்.

தி. வி. அ.

—:0:—

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் பஜனை முறை.

1. ஈச்வரன், ஹரதத்தர் - முதலிய படங்களுக்கோ, விக்ரஹங்களுக்கோ, தேங்காய் உடைத்து நிவேதனம் செய்து, கற்பூர ஹாரத்தி செய்யவும்.

2. நாம கோஷம்:

நம: பார்வதி பதயே - ஹரஹா மகாதேவ.

சைவஸ்தாபன

ஸ்ரீ ஹரதத்த ஆசார்யவர்யாய - நமோ நம:

3. எல்லோரும் சுருதியுடன் கலந்து - மெதுவாக, மிருதுவாக.

ஸாம்ப சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ என்று

108 தடவை சிவநாம ஜெபம் செய்யவும்.

நம: பார்வதி பதயே-ஹரஹா மகாதேவ.

4. தோடய மங்களம்.

ஜய பார்வதி மனோஹா - ஜகதீச்வர புரஹா

ஜய சின்மயானந்த - ஜய கைலாஸ வாஸா - ஜய ஜய

ஜய விஷ்ணோவதார - ஜய வேத சாஸ்திரக்ஞ

ஜய ஸத்வ குணசீல - ஜய ஹரதத்தா - ஜய ஜய

ஸர்வ ப்ராணி ஹிதம் கா - சைவஸ்தாபனா சார்ய

சிவ பக்தாகாகண்ய - ஸ்ரீ கைலாஸ வாஸா - ஜய ஜய

நாமகோஷம்.

சைவஸ்தாபன ஸ்ரீ ஹாதத்த
ஆசார்ய வர்யாய - நமோ நம:
நம: பார்வதி பத்யே - ஹாஹ மகாதேவ

5. விநாயகர் ச்லோகம், விருத்தம், கீர்த்தனை.

நாமாவளி:

- அ. லம்போதர, லம்போதர, லம்போதர ஹா ஹா
ஆ. கௌரீநந்தன கஜவதன, கணேசவரத மாம்பாணி
இ. கஜமுக கஜமுக கணநாதா ஸுரகண வந்தித குணநீதா
ந. முஷிக வாகன மோதக ஹஸ்த
சாமா கர்ண விளம்பித ஸுத்ரா
வாமனரூப மகேச்வரபுத்ரா
விக்ன விநாயக பாதக நமஸ்தே.

நாமகோஷம்: ஸ்ரீ ஸித்திவிநாயக ஸ்வாமிக்கு ஜய ஜய

6. ஸுப்ரமண்யர். ச்லோகம், விருத்தம், கீர்த்தனை.

நாமாவளி:

- அ. ஸ்கந்தம் வந்தே லோகேசம் கௌரீபுத்ரம் வல்லீசம்
ஆ. சாவண ஸம்பவ வல்லீசா - ஸுப்ரமண்ய மாம்பாணி
ஷண்முக நாதா சம்புகுமாரா ஸுப்ரமண்ய மாம்பாணி
(இ) ஸ்கந்தம் வந்தே ஸ்வாமினாதம்,
ஸுப்ர மண்யம் வல்லீ காந்தம்.

நாமகோஷம்:

ஸ்ரீ வல்லீகாந்த ஸ்மாணம்-சிவஸுப்ரமண்ய ஒ..ம்.

ஸ்ரீவல்லீ தேவஸௌபத்யே நம: சிவஸுப்ரமண்ய ஒ..ம்.

7. பார்வதிதேவி, ச்லோகம், விருத்தம், கீர்த்தனை.

நாமாவளி.

- அ. தர்ம ஸம் வர்த்தனி மாம்பாணி
ஸததம் பக்திம் மே தேஹி.

ஆ. பர்வதராஜ குமாரி பவானி
பஞ்ஜய கிருபயா மம துரிதானி.
தீனதயாபரி பூரண கடாக்கி
திரிபுரஸுந்தரி தேவி மீனாக்கி
சங்கர நாயகி சாந்த மஹேச்வரி
ஸுந்தரி வேதவிதக்ஷணி கௌரி
பஞ்ச தசாக்கிர பஞ்சர வாஸினி
குஞ்சிதபாத மஹேச விலாஸினி.

நாமகோஷம்:

நம: பார்வத்யை - ஜகதம்பிகே.

8. பரமேச்வரன். ச்லோகம், விருத்தம், கீர்த்தனை.

நாமாவளிகள்:

அ. ஸாம்ப ஸதாசிவ ஸாம்ப ஸதாசிவ
ஸாம்ப ஸதாசிவ ஸாம்பசிவ.

ஆ. பன்னகபூஷண பரமசிவா பார்வதி ரமண ஸதாசிவா.

இ. சம்போசங்கர கௌரிசா (சிவ) ஸாம்ப சங்கர பரமேசா.

ஈ. சந்திர சூட சந்திர சூட சந்திர சூட பாஹிமாம்
சந்திர சூட சந்திர சூட சந்திர சூட ரக்ஷமாம்

உ. சம்போ புராரே சங்கர புராரே
சூலதர பணி வர கங்கண புராரே
சங்கர தயாநிதே மங்கள குணநிதே
வன்விசசிபாலு நேத்ர ஹாஹர புராரே

ஊ. ஸாம்ப மாம்பர்ஹி ஹர ஹா சங்கர மாம்பாஹி

எ. சிவ சிவ சங்கர மகாதேவா
கிரிஜா ரமண ஸதாசிவா

ஏ. காலகால காமதகன காசிநாத பாஹிமாம்
காசி விசாலாக்கி ஸகித - விச்வனாத பாஹிமாம்.
அம்புலிங்க லிங்க ரமண-ஜம்புலிங்க பாஹிமாம்
அகில நாயகி ஸமேத ஜம்புலிங்க பாஹிமாம்
லிங்கரமண மங்களாங்க மாத்ருபூத பாஹிமாம்

குந்தளாம்பி கர்ஸமேத மாத்ருபூத பாணிமாம்
அப்புலிங்க தேயுலிங்க வாயுலிங்க பாணிமாம்
கற்பகாம்பி காஸமேத அக்னிலிங்க பாணிமாம்

ஐ. சங்கரா சிவ சங்கரா சிவ சங்கராசிவ சங்கரா
சங்கரா சிவ சங்கராசிவ சந்திராகூட தயா நிதே

ஒ. வேதாந்த வேத்ய பவரோக வைத்ய
பஞ்சநதிச்வர பாலய சம்போ.

ஒ. மகாதேவ மகாலிங்கா—
மத்யார்ச்சனேசா மாம்பாணி

ஒள. ஹாலாஸ்ய ஸுந்தரம் மீனாக்ஷி ஸுந்தரம்
கல்யாண ஸுந்தரம் கதம்பவன ஸுந்தரம்
அட்டாள ஸுந்தரம் அபிஷேக ஸுந்தரம்
கற்பூர ஸுந்தரம் கதம்பவன ஸுந்தரம்

அம். கங்கா ஜடர்தரா — கௌரீமனோஹரா
கௌரீமனோஹரா— சந்திரகலாதரா.

அ:.. ஜய ஜய சங்கர் - ஸாம்ப சங்கா
ஹர ஹர சங்கர் - ஸாம்ப சங்கா

9. நந்திகேசர்:

नन्दिकेशमहाभाग शिवध्यानपरायण ।

महादेवस्य सेवार्थमनुज्ञां दातुमर्हसि ॥

ஐயிரு புராண நூல் - பக்கம் 9

10. தக்ஷிணமூர்த்தி ச்லோகம், விருத்தம், கீர்த்தனை.

நாமாவளி:

அ. தக்ஷிண மூர்த்தே மாம்பாணி
சம்போ. சங்கா மாம்பாணி.

ஆ. ஸத்குரு ஜயகுரு - ஸச்சிதானந்த குரு.

நாமகோஷ:

ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தியே - நமோ நம:

11. ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு ஸ்துதி

“ஏறுகிப்பூண் அணியாம் என்பாகி.” பக்கம் 10

“பரசிவத்தின் பரத்வம்”. பக்கம் 68.

நாமகோஷம்:

சிவபக்தாக்கர் கண்யாய - நமோ நம:

ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணவே - நமோ நம:

12. சிவபக்தர்கள். பக்கம் 7.

13. நாயன்மார்கள். “தில்லை வாழந்தணர் தம்”.

14. ஸ்ரீ ஹரதத்தர்.

சுலோகம் பக்கம் 7.

விருத்தம் பக்கம் 10, 65.

கீர்த்தனை பக்கம் 74, 75, 66, 11.

நாமாவளி:

அ. ஹரதத்தாஹ்வய ஆ. சைவஸ்தாபன 75.

இ. சிவஞானத்தின் திருவுருவே 74.

15. ஸ்ரீ ஹரதத்தர் பாடினதாக வமைந்த கீர்த்தனங்கள்
வன் தொண்டரை நீர், கஞ்சனார் ஆண்டகோவே.

16. ஸ்ரீ ஹரதத்தர் செய்த அற்புதங்கள்.

அருமறைகள் போற்றும், ஹானருள் பூதியின்,
அற்புதமென் சொல்வேன்.

நாமாவளி:

ஸ்ரீ ஹரதத்தரின் நாமம் - பக்கம் 74.

17. நால்வர். ஸ்தோத்ரம். பூமியர்கோன் பக்கம் 10.

ஞானஸம்பந்தர், தேவாரம் ஒன்று.

அப்பர் - தேவாரம் ஒன்று, திருத்தாண்டகம் ஒன்று

ஸுந்தரமூர்த்தி - தேவாரம் ஒன்று.

மாணிக்கவாசகர் - திருவாசகம் ஒன்று.

பஜனைநடக்கும் ஊரைப்பற்றிய தேவாரம்

இருந்தால் அதைப்பாடுவது உத்தமம்.

நாமாவளி.

வாதபுரீசர், வாகீசர், ஸம்பந்த மூர்த்தே, ஸுந்தரேசர்.

18. நடராஜர், சிவகாமியம்மை,
சீலோகம், ஸ்தோத்ரம், கீர்த்தனை,
நாமாவளிகள்:

- அ. நடராஜ, நடராஜ, நர்த்தன ஸுந்தர நடராஜ
சிவராஜ, சிவராஜ, சிவகாமிப்ரிய சிவராஜ.
ஆ. நமாமிநித்யம் நடராஜம் - ஸ்மராமிநித்யம் புவனேசம்.
இ. கனகஸபேசா நடராஜா - சிதம்பரவாஸா ஜகதீசா.
ஈ. நடனசிகாமணி நவமணியே திடனகமாமணி சிவமணியே
உ. சிவ சிவ சிவ சிவ சின்மய தேஜா
சிவ ஸுந்தர குஞ்சித நடராஜா.

நாமகோஷம்:

- அ. சித்ஸபேசா - சிவசிதம்பரம்.
ஆ. நம: சிவகாம்யை: ஜகதம்பிகே.

19. ஆதிசங்கர பகவத்பாதாள் அருளிய
சிவலிங்காஷ்டகம்.

20. ஆதிசங்கரர் ஸ்ரீதர அய்யாவாள், ஸ்ரீமத்ப்பய்ய
தீக்ஷதர், ஸ்ரீமத் நீலகண்ட தீக்ஷதர் தாயுமானவர்
ஸ்ரீ ஹரதத்தர் முதலிய பரம புருஷாள்
அருளிய சிவ பக்தி, சிவபாத்வ சீலோகங்கள்

21. 9, 10, 11, 12, திருமுறைகள்.

22. ஸ்ரீ ஹரதத்தர் திவ்ய நாம ஸங்கீர்த்தனம்.
அரி அயன்காண 71 அரியவதாரம் 72

23. ஸ்ரீ ஹரதத்தர் கிளிக் கண்ணி பக்கம் 73
நாமாவளி: ஹரதத்தா, ஹரதத்தா 74

24. ஸ்ரீ ஹரதத்தர் பிரார்த்தனை
“மலாடிப்பதம்” பக்கம் 69.

25. ஸ்ரீ ஹரதத்தர் (ஆனந்தக்களிப்பு)
ஸத்குரு ஸ்ரீ ஹரதத்தர். பக்கம் 65.

அ

ஸ்ரீ ஹரதத்தர் பஜனை முறை

நாயாவளி.

ஸத்குரு ஜய குரு - ஸ்ரீ ஹரதத்த குரு

26. சண்டேச்வரர் த்யானம்.

नीलकण्ठपदां भोज परिस्पुरितमानस ।

शंभोस्सेवा फलं देहि चण्डेश्वर नमोस्तुते ।

पराशक्ति पदांभोजे परिस्पुरितमानसे ।

देव्यासेवाफलं देहि चण्डेश्वरी नमोस्तुते ॥

माता गौरी पिता शंभुः भ्रातृस्कन्दविनायकौ ।

बान्धवाश्चिवा भक्तानां स्वदेशं भुवनत्रयम् ॥

27. மங்களமாம் சிவநாமம் பக்கம் 96.

28. நீலகண்ட நித்யனுக்கு பக்கம் 96.

29. வாழ்க அந்தணர். பக்கம் 96.

30. ஸர்வத்ர “ஸ்ரீ ஹரதத்தா சார்யவர்ய” ஸ்மரணம்
“ஓம் ஸ்ரீ ஹரதத்த ஆசார்யவர்யாய நம:”
என்று 16 தடவை ஜெபிக்கவும்.

நாமகோஷம்:

சைவஸ்தாபன

ஸ்ரீ ஹரதத்த ஆசார்ய வர்யாய - நமோ நம:

நம: பார்வதி பதயே - ஹரஹர மர்கா தேவ

31. நிவேதனம், கற்பூர ஹரத்தி, நமஸ்காரம்.

32. கல்யாணம், மங்களம்; சுபம்.